

Giới thiệu Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi

Số chương :10

CV: meoconlunar

Edit: Ái Nhân

"Khi thuần phục chàng trai, không nói tình không nói yêu, trước câu lên giường lăn lộn một vòng

Khi theo đuổi thiếu nữ, trước ôn nhu sau bá đạo, quả là muốn đem cô bắt về nhà."

Tô Y Nguyên, con gái một của đại tập đoàn gia tộc, là bảo bối gia đình nâng niu trong tay, cô có diện mạo ngọt ngào tươi mát, thể mà hai mươi bốn năm qua chưa từng hẹn hò với bạn trai. Bởi vì, cô có bảy anh trai còn đáng sợ hơn cả xã hội đen.

Nào biết, cô em gái Tô này, chàng trai nào cũng không ưng, lại cố tình coi trọng một con sói tình trường Bách Kiến Tề. Vì theo đuổi người đàn ông phong lưu này, cô bé ngoan ngoãn như cô mỗi ngày bám riết không buông, đáng tiếc. Lần đầu tiên hưởng thụ sắc dụ trên giường với hắn, không chỉ bị các anh trai kéo về nhà, còn hại hắn bị đánh, cuối cùng còn tránh không gặp cô.

Trong mắt của phụ nữ, Bách Kiến Tề thực sự rất tuần tú, trên giường với phụ nữ thì thật mạnh mẽ, lại không có ai biết, kiệt ngạo bất tuân như hắn lại sớm nằm trong tay Tô Y Nguyên. Vì trốn cô, hắn đi quán bar tìm gái. Nhưng cùng về nhà lại là cô bé họ Tô.

Vì đuổi cô, hắn nói cô không phải là khẩu vị của hắn. Đưa lên giường vẫn là cô bé họ Tô. Bách Kiến Tề nghĩ chắc chắn hắn bị điên rồi mới có thể gặp phải cô gái này, rõ ràng là công chúa được nuôi dưỡng lớn lên trong nhà ấm, lại ngốc nghếch đi yêu hắn.

Thẳng đến lúc cô trèo lên giường hắn lần thứ hai. Sớm đã bị thú tính tra tấn quá mức, hắn quyết định khiến cho Tô Y Nguyên hiểu được.

Trêu chọc một người đàn ông không được thỏa mãn dục vọng là phải trả một cái giá rất đắt!

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Tiết tử

Tô Y Nguyên là tâm can bảo bối của Tô gia, ba đời liên tiếp của Tô gia không sinh được con gái, anh em gia gia Tô gia có bốn người, anh em ba ba Tô Y Nguyên ba người, trước khi Tô Y Nguyên sinh ra, đời thứ ba của Tô gia đã có bảy thằng bé cường tráng. Ở Tô gia, con gái là châu ngọc trân quý, con trai là hòn đá ở ven đường để người ta thuận chân đạp đá.

Tô Y Nguyên trong sự bảo hộ chiếu cố cẩn thận của một anh trai, sáu anh họ mà trưởng thành, bảy anh trai lấy việc bảo hộ em gái là vinh dự cao nhất. Ngày đầu tiên vào vườn trẻ, Tô Y Nguyên bị một thằng bé nghịch ngợm kéo tóc mà rơi nước mắt, hôm sau tập thể bảy thằng bé Tô gia kéo nhau đến vườn trẻ tìm thằng bé nghịch ngợm đùa rất ác, làm thằng bé năm tuổi sợ đến mức tiểu ra quần.

Người nhà thằng bé quá mức kinh hãi tìm đến nhà Tô gia, bảy anh em Tô gia vào giữa trưa hè nắng chói chang bị phạt đứng, mà Tô Y Nguyên thì đang nằm ở trên giường công chúa mềm mại bất điều hòa, ăn dưa hấu, bánh bao mới ra lò trên má bình thường trắng nõn dính đầy nước dưa hấu, vui vẻ vô cùng.

Lúc vào tiểu học, tính cách nhát gan sợ người lạ của Tô Y Nguyên triệt để lộ ra ngoài, mỗi ngày khóc nháo không muốn đến trường, đến khi, người nhà Tô gia lợi dụng quan hệ, cho cô cùng anh họ nhỏ tuổi nhất hơn cô hai lớp cùng nhau đến lớp, mới giải quyết được vấn đề đến trường của Tô Y Nguyên (AN: tội anh dễ sợ. Vì em gái mà phải học lại hai năm. Nhưng thôi vì sự nghiệp bảo tiêu em gái cao cả mà.)

Trước và sau giờ học sẽ có xe đến đưa và đón, có lúc trời đổ mưa, anh họ nhỏ sẽ cõng Tô Y Nguyên chạy nhanh đến cổng trường, tuyệt đối không để cho công chúa của bọn họ dơ giày hoặc bị mưa ướt, lấy túi sách, đưa đồ ăn vặt, lau mồ hôi, đàn ông Tô gia lấy năng lực phục vụ em gái mà kiêu ngạo.

Khai giảng không bao lâu, toàn trường mọi người đều biết Tô Y Nguyên là đại tiểu thư nhà giàu, hơn nữa còn là loại đặc biệt giàu có, đặc biệt được sủng ái, bình thường bên người cô luôn xuất hiện vài anh trai, vài anh trai đó cơ hồ bởi vì quá yêu em gái mà mắc chứng vọng tưởng, mọi người đến gần em gái bị bọn họ dùng ánh mắt cực kỳ nghiêm khắc khảo sát, trực tiếp làm cho cuộc sống từ nhỏ đến lớn của Tô Y Nguyên không có bạn bè chỉ có anh trai.

Từ nhỏ đến lớn, lúc nào cũng có bảy anh trai kè kè bên người, nên Tô Y Nguyên không bao giờ chịu bất cứ ủy khuất gì, mọi chuyện đều có ba, mẹ, chú, thím, bác trai, bác gái, anh họ, anh trai ra mặt giúp cô, cô tâm không cần lo lắng cái gì, chỉ cần vui vui về về làm công chúa của cô là tốt rồi. (AN: A, mình cũng muốn có một anh trai như vậy. Thích quá đi!!)

Má Tô ngẫu nhiên sẽ lo lắng con gái sẽ bị làm hư, nhưng sự thật chứng minh, con gái cơ hồ bởi vì không có cùng người ngoài tiếp xúc, cho nên đặc biệt sợ người lạ, đặc biệt nhất gan, đặc biệt thích khóc, tính ý lại đặc biệt rõ hiển ra ngoài, là cô gái ngọt ngào lại tri kỉ, má Tô mới yên lòng, dù sao con gái Tô gia có bản tính đơn thuần hồn nhiên, công chúa được chiều chuộng không rõ thế sự.

Bởi vì Tô ba ba mở công ty thời trang, cho nên từ nhỏ Tô Y Nguyên cũng có hứng thú với thời trang, Tô gia đã vì cô liên hệ trường học cùng giáo sư ưu tú nhất về thiết kế trang phục ở Italy ..... Đối với người nhà Tô gia mà nói, tâm nguyện của Tô Y Nguyên là giấc mộng của cả nhà bọn họ, không tiếc hết thầy đại giới cũng muốn giúp cô hoàn thành.

Kết quả mấy ngày trước khi xuất phát, Tô Y Nguyên ôm anh trai vừa khóc lại nháo, thế nào cũng không tình nguyện đến đất nước xa lạ du học, hai anh họ của cô đều chủ động xin đi giết giặc quyết định buông hết thầy đi bồi học, vậy mà Tô Y Nguyên vẫn sợ hãi, cuối cùng chỉ có thể học đại học ở trong nước, học về thiết kế trang phục.

Tô Y Nguyên thiết kế trang phục là tài năng trời cho, trong lòng cô tràn ngập hoàn mỹ cùng hồn nhiên, tính cách này trong thiết kế của cô cũng thể hiện rất rõ.

Vừa tốt nghiệp, anh trai Tô Y Phàm của cô ngay trong doanh nghiệp Nhã Nhĩ Tái của Tô gia vì Tô Y Nguyên khám phá dòng trang phục thực nữ, anh đã dùng tài nguyên ưu tú nhất của Nhã Nhĩ Tái để Tô Y Nguyên phát huy tốt nhất, đến khi trào lưu thay đổi dòng trang phục này cũng không bị lỗi thời, đặc biệt xã hội tiêu thụ thượng lưu lúc đó rất thịnh hành dòng trang phục này.

Cuộc sống trong hai mươi bốn năm của Tô Y Nguyên, chỉ có cô tịch, chỉ có vui vẻ.

Tạp chí bát quái dùng “Công chúa cuối cùng của thế kỷ” để hình dung con gái duy nhất của Tô gia, tất cả mọi người đều tin, Tô Y Nguyên là công chúa chân chính, là công chúa được chiều chuộng đến nỗi ở dưới mười tám đệm để một hạt đậu cũng cảm nhận được.

Edit: Ái Nhân

Beta: Garnet Nguyen+yunafr

Bệnh viện Nguyên Thịnh là bệnh viện đa khoa lớn nhất Đài Loan, mỗi ngày đều có vô số bệnh nhân từ khắp nơi đến chữa trị, cũng diễn ra mọi loại câu chuyện thăng trầm.

Mỗi ngày thứ tư, năm giờ chiều, Tô Y Nguyên đều sẽ nhờ lái xe trong nhà đưa cô đến bệnh viện Nguyên Thịnh, cô ở phòng bệnh khoa nhi làm công đức, tuy rằng cô cái gì cũng không biết, nhưng cô có tính kiên nhẫn siêu phàm, kể chuyện cho những em nhỏ mắc bệnh nghe hoặc cùng bọn họ hát ca khúc thiếu nhi.

Tô Y Nguyên thực ra rất nhát gan, rất sợ đau và cũng không có thói quen ở chung với người lạ, nhưng cô rất thích trẻ em, ở cùng các em nhỏ cô cảm thấy vui vẻ, cô cũng rất nhiệt tình đối với các em nhỏ, đứng ở giữa một đám nhỏ, cô chính là một vì vua tí hon bướng bỉnh.

Cô thường thường nghĩ, nếu cô không chọn làm nhà thiết kế, cô nhất định sẽ xin vào làm ở nhà trẻ, sẽ làm cô giáo giữ trẻ vui vẻ.

Những em nhỏ ở khoa nhi đều rất thích Tô Y Nguyên, vài em nhỏ mắc bệnh tim hoặc bệnh bạch cầu thường xuyên phải ra vào bệnh viện này, đều xem Tô Y Nguyên là thiên sứ của bọn chúng.

Tô Y Nguyên làm công đức được hai năm, đã có mười một thằng bé mười tuổi cảm lễ vật không giống nhau cầu hôn cô, còn có em nhỏ vì cô mà ra tay quá nặng, điều này làm cho Tô Y Nguyên thật kiêu ngạo, càng không ngừng khoe với các anh trai.

Chiều thứ tư, Tô Y Nguyên trước đi đến cửa hàng bán đồ chơi chọn đồ chơi, riêng lần này cô mua nhiều một chút, bởi vì lần trước số bạn nhỏ tụ tập ở phòng sinh hoạt của trẻ em vượt quá dự tính của cô, có em nhỏ vì không có đồ chơi mà thút thít, cô không thể để chuyện này lại phát sinh.

Từ lúc ra khỏi cửa hàng bán đồ chơi thì trời bắt đầu đổ mưa, lái xe định giúp Tô Y Nguyên đem đồ chơi lên, nhưng Tô Y Nguyên không chờ được lái xe tìm chỗ trống đỗ xe, vốn khi đi mua vì chọn quá nhiều đồ chơi đã chậm trễ thời gian, cô không muốn lại để cho các em nhỏ chờ đợi.

Tô Y Nguyên cố hết sức mà ôm lấy túi ni lon lớn mà nhân viên cửa hàng đã chọn, chạy nhanh vào tòa nhà ở khu nội trú Nguyên Thịnh, không để ý trên sợi tóc còn đọng vài giọt mưa, vội vã ấn nút thang máy.

Cô vào trong thang máy, ở trước gương trong thang máy nhìn bộ dáng của mình có chút chật vật, tóc dài mềm mại bởi vì lo chạy mà hơi rối, trên má cũng có một vài giọt mưa, các anh trai mà nhìn thấy lại ngạc nhiên cho xem.

Tuy rằng cô đã có thói quen được các anh trai cẩn thận quan tâm, không biết có phải thời kì nổi loạn của cô đến trễ hay không, gần đây càng ngày càng cảm thấy các anh trai rất dài dòng, cô đã hai mươi bốn tuổi rồi, lại quân thức cô giống như cô chỉ mới bốn tuổi.

Ngay lúc Tô Y Nguyên ở trước gương bĩu môi, oán giận các anh trai vô lý quân thức mình thì thang máy ở lầu hai dừng lại, một người đàn ông cao to, blouse trắng đang mặc cũng khó giấu được dáng người hoàn mỹ, huyết sắc đi vào thang máy.

Tô Y Nguyên ôm túi ni lon đựng đầy đồ chơi lui về phía sau một bước, đứng ở góc khuất nhất trong thang máy, cách người đàn ông mang hơi thở cực kỳ áp bách cùng xâm lược xa hết mức có thể, tuy rằng đã hai mươi bốn tuổi, nhưng cô vẫn rất sợ tiếp xúc với người lạ, nhất là ở trong không gian bịt kín như trong thang máy, cô cố hết sức cuộn người lại.

Trước gương chiếu trong thang máy. Người đàn ông kia, tầm mắt nhằm chán dửng ở trên người Tô Y Nguyên.

Cô gái này chắc là đi thăm bạn bè, ôm một túi nylon màu đen không biết chứa cái gì, con nóc hình như rất thẹn thùng, cả khuôn mặt đều giấu đi, bất quá lúc mới vừa tiến vào thang máy, hắn đã liếc thấy khuôn mặt trắng nõn sáng ngời của con nóc, một đôi mắt to hồn nhiên ngập nước, vừa thấy cũng biết là đại tiểu thư sống an nhàn sung sướng, mà thân âu phục đầy ren rườn rà cùng nơ con bướm như em bé, cùng với cái đồng hồ vượt quá ba mươi vạn cũng đủ để chứng minh phán đoán vừa rồi của hắn.

Người đàn ông kia ôm cánh tay cũng lui lại một bước, tầm mắt cũng không có rời khỏi đỉnh đầu Tô Y Nguyên, hắn phát hiện cô nàng này có một mái tóc rất đẹp, sợi tóc đen huyền mềm mại, so với màu tóc nhuộm, hắn càng thiên vị màu tóc đen này hơn.

“A.....” Tô Y Nguyên hô nhỏ một tiếng, lúc cô định đổi tay ôm đồ chơi nhìn đồng hồ, đồng hồ thế nhưng quật vào túi nylon, túi nylon bị hất ra, đồ chơi rơi ra, một cái đầu doremon dửng ở bên chân người đàn ông kia.

Người đàn ông kia ôm cánh tay nhìn Tô Y Nguyên mặt đỏ tai hồng, bộ dáng sắp khóc, cũng không có ý định chia tay giúp đỡ.

Tô Y Nguyên cắn cắn môi, đau khổ ngồi xổm xuống bắt đầu nhặt đồ chơi, nhưng mà đồ chơi thật sự quá nhiều, cô căn bản không ôm được hết, nhặt cái này thì lại rớt cái kia, thật vất vả lắm mới đem được đồng đồ chơi nhặt lên hết, cho đầy vào trong túi nylon đã bị hỏng, Tô Y Nguyên nhìn chằm chằm Doremon dưới chân người đàn ông, không biết có nên tiến tới để nhặt hay không.

Lo lắng hồi lâu, Tô Y Nguyên lấy dũng khí nhìn người đàn ông kia, ngẩng đầu lên này, khiếp sợ mở miệng: “Tiên sinh, anh có thể hay không.....”

“Không thể!” Người đàn ông kia không chút dong dài dây dưa trả lời, ngăn chặn thỉnh cầu của Tô Y Nguyên, làm cho cô bật khóc.

Tô Y Nguyên vốn rất ít tiếp xúc với người lạ, lại càng chưa từng gặp qua loại đàn ông không mang thiện ý như thế này, không chừa đường sống cho người khác, cô chớp chớp hàng mi, kim nén nước mắt, vươn cánh tay dài qua nhặt Doremon, đó là cô đặc biệt chọn cho một em nhỏ thích Doremon, không thể bỏ được.

Người đàn ông kia ôm cánh tay nhìn Tô Y Nguyên, không có ý giúp đỡ, cũng không có ý định dời đi vị trí của mình.

Thấy Tô Y Nguyên vươn tay, vẫn không thể lấy được Doremon giữa hai chân người đàn ông kia, Tô Y Nguyên không thể không cắn môi di chuyển đến vị trí người đàn ông đang đứng, trong tay cô đồ chơi rơi ra phân tán đầy trên đất, Tô Y Nguyên khóc không ra nước mắt nhìn món đồ chơi rơi xa nhất trong thang máy, không có dũng khí cùng lực để đem chúng một đám nhặt lên.

Lúc Tô Y Nguyên bối rối nhất thì thang máy đã tới phòng bệnh khoa nhi ở tầng trệt, y tá trưởng được nhóm em nhỏ phái tới xem Tô Y Nguyên vì sao còn chưa đến, cô ấy rất nhanh tay nhanh chân, đem đồ chơi nhặt lên một phần nhét vào trong lòng Tô Y Nguyên, phần còn lại thì chính mình ôm lấy, cuối cùng nhặt lên con Doremon bướng bỉnh kia, ra cửa thang máy rồi mới nhìn rõ người đàn ông đứng ở phía trên doremon.

“Bách chủ nhiệm!” Y tá trưởng vội vàng cùng người đàn ông kia chào hỏi.

Người đàn ông kia đối với y tá trưởng lộ ra một cái tươi cười đáp lại, chờ các cô sau khi đi ra thang máy, ấn nút đóng cửa xuống.

Tô Y Nguyên ôm đồng đồ chơi quay đầu, vừa vặn nhìn thấy người đàn ông kia cười với y tá trưởng, người đàn ông này so với những người đàn ông anh tuấn ở Tô gia còn sắc sảo hơn, mà nụ cười xấu xa kia, cô chưa từng thấy qua.

Nhìn như vậy, chán ghét như vậy, lại làm cho tim cô không biết vì sao đập nhanh hơn.

Người đàn ông kia phát hiện Tô Y Nguyên bấu môi rồi thấy được ánh mắt trong suốt của cô, đối với Tô Y Nguyên nháy mắt mấy cái, khoe môi khe nhếch, làm Tô Y Nguyên sợ đến mức vội vàng quay đầu đi, vội vã mà đi theo y tá trưởng.

“Lại là một nàng công chúa nhát gan dễ khóc!” Sau khi cửa thang máy đóng lại, người đàn ông kia nhin không được cảm thán, “Bất quá, tóc thực sự rất đẹp.”

“Y tá trưởng, anh ta là ai?” Tô Y Nguyên vừa thẹn lại bối rối và tức giận bấu bấu môi đi theo sau y tá trưởng, cô đến phòng bệnh khoa nhi làm công đứ được hai năm, rất thích ý tá trưởng thân thiết hơn bốn mươi tuổi này, y tá trưởng cũng đem Tô Y Nguyên nhát gan thiện lương xem như con gái mà yêu thương.

“Bách chủ nhiệm sao?” Y tá trưởng quay đầu nhìn đôi má đỏ bừng của Tô Y Nguyên, “Cậu ta là chủ nhiệm khoa chỉnh hình ở Nguyên Thịnh, bất quá, Y Nguyên, sau này nhìn thấy cậu ta nhất định phải đi đường vòng nha, cách cậu ta càng xa càng tốt đó, biết không?” Y tá trưởng nói chuyện ngữ khí, biểu cảm như là người mẹ đề phòng con gái nhà mình bị chàng trai hư khi dễ.

“Vâng.” Tô Y Nguyên nhu thuận gật đầu, tuy rằng cô không rõ y tá trưởng vì sao nói như vậy, nhưng là cô luôn luôn yêu thích kính trọng y tá trưởng, mặc kệ y tá trưởng nói cái gì cô đều đáp ứng.

Ở trong quá trình trưởng thành hai mươi mấy năm qua của Tô Y Nguyên, đã có thói quen thuận theo cùng nghe lời, đây là hồi báo lớn nhất của cô đối với người nhà vì đã cần thận trân trọng bảo vệ cô.

Tô Y Nguyên vừa đi vào phòng sinh hoạt trẻ em, bọn nhỏ lập tức đồng loạt chạy về phía cô, vừa ôm vừa hôn, cơ thể Tô Y Nguyên cơ hồ không thể

thừa nhận một lúc nhiều đứa nhỏ như vậy ập tới, mấy em nhỏ có chạy như vậy chứng minh thân thể rất tốt, suy nghĩ này làm cô cười càng thoải mái, váy bị nhăn nhủ, trên má dính đầy nước miếng, cô cũng không để ý, vui vẻ đem đồ chơi chia cho từng em, cùng bọn nhỏ chơi một lát rồi bắt đầu kể chuyện.

Các y tá biết được Tô Y Nguyên đến đây, khi đi qua phòng sinh hoạt trẻ em, đều ở ngoài cửa kính dừng chân lại.

“Tô tiểu thư quả thật là thiên sứ, có đứa nhỏ đã bình phục cũng không nguyên ý xuất viện, đơn giản là vì rất thích Tô tiểu thư.” Các y tá chen chúc cùng nhau khe khẽ nói nhỏ, đối với Tô Y Nguyên xinh đẹp khí chất nhưng đối với trẻ em rất tốt đều yêu thích và hâm mộ.

“Đúng vậy, gia thế của Tô tiểu thư tốt lắm, tôi còn thấy cô ấy vài lần vụng trộm giúp những em nhỏ bệnh không có tiền mua thuốc men đó!” Y tá B hạ giọng làm như bí mật mới chỉ có cô mới biết được.

“Thật vậy chăng?” Y tá C tham dự vào cuộc thảo luận, “Tôi cho đến bây giờ chưa thấy ai thích con nít như Tô tiểu thư, cô ấy khi nhìn thấy chúng ta, bộ dáng đều thực sợ hãi, thực cầu nể, nhưng khi ở chung với các em nhỏ tựa như thay đổi thành một người khác, tôi còn không nhận được thích cô ấy, huống chi là các em nhỏ được cô ấy thích.”

“Cô không phải còn nhìn thấy đôi cánh thiên sứ trắng nõn ở sau lưng cô ấy chứ?” Giọng nam trầm tức gia nhập vào cuộc thảo luận của các y tá.

“Đúng vậy, có đôi khi nhìn Tô tiểu thư tươi cười với bọn nhỏ, tôi còn thực sự cảm thấy cô ấy là thiên sứ hạ phàm mà!” Y tá A thực tự nhiên đáp, bất chợt nhớ đến cái gì, vội vàng quay đầu, nhìn thấy người đàn ông phong lưu độc thân rừng rục khí chất nhất ở Nguyên Thịnh này, chủ nhiệm khoa chỉnh hình Bách Kiến Tề đứng ở sau các cô, ôm cánh tay, rất có hứng thú mà nhìn vào trong cửa kính, Tô Y Nguyên đang đóng nhiều loại nhân vật khác nhau sinh động như thật, vì các em nhỏ mà nghĩ ra các câu chuyện cổ tích.

Cô gái này cười rộ lên thực sự rất xinh đẹp, so với đóa hoa mọi người nuôi trồng trong hoa viên càng đáng yêu hơn, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, thật không tin được thiên kim tiểu thư nhất gan trong thang máy kia, cùng cô bé nhỏ mặt mày sáng sủa vui cười ngọt ngào trước mắt này là cùng một người.

“Bách chủ nhiệm khỏe!” Sau một lúc nhìn thấy Bách Kiến Tề, các y tá đều cuống quýt sửa sang lại quần áo của mình, nhìn Bách Kiến Tề chào hỏi.

“Các vị mỹ nữ y tá khỏe, các cô bận việc của các cô, tôi tiếp tục đi dạo.” Bách Kiến Tề luôn luôn duy trì mỉm cười thoải mái, nhìn chăm chú vào Tô Y Nguyên qua cửa kính, nhìn bộ dáng cô đang đóng vai sói hoang to lớn hung ác, bộ dáng ra vẻ hung ác chẳng những không đáng sợ, ngược lại còn thật đáng yêu a. (AN: mình sợ là đến sói hoang ra sao chị ấy còn chưa biết nữa chứ nói đến đóng.)

“Bách chủ nhiệm, em muốn nâng ngực, không biết Bách chủ nhiệm có thể giúp em giải phẫu không?” Y tá A vội vàng lôi kéo quần áo, đưa ra bộ ngực đầy đặn, phát hiện cổ áo đồng phục y tá quá nhỏ, kéo thế nào cũng không ló ra tuyến đường sự nghiệp thâm thúy.

“Mỹ nữ, bộ ngực của cô đã đủ lớn, lớn nữa sẽ dễ bị xệ.” Bách Kiến Tề liếc liếc mắt nhìn bộ ngực của nữ y tá một cái đưa ra kết luận, khoa chỉnh hình đã đủ bận, không cần ở trong viện tìm thêm việc. (AN: đa phần là có tâm cơ hết đó. Không phải tự nhiên mà phát đạt đâu.)

Y tá A lập tức cười đến run rẩy hết cả người, được chủ nhiệm khoa chỉnh hình “duyet ngực vô số” khẳng định, làm cho cô vui vẻ sắp bay lên trời, đối với Bách Kiến Tề liếc mình phóng điện.

“Bách chủ nhiệm, em cảm thấy ánh mắt em không đủ lớn, anh xem có biện pháp gì cải thiện một chút hay không?” Y tá B không cam lòng bị y tá A đoạt đi phong thái, lập tức nháy đôi mắt dán lông mi giả rất lớn tới gần Bách Kiến Tề.

“Mỹ nữ, đôi mắt hiện tại của cô hơi nhỏ nhưng cũng đủ lớn cùng khuôn mặt ngũ quan phối hợp vừa vặn tốt, hài hòa là cảnh giới cao nhất của cái đẹp.” Bách Kiến Tề lộ ra tươi cười làm cho các y tá thần hồn điên đảo.

Bạn đang đọc truyện *Anh chàng Không Kết Hôn, Lầy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Tô Y Nguyên ở trong phòng sinh hoạt dành cho trẻ em kể chuyện cho bọn nhỏ, bị huyền não ở bên ngoài ảnh hưởng, cô diễn xong vai đại sói hoang truy đuổi tiểu bạch thỏ tò mò nhìn ra, vừa vặn nhìn thấy Bách Kiến Tề đối với y tá ngực lớn cười xấu xa. Tô Y Nguyên nhớ tới người đàn ông này ở trong thang máy cự tuyệt nhờ giúp đỡ của cô như thế nào, liền đối với Bách Kiến Tề lộ ra một cái mặt quỷ siêu cấp khó coi.

Bách Kiến Tề vừa vặn quay đầu, nhìn thấy Tô Y Nguyên đem khuôn mặt nộn nộn cẩn thận gạt bỏ lộ tư thái vô cùng vận vẹo, cười ra một tiếng, chọc các y tá cũng đều nhìn vào.

Tô Y Nguyên không nghĩ tới đang làm lại bị bắt gặp, đôi má nhanh chóng đỏ lên, hoảng loạn xoay người để lại cho mọi người ngoài cửa sổ một bóng lưng.

Gia hỏa chán ghét! Tô Y Nguyên quyết định từ giờ khắc này bắt đầu không để ý người đàn ông này.

“Các người tụ tập ở trong này làm gì? Không cần chiếu cố bệnh nhân sao?” Thanh âm y tá trưởng tràn ngập thị uy vang lên, các y tá vội vàng làm chim thú bay đi.

Y tá trưởng trong lòng thở dài, bỏ qua lễ phép tươi cười cùng Bách Kiến Tề chào hỏi, “Bách chủ nhiệm, ngài đến phòng bệnh khoa nhi có chuyện gì sao?” Lời ngầm là không có việc gì làm nơi nơi hoảng loạn, làm các y tá đều xuân tâm dập dòn, vô tâm công tác.

“Y tá trưởng, cô bận việc cô, tôi đang đi dạo, gần đây giải phẫu nhiều quá, áp lực lớn.” Bách Kiến Tề không phải không nhìn ra y tá trưởng hơn bốn mươi tuổi không chào đón hẳn, bất quá hẳn không để ý, đối tượng của hẳn là phụ nữ hai mươi đến ba mươi tuổi, y tá trưởng không ở trong khoảng đó, không chịu lực hấp dẫn của hẳn cũng là bình thường. Hẳn thực không thức thời xoa xoa gáy, tiếp tục đứng ở ngoài cửa kính, nhìn chằm chằm mái tóc đen dài của Tô Y Nguyên.

Y tá trưởng theo ánh mắt Bách Kiến Tề nhìn qua, không khỏi khần trương lên, hình như Bách Kiến Tề có hứng thú với Tô Y Nguyên?

Nháy mắt chiến tích trước đây của Bách Kiến Tề càng hiện ra rõ ràng ở trong đầu y tá trưởng, lấy trình độ đơn thuần của Tô Y Nguyên, căn bản ngay cả một hiệp đều không thắng được! Y tá trưởng âm thầm hạ quyết tâm, nhất định sẽ không để cho Tô Y Nguyên đơn thuần thiện lương rơi vào tay Bách Kiến Tề.

Ở trong mắt y tá trưởng, Bách Kiến Tề không phải là đối tượng tốt để lấy làm chồng.

Rất suất, rất dễ làm con gái vui vẻ, rất hoa tâm, vì công việc nên tiếp xúc nhiều với phụ nữ, đào hoa nhiều, hẳn chưa bao giờ chủ động theo đuổi cô gái nào, nhưng các cô gái cũng là trước vừa đi sau lại đến, chưa bao giờ có cô gái nào phá vỡ kỉ lục ở bên hẳn vượt quá mười tháng.

Các y tá mê hẳn vô cùng, vô luận Bách Kiến Tề đi đến nơi nào, các y tá đều tha thiết nhìn chằm chằm hẳn, bộ dáng cơ khát thật sự khiến người ta nhìn không nổi nữa. Y tá trưởng nghe qua thảo luận của các y tá, chẳng sợ chỉ là tình một đêm, các cô cũng nguyện ý hiến thân cho Bách Kiến Tề.

Y tá trưởng không biết hiện tại các cô gái trẻ tuổi suy nghĩ cái gì, nhưng cô tuyệt đối không để cho con gái của mình lựa chọn người đàn ông như vậy, dù tài hoa xuất chúng, cũng không phải là người có thể gửi gắm, không chỉ cùng nữ bác sĩ trong bệnh viện không minh bạch, rất nhiều người bệnh cũng không đào thoát khỏi mị lực của hẳn mà phần đầu quên mình theo đuổi. Hội nghị đầu năm, chức vị chủ nhiệm khoa chỉnh hình của hẳn thiếu chút bị tước bỏ, chính là bởi vì sinh hoạt cá nhân hỗn loạn của hẳn.

Khoa chỉnh hình là khoa đứng đầu ở Nguyên Thịnh, từ việc cạnh tranh về trình độ để được vị trí chủ nhiệm có thể nhìn ra, cứ việc mở các loại phòng khám chỉnh hình khác, bệnh viện chỉnh hình Hàn Quốc cùng phòng khám khác đều phải quảng bá khám nơi để lôi kéo khách hàng, nhưng khoa chỉnh hình Nguyên Thịnh luôn đứng nhất, đều không có bị ảnh hưởng.

Hội đồng quản trị của Nguyên Thịnh có tầm nhìn xa, sớm nhìn trúng sự nghiệp làm đẹp này là khối bánh ngọt lớn, ở trong khoa chỉnh đầu tư nhân lực, vật lực, tài lực, tiến cử dần đầu về kỹ thuật dụng cụ, còn có một lương lớn chuyên gia chỉnh hình, nghiên cứu trao đổi học thuật và hội nghị thảo luận không ngừng, các loại phát minh phát triển khoa chỉnh hình Nguyên Thịnh luôn luôn là ngành nghề đi trước.

Năm ấy Bách Kiến Tề ba mươi mốt tuổi được bổ nhiệm làm chủ nhiệm khoa chỉnh hình, khiến cho bên trong Nguyên Thịnh nổi lên một trận tranh luận cùng thảo luận.

Không thể phủ nhận, Bách Kiến Tề là bác sĩ chỉnh hình có năng lực thiên phú, khi còn du học Nhật Bản là vua khoa chỉnh hình, năm hai mươi sáu tuổi tốt nghiệp với tấm bằng tiến sĩ, về Đài Loan vào Nguyên Thịnh, sau vài năm ngắn ngủi, nhanh chóng trèo lên vị trí bác sĩ giỏi nhất khoa chỉnh hình Nguyên Thịnh.

Hẳn am hiểu không chỉ là các loại giải phẫu chỉnh hình, hẳn có trí tưởng tượng kiệt suất cũng thâm mỵ thời thượng, còn trẻ mà có thể ở vị trí cao thế là nhờ tài năng của hẳn, cứ như thế, trong cuộc bầu chọn hẳn thắng lớn, làm rất nhiều người không hài lòng.

Có người hâm mộ lại cũng có người ghen tỵ, cảm thấy Bách Kiến Tề tuổi rất trẻ, công kích sinh hoạt cá nhân hẳn rất loạn, thậm chí cho rằng những vinh dự của hẳn đều do vẻ bề ngoài mang đến, Bách Kiến Tề đối với những lời nói này mất diết tai ngơ, tiếp tục là bác sĩ chỉnh hình anh tuấn du hí nhân gian của hẳn.

Bách Kiến Tề là soái ca làm cho người ta tự nhiên nhìn không chuyển mắt, thân cao 181, thích vận động cho nên có được thân hình cao to rắn chắc, khuôn mặt anh tuấn xứng với nụ cười xấu xa, không biết làm cho bao nhiêu cô gái thần hồn điên đảo, từ lúc mười sáu tuổi mới vào tình trường, mười lăm năm bạn gái đều là chủ động theo đuổi hẳn, mà hẳn chỉ cần đối với cô gái có hay không có hứng thú ngoắc ngoắc môi cười một cái.

Bách Kiến Tề thích đem phụ nữ bên người gọi là bạn gái, với hẳn mà nói, bạn gái là sinh vật ngoài hành tinh, hẳn cũng không phải có siêu năng lực mới có được, nhưng bạn gái là không giống nhau, không cần đồ, không cần hầu hạ, lên giường thì nhiệt tình phối hợp, xuống giường thì đừng dính dính dính, như vậy là đủ rồi.

Ngẫm lại xem, đàn ông như vậy làm sao có thể xứng đôi với Tô Y Nguyên thiện lương ngọt ngào.

Y tá trưởng nhìn chằm chằm Bách Kiến Tề đã lâu, đem tất cả các tin đồn liên quan đến Bách Kiến Tề nghĩ một lần, cuối cùng ra kết luận, cô tuyệt sẽ không để cho thảm án như vậy diễn ra trước mắt cô.

Tô Y Nguyên cảm giác được Bách Kiến Tề luôn luôn đứng bên ngoài cửa sổ nhìn cô, làm tinh thần cô trở nên khần trương, ngay cả nhóm bạn nhỏ cũng cảm nhận được cô không tập trung, trái lại khi dễ cô, làm Tô Y Nguyên mặt đỏ tai hồng, không biết nên phản ứng như thế nào.

Máy mắn y tá trưởng xuất hiện kịp thời, “Nhóm bạn nhỏ, hết giờ chơi rồi, các con nên trở về phòng bệnh nghỉ ngơi, chị Y Nguyên cũng nên về nhà.” Các em nhỏ đều là đứa trẻ bị bệnh, thời gian cho phép chơi cũng không dài, Tô Y Nguyên mỗi lần đến với bọn họ mà nói như là lễ vật của ông già Noel.

“Sao.....” Bạn nhỏ phát ra tiếng hô không tình nguyện, nhưng chắc là nghe cùng Tô Y Nguyên cáo biệt, mỗi người đều mặt mày hớn hờ mang theo đồ chơi đồng loạt ra khỏi phòng sinh hoạt trẻ em.

“Y Nguyên, đi đưa con đi xuống.” Y tá trưởng nghĩ thuận tiện tâm sự chuyện Bách Kiến Tề, cô nghĩ Tô Y Nguyên là cô gái đơn thuần không hiểu thế sự rất dễ dàng bị Bách Kiến Tề mê hoặc, cô phải dự phòng trước.

“Dạ.” Tô Y Nguyên theo bản năng nhìn về phía cửa kính, ngoài cửa sổ đã không có người, cô hơi dẩu miệng nghe lời đi theo y tá trưởng ra ngoài.

Ở trong thang máy, y tá trưởng lời nói thâm thúy nói cho Tô Y Nguyên nắm lý do rời xa Bách Kiến Tề, cuối cùng vỗ vỗ bả vai Tô Y Nguyên, “Y Nguyên, con là cô gái tốt, nên tìm người đàn ông tốt, đi còn phải đi làm việc, đi lên trước.”

“Bye bye, y tá trưởng.” Tô Y Nguyên đi ra thang máy cùng y tá trưởng cáo biệt, gãi gãi đầu, nhớ lại vừa rồi y tá trưởng cùng cô nói gì đó.

Y tá trưởng nói một chuỗi rất dài, vòng vo qua lại, như lọt vào sương mù, cô chỉ nghe được y tá trưởng nói cô thấy người đàn ông kia là phải ngay lập tức xoay người tránh đi, tuyệt đối không được cùng người đàn ông đó có liên quan gì, người đó gọi là Bách Kiến Tề a? Cô căn bản không biết, vì sao phải tránh xa hắn a? Tránh xa hắn thế nào?

Cứ việc có nghe không có biết, nhưng Tô Y Nguyên vẫn nhu thuận đáp ứng y tá trưởng, làm cho cô ấy yên tâm.

Tô Y Nguyên cố gắng nhớ lại lời y tá trưởng nói, kiểm tra chính mình có quên cái gì quan trọng hay không, cúi đầu đi về phía trước, căn bản không chú ý đến phía trước, thẳng tắp đụng vào sau lưng một người.

Thực xin lỗi, thực xin lỗi!” Tô Y Nguyên đỏ mặt, cúi đầu liếc mình xin lỗi, ánh trai nói cô rất nhiều lần, lúc đi đường không được thất thần, nhưng là cô thực dễ dàng suy nghĩ sự tình nên cái gì quên đều quên.

“Cô lúc xin lỗi không nhìn vào mắt đối phương sao? Như vậy sẽ không có thành ý?”

Giọng nam trung dễ nghe ở trên đỉnh đầu Tô Y Nguyên vang lên, mặc dù thanh âm dễ nghe, ngữ khí cũng rất hòa khí, nhưng vẫn khiến tinh thần Tô Y Nguyên trở nên khuôn trương, cô nắm tay gãi đầu, nhìn vào đôi mắt thâm thúy như biển sâu của anh ta.

“Thế nào? Không phải muốn xin lỗi sao?” Bách Kiến Tề mang theo quán tính tươi cười, bản chất xấu xa cúi đầu tới gần khuôn mặt Tô Y Nguyên, hắn có thể nhìn ra cô gái này sợ người lạ tới gần, lại không nhận được muốn khi dễ cô, chẳng lẽ đây là một phần trong tính cách ác liệt của hắn, không nhìn được thiên sứ thuần khiết như tuyết trắng?

“Thực xin lỗi, đụng vào anh!” Tô Y Nguyên nhận ra Bách Kiến Tề, cái miệng nhỏ nhỏ mềm mại bĩu ra, biểu cảm tuy rằng không tình nguyện, nhưng thanh âm quả thật thành khẩn, thành thành khẩn khẩn cúi đầu xin lỗi, rồi mới lùi lại một bước, vòng qua Bách Kiến Tề đi đến cửa lớn tòa nhà khu nội trú.

Bách Kiến Tề cười to ra tiếng, khiến toàn bộ đại sảnh mọi người đều nhìn hắn, cũng làm cho Tô Y Nguyên vốn là cường trang trấn định, bước đi cứng ngắc, thiếu chút nữa đầu bị đánh lên cửa lớn.

Y tá vào cửa kịp thời bắt được Tô Y Nguyên, nhìn thấy Tô Y Nguyên mặt đỏ tai hồng, bộ dáng tay chân cứng ngắc, còn nghĩ rằng cô không được khỏe, bắt lấy tay cô hỏi đồng hỏi tây, Tô Y Nguyên xấu hổ rất muốn tìm một cái động chui vào, không hiểu sao tiếng cười của Bách Kiến Tề luôn luôn quanh quẩn ở phía sau, khiến cho vô số y tá, bệnh nhân, người nhà thần hồn điên đảo.

Tô Y Nguyên mặt đỏ tai hồng khéo léo từ chối ý tốt của y tá cố kéo cô đi kiểm tra, ra khỏi tòa nhà khu nội trú, mưa to không biết khi nào thì ngừng. Tô Y Nguyên không phải là người sẽ dễ cảm xúc phản đối quá nhiều lâu dài, mũi cảm nhận được không khí mưa tươi mát, tràn ra tươi cười, chậm rãi làm mặt đất đầy nước, đón ánh mặt trời nở rộ ẩm ướt đến cửa lớn Nguyên Thịnh.

Tô Y Đường chờ ở bên cạnh cửa lớn xa xa nhìn thấy thân ảnh Tô Y Nguyên, lập tức xuống xe nghênh đón, tiếp nhận túi xách của cô, ôm bờ vai cô đi đến chỗ xe đậu.

“Anh cả, vì sao là anh đến, lái xe đâu?” Tô Y Nguyên ở trước mặt các anh trai luôn là cô công chúa nhỏ, yêu kiều cầm lấy ống tay áo của anh họ làm nũng.

“Ông nội, bà nội từ nước Mỹ trở về, âm ỹ kêu anh chạy nhanh đón em về nhà, bọn họ mang về thật nhiều quà cho em, anh em chúng ta một cái cũng không có.” Gia gia Tô gia, bà nội đi Canada thăm t nhà em trai di dân ở đó, ở bên kia hai tháng mới trở về, rất nhớ cháu gái duy nhất này.

“Ông nội, bà nội đã trở lại?” Tô Y Nguyên rất vui vẻ, mọi người trong nhà đều thương cô, nhất là ông nội, bà nội.

Bước chân Tô Y Nguyên nhanh hơn, “Đi nhanh chút a, em rất nhớ ông nội, bà nội!”

Tô Y Đường nhìn bộ dáng vui vẻ của em họ, cũng vui vẻ theo.

Cô nguyên là thiên sứ của cả nhà hắn, bọn họ sẽ không tiếc hết thầy bảo hộ cô, làm cho cô vĩnh viễn đều đơn thuần như vậy, sung sướng như vậy.

Chương 3

Vào thứ sáu, Tô Y Nguyên như cũ đến Nguyên Thịnh.

Mang theo đồ chơi có ý chọn lựa, Tô Y Nguyên thần thờ đi vào thang máy, lại ở trước gương trên vách tường thang máy ngẩn người, nguyên lai ông nội, bà nội lần này trở về là vì muốn di dân, cả nhà ông hai, ông ba đều sớm di dân đến Canada, lần này ông nội, bà nội sau khi qua đó một thời gian, cảm thấy hoàn cảnh bên kia rất thích hợp để dưỡng lão, nên mới đưa ra quyết định này.

Cô cảm thấy rất buồn, sau nghe tin khóc suốt đến giờ, nếu hai năm trước, cô nhất định sẽ ôm lấy chân ông nội, bà nội, chết cũng không để họ di dân, dùng khóc, dùng nháo, dùng âm ỉ giữ ông nội, bà nội yêu thương của cô lại, nhưng cô đã hai mươi bốn tuổi, không thể giống cô bé tùy hứng. Anh trai nói rất đúng, ông nội, bà nội tuổi đã cao, đến nói có không khí tốt hơn, hoàn cảnh tốt hơn, cùng sống với anh em thân thuộc thuộc của mình mới có thể khỏe mạnh vui vẻ.

Ở trước mặt ông nội, bà nội cô gật đầu đáp ứng, còn dặn dò ông nội, bà nội đến Canada giữ gìn sức khỏe, nhưng khi quay người lại cô sẽ không thể không chế cảm xúc, trốn ở trong phòng khóc suốt, cô không muốn ông nội, bà nội đi đến địa phương xa xôi đó, mặc dù có thể ngồi máy bay nhưng cũng phải rất lâu mới tới.

Tô Y Nguyên ảo não đập trán vào vách tường thang máy, thật chán ghét, nếu không phải cô đã trưởng thành, thì cô đã có thể gất gao ôm lấy chân ông nội.

“Ha!”

Phía sau truyền đến tiếng cười nhạo, thân thể Tô Y Nguyên cứng đờ, từ trong gương trên vách tường thang máy nhìn thấy một khuôn mặt quen thuộc, cửa thang máy mở ra, bên ngoài vẫn là đại sảnh lầu một, cô căn bản quên ấn nút thang máy.

Tô Y Nguyên nhìn thấy nụ cười trên mặt Bách Kiến Tề, ảo não mà xoay người muốn ấn thang máy, phát hiện Bách Kiến Tề đã giúp cô ấn xuống tầng trệt.

“Cảm ơn.” Tô Y Nguyên dùng âm thanh nhỏ nhất nói, lặng lẽ di chuyển thân mình đứng ở nơi khuất nhất, đem gương mặt toàn bộ giấu ở trong tóc.

“Thế nào? Không trách tôi? Không phải rất giận tôi sao?” Bách Kiến Tề cảm thấy mình thật ác liệt, không có việc gì đi treu chọc một công chúa đơn thuần, nhưng ở trong đại sảnh sau khi nhìn thấy nhóc con này đi vào thang máy hần liền không nhịn được đi theo, xem ra bọn họ cũng thật có duyên, cô nhóc vào thang máy không lo ấn nút, mới cho hần thừa cơ cùng vào thang máy.

Bất quá, cô nhóc bày ra tạo hình trình tử là muốn dọa hần thối lui sao? Cũng quá coi thường hần.

Nghe được Bách Kiến Tề nói, Tô Y Nguyên nghĩ đến hành vi ác liệt của hần, miệng cao cao nhếch lên, lông mi cũng buông xuống, tuy rằng không có động tác gì lớn, nhưng cũng biểu hiện rõ ràng cảm xúc của cô.

“Thế nào, giận tôi sao? Cảm thấy tôi là người xấu?” Bách Kiến Tề ôm cánh tay cố ý đứng trước mặt Tô Y Nguyên, biết cô sợ, hần còn cố ý dùng thân hình cao lớn của hần ngăn trở cô, căn bản là khi dễ cô đến nghiện.

Tô Y Nguyên dùng sức gật gật đầu, đồng ý quan điểm hần là người xấu.

“Vì sao cảm thấy tôi là người xấu, bởi vì tôi không có ra tay giúp cô?” Bách Kiến Tề thừa nhận hần là ác ma chuyển thế, đối với những thứ tốt đẹp hồn nhiên gì đó đều chỉ muốn phá hủy, con nhóc đơn thuần làm cho tay chân hần cảm thấy ngứa ngáy.

“Có điều pháp luật đâu có quy định tôi phải giúp cô, chẳng lẽ chỉ vì tôi lựa chọn không giúp cô mà cô cho tôi là người xấu?” Thanh âm Bách Kiến Tề cả lơ phất phơ, ánh mắt nhìn chăm chăm chờ phản ứng của Tô Y Nguyên.

Tô Y Nguyên sững sốt một chút, tinh tế suy nghĩ hàm ý trong lời nói của Bách Kiến Tề, cô tuy đơn thuần nhưng không phải không phân biệt rõ phải trái, suy nghĩ vài giây, đầu Tô Y Nguyên càng cúi thấp: “Thực xin lỗi.” Rất áy náy, dường như là thanh âm tự trách.

Tô Y Nguyên xin lỗi làm Bách Kiến Tề ngây ngẩn cả người, hần thu hồi cánh tay ôm trước ngực lùi về sau một bước, không tiếp tục bảo trì tư thế chen chúc trong xó góc của Tô Y Nguyên, phụ nữ trong ấn tượng của hần, mặc kệ tuổi, địa vị, xuất thân, cho dù sai lầm cũng sẽ ngoan cố cho mình là đúng, tuyệt sẽ không trực tiếp thừa nhận sai lầm như thế này, xem ra cô gái này không chỉ đơn thuần đơn giản như vậy.

Ngước mắt nhanh liếc nhìn Bách Kiến Tề một cái, phát giác hần nhìn chăm chăm vào mình, Tô Y Nguyên cảm thấy sau lưng một trận lạnh cả người, cô vội vã đem đôi má cúi càng thấp, gất gao nhìn chăm chăm mặt gầy của mình.

“Đỉnh” một tiếng, thanh âm thang máy tới tầng trệt đối với Tô Y Nguyên không thể nghi ngờ là âm thanh trời ban, cô không cần biết có phải tầng trệt hay không, chân như nhũn ra, nhưng vẫn cố chạy ra khỏi thang máy.

Cửa thang máy đóng lại trước mắt Bách Kiến Tề, hắn cười khẽ ra tiếng, đối với nhóc con đơn thuần này hứng thú càng lúc càng đậm, số lượng thiên kim nhà giàu hắn kết giao qua cũng không ít, không phải gia đình giàu có nào, cũng có thể bồi dưỡng ra nhóc con vừa đơn thuần vừa buồn cười như thế đâu?

Bách Kiến Tề đi dạo một vòng khoa chính hình, vòng đến nơi bạn gái mới là bác sĩ ngoại khoa nói chuyện chia tay, cô ta quá dính hắn, mới lên giường một lần liền lần lượt ám chỉ hắn mua nhẫn cầu hôn, hắn cũng không phải điên! Bách Kiến Tề không chút dong dài dây giải quyết dứt điểm.

Lúc đang chuẩn bị rời khu nội trú, ngón tay Bách Kiến Tề run lên lại ấn xuống phòng bệnh khoa nhi ở tầng trệt, xem chữ số thang máy chút chút nhảy lên, Bách Kiến Tề quyết định lại đi gặp cô nhóc thú vị kia..

Bước nhận hết sức nhàn nhã, Bách Kiến Tề chào hỏi với các y tá khoa nhi, hoàng đế bình thường đi tuần thường bị vây quanh đi đến bên ngoài phòng sinh hoạt trẻ em, phòng sinh hoạt không náo nhiệt như thứ tư, chỉ có vài đứa trẻ thực suy yếu đang nghe Tô Y Nguyên kể chuyện, Tô Y Nguyên trong lòng bế một bé trai mập mạp.

Cánh tay nhỏ mảnh khảnh của Tô Y Nguyên thoạt nhìn không thể chịu nổi thể trọng của bé mập, bé mập ở trong lòng Tô Y Nguyên vụng vẹo, đột nhiên vừa xoay đầu, ối ra trên người Tô Y Nguyên.

Bách Kiến Tề nhìn thấy sắc mặt Tô Y Nguyên đột nhiên biến sắc, hắn thở dài một hơi, dựa theo phản ứng trước đây những cô bạn gái đếm không xuể của mình, hắn nghĩ cô nhóc hẳn sẽ phát giận, đem bé mập bỏ ra, theo hắn nhìn ra, âu phục trên người cô nhóc giá trị không dưới hai vạn.

Tô Y Nguyên bị động tác của Cường Cường làm cho phát hoảng, sắc mặt biến đổi, vội vàng xem xét tình huống của Cường Cường, khẩn trương xem xét bạn nhỏ. Y tá trưởng cũng chạy nhanh tới, Cường Cường nằm viện vì bị bệnh bao tử, Cường Cường nho rất thích ăn nho, ăn đến đau dạ dày. (AN: sao giống chị Tinh Vân thế, chỉ có khác nguyên nhân thôi. Đến bây giờ mình cũng không quên được truyền kỳ bệnh dạ dày của chị.))

“Cường Cường, Cường Cường, chỗ nào không thoải mái?” Tô Y Nguyên ngay cả liếc mắt nhìn uest vật trên ngực cũng không, cầm khăn tay tơ tằm thấm tên của cô, giúp Cường Cường chà lau uest vật dính ở bên miệng, trên mặt, “Cường Cường, chỗ nào không thoải mái, nói cho chị biết!”

Y tá trưởng tiếp nhận thân thể mập mạp của Cường Cường ôm đến bên người, “Em đi toilet rửa qua một chút đi, chị đã bảo y tá kêu bác sĩ lại đây!” Y tá trưởng ôm Cường Cường hỏi phòng bệnh, đã có y tá đi báo cho bác sĩ tới.

Tô Y Nguyên không đi, lo lắng theo vào phòng bệnh, đến khi nghe được bác sĩ nói Cường Cường không có việc gì mới phát giác trên người mình mùi thật ghê, uest vật đã hoàn toàn làm dơ ngực áo của cô, cô xịu mặt đau khổ đi vào toilet.

Y tá trưởng gần xếp Cường Cường xong, ra phòng bệnh, thấy Bách Kiến Tề hào quang vạn trượng đứng trên hành lang, hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

“Bách chủ nhiệm, cậu có việc?” Vài ngày gần đây Bách Kiến Tề luôn xuất hiện ở khoa nhi, làm các y tá trở nên xuân tình dập dòn, vội vàng tô mi vẽ mắt sơ sót công tác, điều này làm cho y tá trưởng không có biện pháp ôn tồn cùng Bách Kiến Tề nói chuyện.

“Không có việc gì, đi tản bộ đến.” Bách Kiến Tề giãn cái eo lười, bước đi nhàn nhã vào trong thang máy.

Y tá trưởng vẫn phát hiện trước khi xoay người đầu Bách Kiến Tề hướng toilet kia thoáng nhìn, điều này làm cho trong lòng y tá trưởng nhất thời lộp bộp, chẳng lẽ Bách Kiến Tề thực sự coi trọng Tô Y Nguyên?

Không có khả năng! Không nói tất cả bạn gái trước kia của Bách Kiến Tề đều có thân hình nóng bỏng, hơn nữa hắn cũng chưa bao giờ động thủ theo đuổi phụ nữ, bất quá, đàn ông giống như Bách Kiến Tề, căn bản không cần chủ động, các phụ nữ trước sau đều hy sinh tiếp bước.

Tâm tình y tá trưởng trầm trọng hơn, mặc kệ có phải là cô buồn lo vô cớ nghĩ nhiều hay không, cô sẽ không để cho Tô Y Nguyên đơn thuần thiện lương rơi vào trong maw chảo của người đàn ông như Bách Kiến Tề!

Bách Kiến Tề thực dễ dàng hỏi được tên Tô Y Nguyên từ các y tá ở đó, nguyên lai là đại tiểu thư Tô gia nổi tiếng nhưng ít xuất hiện ở các buổi xã giao, cũng khó trách, ai ai cũng biết bảy tiểu tử nhà Tô gia đem em gái duy nhất quản thật chặt, đem cô sùng lên trời, không cho cô lộ diện trong các buổi tiệc, không cho cô kết giao với đại tiểu thư hư vinh này.

Ở trong giới nhà giàu gọi cô là vị thiên kim tiểu thư cuối cùng, mọi người ai cũng tò mò công chúa cuối cùng này sẽ lạc vào nhà ai!!!!Nhà nào sẽ may mắn!!!

Lúc nghe được lời đồn đãi này, Bách Kiến Tề đối với chuyện này cười nhạt, với hắn mà nói, giữa nam và nữ chính là vui vẻ, trừ phi đầu óc bị nước vào mới có thể rước đại tiểu thư này vào cửa, cô giống như một cô công chúa, lấy về để hầu hạ, không nghĩ tới, đồn đãi quả nhiên không thể tin, Tô gia đại tiểu thư không chỉ không kiêu căng, không đáng sợ, còn đơn thuần ngây thơ thú vị.

Bất quá Bách Kiến Tề biết không nên đối với Tô Y Nguyên sinh ra hứng thú, bởi vì Tô Y Nguyên tuyệt đối không phải là người hắn có thể trêu chọc, trước không nói phía sau cô có thực lực Tô gia hùng hậu, chính là bảy gã đàn ông tứ chi phát triển, suy nghĩ lại không đơn giản, hắn muốn đối phó cũng không được.

Phụ nữ trong thiên hạ rất nhiều, huống chi Tô Y Nguyên căn bản chỉ là cô gái nhỏ chưa trưởng thành, chưa được gọi là phụ nữ, hẳn vẫn nên giữ khoản cách, không cần tự rứt phiền toái vào mình. Bạn gái của hắn luôn luôn là những cô em thành thực, gọi cảm. Ngoài ra những phụ nữ đó trên giường rất nhiệt tình, đa số cũng sẽ không vì chia tay mà “ngổn ngang” gây phiền toái cho hắn.

Duyên phận thực sự kỳ diệu, khi muốn tìm thì không thấy, khi không muốn tìm cũng trốn không thoát.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lầy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Tô Y Nguyên lại nhìn thấy Bách Kiến Tề vẫn còn ở trong tòa nhà nội trú Nguyên Thịnh, cô ngồi ở trong cầu thang yên lặng rơi nước mắt, bên cạnh là bánh ngọt chocolate lần này là cô có ý mua.

Bởi vì phần lớn bệnh nhân cùng những người làm ở bệnh viện đều dùng thang máy ra vào, thang bộ thành nơi yên tĩnh nhất của bệnh viện.

Tô Y Nguyên che mặt rất đau lòng, có bạn nhỏ tên là Lượm Lượm đã qua đời, lần trước cô đến, Lượm Lượm gầy yếu tái nhợt còn cầm một đóa hoa hồng giấy tự tay gấp cầu hôn với cô, cô cười đáp ứng lời cầu hôn của Lượm Lượm, ước định Lượm Lượm nhất định phải khỏe mạnh lớn lên, cười bạch mã đến tìm cô, Lượm Lượm ngược ngừng cười đến rất vui vẻ, sức khỏe có vẻ rất tốt.

Không ngờ, Tô Y Nguyên đáp ứng Lượm Lượm lần này mang bánh ngọt chocolate bé thích ăn nhất, nhưng là, cô rút cuộc không nhìn thấy Lượm Lượm. Sống một cuộc sống vô ưu vô lo luôn được gia đình bảo hộ như Tô Y Nguyên mà nói, nhìn bạn nhỏ bởi vì bệnh mà chết đi, cô căn bản không thể thừa nhận nỗi đau này, cô rất khổ sở, rất đau lòng, dường như tự trách, cô giúp Lượm Lượm không được.

Nước mắt không ngừng tuôn ra, Tô Y Nguyên thế nào cũng không thể không cảm thấy mất mát, khổ sở.

Đi qua cửa lầu bị đẩy ra, hai thân ảnh ôm chặt nhau quấn quít lấy nhau tiến vào trong thang lầu, người phụ nữ đem người đàn ông dán trên vách tường gian lầu, dùng sức hôn môi hắn, tay người đàn ông xoa móng ả, bóp nhẹ vài cái sau khi nhắc áo lên dò xét đi vào.

Tô Y Nguyên ngồi trên bậc thềm ở chỗ rẽ trong thang lầu, nghe được thanh âm nuốt nước miếng, nghi hoặc nhón gót đi xuống xem, đập vào mắt cô là nam nữ động tác lửa nóng, dây dưa cùng nhau.

Nếu không phải kịp thời che miệng mình, Tô Y Nguyên thiếu chút liền hét ra tiếng, nước mắt trong suốt dừng trên khuôn mặt bình thường trắng nõn của cô, sợi tóc trước trán bởi vì dùng sức thút thít mà ẩm ướt, cô dùng sức che miệng mình, ngay cả hô hấp đều dùng sức mới không chế được, sợ kinh động đôi nam nữ đang bị lửa nóng thiêu đốt ở chỗ thang lầu.

Cô nên làm gì bây giờ? Lặng lẽ rời đi? Vẫn làm như không biết bọn họ tồn tại tiếp tục khóc?

Tô Y Nguyên bị thương hoàn toàn bị đôi nam nữ đột nhiên xuất hiện quấy rầy, nhìn động tác của đôi nam nữ càng ngày càng làm càn, gương mặt cô đỏ lên. Các anh trai luôn luôn chỉ cho phép cô xem phim hoạt hình, thỉnh thoảng nhìn thấy hình ảnh chân thực làm cho Tô Y Nguyên vừa thẹn lại quẫn, nghĩ đến tầm mắt lại nhìn không được tò mò lại tiếp tục nhìn.

Áo blouse trắng đã còi để một bên, váy ngắn khóa thân gọi cảm cũng bị sốc lên đến lưng, bên hông cánh hoa tuyết trắng có một sợi dây buộc quần lót màu đen, lúc dây lưng bị kéo ra, người phụ nữ bị kích thích khó nhịn quay đầu, ánh mắt mờ sương vừa vận chống lại một đôi mắt đen còn vài giọt nước mắt chưa khô.

“A.....” Người phụ nữ hét chói tai, dục vọng nhanh chóng tiêu tan, nữ bác sĩ đẩy người đàn ông ra thối lui đến bên cạnh tường, hoảng loạn sửa sang lại quần áo mặc áo blouse trắng vào.

Người đàn ông bị người phụ nữ đột nhiên dùng sức đẩy ra, đầu đập vào trên vách tường, ảo não muốn bắt lại tiếp tục, ngược mắt cũng nhìn thấy khuôn mặt Tô Y Nguyên ánh mắt cùng biểu cảm phẫn phất giống như tiểu bạch thỏ xâm nhập nơi không nên đến.

“Sao cô lại ở trong này?” Bách Kiến Tề vuốt đầu tóc đang rối loạn, chà xát đôi má, hơi thở bất ổn tức giận hỏi.

Tô Y Nguyên khẩn trương đem hai chân càng khép, nghĩ đến màn kịch tình chân thực vừa rồi nhìn thấy là gã đàn ông này trình diễn, Tô Y Nguyên cảm thấy cả người không thoải mái, một cổ lửa nóng không hiểu vì sao từ lòng bàn chân dâng lên, nhất thời đem cả người cô thiêu đốt.

“Tôi..... Tôi..... Tôi.....” Đôi má Tô Y Nguyên đỏ lên, tầm mắt dò xét qua lại trên gương mặt Bách Kiến Tề cùng nữ bác sĩ đã mặc chỉnh tề, nhìn mặt bọn họ không có phản ứng gì, ngược lại chính cô lại mặt đỏ chột dạ không dám nhìn.

“Anh biết cô ấy?” Nữ bác sĩ nội khoa được coi là băng sơn mỹ nhân ôm cánh tay, nhử mày nhìn bộ dáng cúi đầu đỏ mặt của Tô Y Nguyên, “Em còn phải đi làm, đi trước.”

Nữ bác sĩ băng son phảng phất như chuyện gì cũng chưa có xảy ra, bộ dáng xa cách lạnh như băng cùng vừa rồi nhiệt tình chủ động tương như hai người, về mặt cô ấy tự nhiên mở ra cửa thang lầu, đi ra ngoài.

“Cô thích cảnh vừa nhìn thấy sao?” Phát hiện kẻ phá rối bọn họ dĩ nhiên là tiểu bạch thỏ, tâm tình không vui của Bách Kiến Tề nhanh chóng biến mất, hần đi từng bước lên bậc thang.

Tô Y Nguyên cảm thấy gấu vấy khuôn trương đứng lên, chậm rãi lui về sau, thẳng đến khi bị Bách Kiến Tề ép đến xó góc ở chỗ rẽ cầu thang.

“Cái gì.....” Bộ ngực rắn chắc của Bách Kiến Tề gần bên, trên mặt còn dấu son môi của nữ bác sĩ lưu lại, dấu hôn hồng tím cùng vết cào, hơi thở đàn ông xông vào mũi làm cho Tô Y Nguyên khăn trương đầu óc choáng váng mắt hoa.

“Cô thích cảnh vừa rồi nhìn thấy sao?” Bách Kiến Tề tốt bụng lặp lại một lần, tiểu bạch thỏ không hiểu thế sự, chỉ sợ hiện tại đã nhanh bị hần dọa đến chết.

“Tôi cái gì cũng chưa nhìn thấy!” Tô Y Nguyên chột dạ phản bác.

“Không thấy?” Bách Kiến Tề biết bộ ngực rắn chắc của mình là lực hấp dẫn đối với đàn bà, huống chi trước mặt là tiểu bạch thì không hiểu thế sự, hần một chút cũng không định sửa sang quần áo bị nữ bác sĩ làm loạn, cố ý dán bên tai Tô Y Nguyên nói chuyện: “Tôi thế nào cảm thấy trong lời nói của cô có chút tiếu nuối, tiếu nuối không thấy rõ ràng hoặc là không nhìn thấy bản hoàn chỉnh?”

“Anh nói vậy!” Tô Y Nguyên then thùng khăn trương đầu nỗ mạnh, gãi đầu ông này sao dựa gần cô như vậy, làm cho tóc gáy cả người cô đều dựng đứng, cô không biết nên làm gì bây giờ, trong đầu hiện lên lời anh trai nói với cô, ánh mắt đảo qua hạ phúc Bách Kiến Tề, cô cho đến bây giờ chưa có làm qua, thực sự có thể chứ?

“Cô là hy vọng tôi đối với cô làm như vậy?” Bách Kiến Tề cười đến rất xấu, hưởng thụ bộ dáng mặt đỏ tai hồng tay chân luống cuống của tiểu bạch thỏ..

Tô Y Nguyên bị lời nói của Bách Kiến Tề dọa, rất sợ Bách Kiến Tề thực sự sẽ áp lại đây, cô khăn trương lòng bàn tay đỏ mề hôi, nắm chặt nắm đấm đóng chặt mắt lại, dùng sức mà nâng chân lên công kích vào chỗ đó của Bách Kiến Tề.

Bách Kiến Tề đang thưởng thức vành tai hồng thấu của Tô Y Nguyên, hình dạng vành tai của cô rất đẹp, phối hợp với màu sắc phấn hồng làm cho hần miệng khô lưỡi khô, dục vọng nổi lên.....

“A.....” Bách Kiến Tề ăn đau phát to hô nhỏ, dùng sức nắm chặt nắm đấm, mới ngăn cản chính mình làm ra động tác che giữa khó mắt mặt, “Cô.....” Nguyên lai tiểu bạch thỏ cũng có răng nanh dài sẽ cắn người!

“Tôi không thích anh! Người xấu! Đại phôi đàn!” Tô Y Nguyên nhân cơ hội đẩy Bách Kiến Tề ra, hai tay vừa chạm vào bộ ngực trần trụi của hần giống như bị phóng thu hồi, nổi giận dùng dùng xông lên thang lầu, lao ra khỏi thang lầu.

Bách Kiến Tề tựa vào vách tường, hít vào thật sâu giảm bớt đau đớn giữa hai chân, xem ra hần thực sự nhìn lầm rồi, con nhóc so với hần tưởng tượng còn cay nồng hơn, hơn nữa, ki lực hần tung hoành mười mấy năm bị đánh vỡ, hần chưa từng chủ động câu dẫn người phụ nữ nào, các cô khi nhìn thấy hần tựa như ong nhìn thấy mật tự động dính vào hần, mà hần vì đùa con nhóc mà cố ý phóng điện, con nhóc lại dùng chiêu thức đối phó với sắc lang để đối phó với hần.

Cô gái này rất thú vị!

Tô Y Nguyên thờ hồng học, kinh hồn chưa định tâm được ở trong hành lang phòng bệnh khoa nhi, không ngừng quay đầu nhìn xem trứng thối kia có đuổi theo hay không.

Lúc này, y tá trưởng nơi nơi tìm kiếm thấy được cô, vội vàng bắt lấy cô, “Y Nguyên, con chạy đi đâu? Lại trốn đi khóc?”

Y tá trưởng.....” Vừa thấy y tá trưởng giống như mẹ mình đến, hốc mắt Tô Y Nguyên lại đỏ, lập tức quên đại sắc lang trong cầu thang, cô lại nghĩ tới Lượng Lượng đáng yêu.

“Đừng khóc, Y Nguyên.” Y tá trưởng ôm bả vai Tô Y Nguyên an ủi cô, chính mình công tác ở bệnh viện đã ba mươi năm, thấy nhiều sinh lão bệnh tử lắm, tâm đã trở nên lãnh ngạnh cùng kiên cường, Tô Y Nguyên thì không giống, cô thiện lương non nớt, còn không thể thừa nhận sinh lý tử biệt, đặc biệt cô xem mỗi bạn nhỏ đều giống như em trai, em gái của mình.

“Y tá trưởng.....” Tô Y Nguyên mở miệng, giọt nước mắt lớn cuộn cuộn rơi xuống, cô trốn đi khóc sợ gây thêm phiền toái cho y tá trưởng, nhưng cô vẫn không nhịn được.

“Đừng khóc.” Y tá trưởng thở dài một hơi, mỗi khi có bạn nhỏ rời đi, khó qua nhất nhất định là Tô Y Nguyên, bọn nhỏ là người có trực giác mãnh liệt chính xác nhất, bọn họ chính là cảm giác được Tô Y Nguyên lương thiện cùng hồn nhiên mới có thể thích cô như vậy.

Cô ôm Tô Y Nguyên đi vào văn phòng, tốn thời gian an ủi cô gái lương thiện dễ dàng rơi lệ này.

“Mỹ nữ, cô gái vừa rồi vì sao khóc?” Cuối cùng Bách Kiến Tề cũng khôi phục từ trong đau nhức, cà lơ phất phơ cảm theo bánh ngọt chocolate Tô Y Nguyên để ở cầu thang, bắt lấy một y tá đi ngang qua hỏi.

“A! Bách chủ nhiệm!” Y tá phát ra tiếng hô kinh hi, nhìn thoáng qua bóng lưng y tá trưởng biến mất ở văn phòng, “Tô tiểu thư kia à, tối hôm qua có đứa nhỏ bị bệnh tim qua đời, Tô tiểu thư rất quý đứa bé kia, cho nên Tô tiểu thư rất khổ sở. Bách chủ nhiệm, người ta muốn cùng anh ăn cơm!” Nói hai ba câu giải thích, y tá nhỏ bắt đầu làm nũng nghĩ hện hò với Bách Kiến Tề.

“Lần khác đi, hai ngày này tôi bề bộn nhiều việc.”

Bách Kiến Tề đuổi y tá đi, đem theo bánh ngọt chocolate trở về văn phòng, tâm tình tốt lắm mở ra hộp bánh ngọt, dùng ngón tay khoét một khối nhét vào trong miệng, “Ừm, quả nhiên rất ngọt, bất quá hương vị cũng không tệ.”

Từ trong khe cửa các mỹ nữ y tá khoa chinh hình nhìn lên, giật mình nhìn Bách chủ nhiệm anh tuấn tiêu sái của các cô ăn một ngum lại một ngum bánh ngọt, chủ nhiệm không phải ghét ăn đồ ngọt nhất sao? Chưa bao giờ ăn bánh ngọt các cô đưa, lại có danh, cho dù ăn cũng không đụng vào, khối bánh chocolate kia có nguồn gốc gì, thế nhưng có thể cho chủ nhiệm vốn khó tính này chịu ăn một miếng lớn?

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Bách Kiến Tề cảm thấy gần đây hẳn cùng con nhóc Tô gia thực sự rất có duyên, hẳn chính là ở trong văn phòng khoa bị đám y tá sài lang hổ báo kia làm phiền không chịu nổi, mới quyết định đến hoa viên tản bộ, kết quả không cẩn thận lại gặp Tô Y Nguyên.

Tô Y Nguyên mặc một thân âu phục hồng nhạt, như trước không thiếu nguyên tố ren cùng nơ con bướm, bất quá diện mạo nhu thuận ngọt ngào của cô cũng phi thường thích hợp không phải ai cũng có thể bắt chước được, cô đang bị một cặp vợ chồng quý gồi ôm chân, chân tay luống cuống, mặt đỏ tai hồng.

Tâm tình Bách Kiến Tề phút chốc tốt lên, bước chân chậm chậm thông thả đi vòng qua, vành tai nghe bọn họ nói chuyện.

“Tô tiểu thư, van cầu cô cứu cứu con chúng tôi, chúng tôi không có tiền trả tiền thuốc men, con tôi sắp chết rồi!” Phụ nhân than thở khóc lóc, ôm lấy cẳng chân Tô Y Nguyên không buông tay.

“Tô tiểu thư, một triệu đối với cô mà nói căn bản không đáng kể, cô giúp chúng tôi đi!” Người đàn ông cũng đồng loạt dập đầu cầu xin.

“Các người đừng như vậy, trước đứng dậy.” Tô Y Nguyên căn bản không biết nên làm thế nào đối phó với loại tình huống này, chỉ có thể xấu hổ nhìn mọi nơi xung quanh, may mắn không có ai nhìn thấy họ, cô xấu hổ khó được thiếu chút nữa cũng quý xuống như hai vợ chồng bọn họ.

“Tô tiểu thư, cô không đưa chi phiếu chúng tôi sẽ không đứng lên!” Biểu hiện vợ chồng thật sự kiên quyết, người vợ ôm lấy cánh tay Tô Y Nguyên thực dùng sức.

Tô Y Nguyên rất muốn khóc lớn, lại sợ dọa đến đôi cha mẹ đáng thương này, cô rất muốn lập tức viết chi phiếu cho họ, nhưng phương diện này luôn luôn đều là các anh trai xử lý, cô chỉ cản trở về nói với anh trai, anh trai sẽ liên hệ với Nguyên Thịnh, giải quyết vấn đề tiền thuốc men, cô đừng nói chi phiếu một triệu, ngay cả tiền mặt một trăm cũng không có.

“Tô tiểu thư, mọi người đều nói cô tâm địa bỏ tất, cô đưa ra một triệu giúp chúng tôi đi, hẳn mới có bảy tuổi a!” Người đàn bà nhìn ra sắc mặt khó xử của Tô Y Nguyên, cho rằng cô không muốn nhất bút cho đi một số tiền lớn như vậy, bắt đầu xướng làm câu gai khóc lên.

Bách Kiến Tề càng nghe càng không thấy thích hợp, lấy tâm địa đen tối của hắn mà phán đoán, đôi vợ chồng kia chính là cố ý muốn lừa tiền, nhìn cô gái Tô Y Nguyên này còn rất nhiều thú tính, hẳn liền ra tay giúp cô đi, miễn cho tâm linh hồn nhiên non nớt của cô thực sự bị nhận vết thương trí mạng.

“Nguyên Nguyên, đã xảy ra chuyện gì?” Bách Kiến Tề thoải mái đi qua, thân thủ ôm bà vai Tô Y Nguyên, Tô Y Nguyên bị bắt bả vai, càng thêm khuôn trương, muốn thoát khỏi cánh tay Bách Kiến Tề đang ôm mình.

Bách Kiến Tề cúi người ở bên tai cô nhỏ giọng nói: “Ngoan một chút, không tới hôn cô bây giờ!”

Một câu này quả nhiên là uy hiếp hữu hiệu nhất, hai tay Tô Y Nguyên lập tức che miệng lại, dùng ánh mắt trong suốt giống như nai con Bambi trừng Bách Kiến Tề, ngoan ngoãn bị Bách Kiến Tề ôm không tránh nữa.

Đôi vợ chồng quý trên mặt đất nhìn nhau thoáng qua, đối với Bách Kiến Tề đột nhiên xuất hiện tràn ngập phòng bị, “Anh là ai?” Bọn họ mắt thấy sẽ thành công, sẽ không nghĩ bị người đàn ông thoạt nhìn khôn khéo này phá hư chứ?

“Tôi là bạn trai Tô tiểu thư, có chuyện gì trực tiếp nói cho tôi đi, tôi không hy vọng cô ấy chịu bất cứ quấy rầy gì.” Bách Kiến Tề vẫn cười, trong tươi cười luôn xấu xa có thêm vài phần uy hiếp, nhìn đôi vợ chồng chột dạ cảm thấy tâm lạnh xuống.

“Con chúng ta mắc bệnh, cần Tô tiểu thư giúp đỡ, Tô tiểu thư tâm địa nhân hậu, nhất định sẽ không muốn nhìn thấy con chúng ta bị bệnh sắp chết mà

mặc kệ.” Người vợ kiên trì nói, ánh mắt lóe ra không dám nhìn Bách Kiến Tề.

“Con cô mấy tuổi? Bị bệnh gì? Ở bệnh viện nào?” Đôi vợ chồng này tuyệt đối là kẻ lừa đảo, coi như bọn họ cũng thật tình mắt a, tìm đúng cô bé ngu ngốc như Tô Y Nguyên ra tay lừa, nếu không phải hấn đi ngang qua, chỉ sợ tâm cô gái này đã tràn đầy đồng tình mở ra chi phiếu thôi.

Một triệu đối với con nhóc này thực sự không tính là bao, bắt qua cho những kẻ lừa đảo này cũng lãng phí.

“Con ta chín tuổi, mắc bệnh tim, ở tại bệnh viện Hằng Tín.” Đôi mắt người vợ chuyển động đáp lại.

“Vị phụ nhân này có phải rất lo lắng cho nên tinh thần rối loạn hay không, rõ ràng tôi nghe được cô nói con cô bảy tuổi, bị bệnh bạch cầu.” Bách Kiến Tề yêu cười không cười nhắc nhở.

“Đúng đúng đúng! Tôi rất lo lắng cho con tôi, con tôi bảy tuổi, bệnh bạch cầu!” Phụ nhân vội vàng sửa miệng.

Cái này, ngay cả đơn thuần như Tô Y Nguyên cũng nhìn ra trong đó có vấn đề, buông xuống hai tay che miệng, quay đầu nhìn về Bách Kiến Tề, trong ánh mắt có nghi vấn, có xin giúp đỡ cũng có khâm phục cùng tin cậy.

Hắn thật lợi hại nha! Anh trai nói cô rất ngốc, rất đơn thuần, dễ bị lừa, cho nên chưa bao giờ đưa chi phiếu cho cô, mỗi lần có chuyện cần tiền đều phải được anh trai đồng ý, người đàn ông hư này tuy rằng hư hỏng, nhưng rất thông minh, thông minh giống anh trai cô.

“Hiện tại lập tức rút khỏi tầm mắt chúng tôi, bằng không tôi lập tức đem các người đưa tới đồn cảnh sát nói các người lừa đảo!” Bách Kiến Tề được ánh mắt sùng bái của Tô Y Nguyên nhìn mà đắc ý lên, hấn thu lại ý cười gằm lên, hấn nhất loại lừa đảo giả đáng thương lừa gạt tâm lòng lương thiện, xã hội thiếu tâm lòng lương thiện chính là bị những kẻ lừa đảo này phá hủy gần như không còn, khiến cho những người thật sự cần không được nhận sự trợ giúp.

“Tô tiểu thư, chúng ta.....” Hai vợ chồng nhìn Tô Y Nguyên, vẫn cảm thấy Tô Y Nguyên dễ lừa lắm.

Tô Y Nguyên gục đầu xuống né tránh tầm mắt đôi vợ chồng, cô vốn không có tiền cho bọn họ, bắt quá cô sẽ nói anh trai điều tra bọn họ có thực sự cần trợ giúp hay không, anh trai sẽ xử lý thích đáng.

Bách Kiến Tề trừng mắt hai vợ chồng, bọn họ chậm rãi thu cánh tay bắt lấy hai chân Tô Y Nguyên về, nâng đỡ nhau dậy, lập tức đi khỏi, sợ trễ một giây Bách Kiến Tề sẽ nhảy dựng bay lên đá bọn họ.

Đôi vợ chồng kia vừa buông hai chân của Tô Y Nguyên ra, cô lập tức giống như trốn tránh ôn dịch, đẩy cánh tay Bách Kiến Tề ôm bả vai cô ra, co rúm bả vai lại trốn ở một bên.

Nhìn tư thái cùng biểu cảm của Tô Y Nguyên phảng phất giống như cô dâu nhỏ bị phi lễ, Bách Kiến Tề nở nụ cười, không phải là tươi cười tận lực bày ra câu dẫn, mà là thoải mái cười to, “Tiểu Nguyên Nguyên, cô cũng quá không lễ phép rồi, nói như thế nào tôi cũng giúp cô giải quyết phiền toái, cô không phải nên cảm ơn tôi sao?”

Nếu là phụ nữ khác khẳng định sẽ thuận đà tiến tới, cuốn lấy hấn không tha, chỉ có cô gái này trốn hấn như trốn ôn dịch, bắt quá, cũng chính vì như vậy mới vui a, Tô Y Nguyên gây cho hấn lạc thú làm cho hấn quên bầy anh em Tô gia phía sau Tô Y Nguyên, thực vui vẻ đùa Tô Y Nguyên.

Tô Y Nguyên chậm rãi ngẩng đầu lên, một đôi mắt vẫn còn ý cười của Bách Kiến Tề lập tức bay nhanh cúi đầu xuống, “Cảm ơn anh.”

“Con nhóc, ngẩng đầu lên nhìn tôi nói rồi nói.” Bách Kiến Tề không chịu nổi tiến lên một bước, bắt lấy bả vai Tô Y Nguyên, không cho cô tiếp tục cúi đầu, bày ra bộ dáng không thể tin tưởng.

Bả vai Tô Y Nguyên bị chính diện bắt lấy, làm cho cả người cô cứng lên, theo hai cánh tay nắm giữ bả vai cô cảm giác được quyết tâm của Bách Kiến Tề, cô khẽ cắn răng chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn vào mắt Bách Kiến Tề, “Cảm ơn anh.”

Rõ ràng đã nhìn hấn nói cảm ơn, nhưng cô không có biện pháp dời đi tầm mắt của mình, ánh mắt hấn thật đẹp a, đen thui tron bóng, tràn ngập ánh sáng thần bí cùng lực hấp dẫn, một chút cũng không giống các anh trai soái ca của cô, bởi vì cô nhìn các anh trai sẽ không cảm thấy đáy lòng nóng lên, sẽ không cảm thấy thật khấn trương, sẽ không cảm thấy bàn tay giữ bả vai cô thực nóng.

Bách Kiến Tề hấn thực sự chính là nghĩ khi dễ cô bé Tô Y Nguyên, muốn nhìn chân tay cô luống cuống, bộ dáng ngốc nghếch mặt đỏ tai hồng, nhưng cô dùng một đôi con ngươi trong sáng nhất trên thế giới, lúc không hề phòng bị nhìn hấn, thế nhưng trái tim hấn không hiểu vì sao lại nóng lên, cặp con ngươi trong sáng như băng tuyết đã được vùi lấp ngàn năm, thật sâu hấp dẫn hấn, làm cho hấn không thể tiếp tục trêu tức trêu đùa cô, không thể lộ ra tươi cười chế nhạo.

Phảng phất như bị điện giật, Bách Kiến Tề buông bả vai Tô Y Nguyên ra, hoảng loạn lùi về sau hai bước, khi đối mặt với phụ nữ, hấn chưa từng có biểu hiện kích động mất mặt như thế, hấn liếc mắt nhìn Tô Y Nguyên không rõ chân tướng, vội vàng quay đầu rất nhanh rời đi.

“Anh ta thật kì lạ.” Tô Y Nguyên bĩu môi, cảm thấy Bách Kiến Tề thật không lễ phép, rồi đi cũng không nói “Gặp lại”

Bạn đang đọc truyện *Anh chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

“Y Nguyên, đi tìm con khắp nơi.” Y tá trưởng từ một nơi bí mật gần đó thấy hết mọi chuyện đang xảy ra, cô cảm thấy sự tình nghiêm trọng, cô lo lắng có nên tạm thời không cho Tô Y Nguyên đến bệnh viện hay không. Bách Kiến Tề có khuôn mặt anh tuấn kia là cao thủ tình trường, đối với cô gái đơn thuần như Tô Y Nguyên quả thực là độc dược trí mạng.

“Y tá trưởng” Tô Y Nguyên đối với y tá trưởng lộ ra tươi cười ngọt ngào, “Con chỉ xuống dưới hít thở không khí, đã để cho đi lo lắng, thực xin lỗi.” Tô Y Nguyên biết các anh trai nhờ y tá trưởng chiều cô, y tá trưởng đối với cô thật sự tốt, nên cô không muốn gây thêm phiền toái cho y tá trưởng.

“Xảy ra chuyện gì, đôi vợ chồng kia vì sao lại níu lấy con không tha?” Y tá trưởng một chút cũng không cảm thấy Tô Y Nguyên gây phiền cho cô, cô thật thích cô gái thiện lương ngọt ngào này, cô vừa thấy cặp vợ chồng kia níu lấy Tô Y Nguyên không tha, vừa định tiến tới hỏi, lại bị Bách Kiến Tề đi trước một bước.

Tô Y Nguyên đem chuyện vừa rồi cặp vợ chồng kia níu lấy cô không tha kể lại một lần, “Y tá trưởng, đi giúp con hỏi một chút được không? Có lẽ bọn họ thật sự cần giúp đỡ.” Tuy rằng bọn họ nói dối, nhưng không có nghĩa là bọn họ không thực sự cần trợ giúp.

“Đi sẽ hỏi.” Tô Y Nguyên căn bản chính là sống ở một môi trường hoàn toàn khác, người nào tiếp xúc với cô đều không đành lòng tự tay đánh nát phần vô tư này của cô, cho nên y tá trưởng liền đồng ý, không muốn vạch trần bộ mặt thật của cặp vợ chồng kia làm cho Tô Y Nguyên thất vọng.

Bất quá, chuyện này thật đáng nghi, rốt cuộc bọn họ làm sao mà biết, Tô Y Nguyên có thể giúp bọn họ tiền để chữa bệnh cho con họ? Mọi chuyện từ trước tới giờ đều là do các anh trai Tô Y Nguyên xử lý, cũng đều âm thầm tiến hành, không có nhiều người biết, vì sợ mang đến phiền toái không cần thiết cho Tô Y Nguyên.

“Ừ.” Đem chuyện này nói cho y tá trưởng, Tô Y Nguyên biết nhất định sẽ được xử lý thích đáng, tâm tình cô cũng tốt lên, dùng sức gật gật đầu cùng y tá trưởng đi về tòa nhà khu nội trú.

“Y Nguyên.” Y tá trưởng cẩn thận quan sát biểu cảm Tô Y Nguyên, “Con quen biết Bách Kiến Tề sao?”

“Bách Kiến Tề?” Tô Y Nguyên nghi hoặc lặp lại tên này, người này không phải là cái người mà y tá trưởng bảo cô tránh xa sao?

Nhìn thấy bộ dáng mờ mịt của Tô Y Nguyên, y tá trưởng thở dài, “Chính là người vừa rồi ở trong hoa viên, anh chàng giúp con đuổi đôi vợ chồng kia đi.”

“Nguyên lai anh ta là Bách Kiến Tề à!” Tô Y Nguyên bừng tỉnh đại ngộ, “Y tá trưởng vì sao bảo con tránh xa anh ta, bởi vì anh ta là người xấu sao?” Tuy rằng Tô Y Nguyên cũng cảm thấy Bách Kiến Tề không tốt, cô còn ghi hận chuyện hắn ở thang lầu trên cột cô, tiếp theo lại nhớ đến Bách Kiến Tề cùng nữ bác sĩ dây dưa với nhau, bộ dáng sắp bốc cháy, đôi má Tô Y Nguyên nóng lên.

Nếu y tá trưởng cũng cho rằng như vậy. Người đàn ông kia khẳng định là không tốt, bởi vì y tá trưởng hiểu biết nhiều hơn cô, các anh trai đều nói cô ngây ngốc.

“Y Nguyên, nghe đi nói, cách xa cậu ta một chút là được rồi.” Y tá trưởng không biết nên giải thích với Tô Y Nguyên như thế nào.

“Vâng.” Tô Y Nguyên không có tiếp tục truy vấn, nhu thuận gật đầu.

Lại một ngày thứ sáu, Tô Y Nguyên ở trong phòng sinh hoạt trẻ em, cùng nhóm bạn nhỏ vui vẻ chia tay một bạn nhỏ đã hồi phục xuất viện, mọi người chơi đến mồ hôi đầy đầu, Tô Y Nguyên lúc nào cũng tươi cười, nhóm bạn nhỏ hết ôm lại nắm tay, cô cũng thực hưởng thụ hết thảy, cô quyết định trở về liền nói với anh trai, cô đột nhiên rất muốn thiết kế quần áo cho các em nhỏ, không biết Nhà Nhí Tái có định tấn công qua thị trường đồ trẻ em không!

Sau khi tạm biệt nhóm bạn nhỏ, Tô Y Nguyên đi vào thang máy, chuẩn bị rời khỏi bệnh viện.

Lúc ở trong thang máy soi gương, Tô Y Nguyên làm cái mặt quỷ nhớ đến Bách Kiến Tề, trước đây mỗi lần đến Nguyên Thịnh luôn có thể gặp được hắn, vài lần gần đây lại không thấy hắn đâu. Cô ở trong toilet nghe lén các y tá nói chuyện phiếm, nói Bách Kiến Tề là Bạch mã vương tử của Nguyên Thịnh, nói hắn anh tuấn hài hước, phong lưu tiêu sái, sẽ không xem phụ nữ là trung tâm, chỉ có phụ nữ đi theo hắn mà thôi.

“Tôi thực sự rất thích Bách chủ nhiệm, dù tình một đêm cũng được, đáng tiếc, tôi không phải đồ ăn ưa thích của Bách chủ nhiệm.” Y tá nhỏ câu dẫn Bách Kiến Tề nhiều lần mà không được bụng mặt gò má cảm khái.

“Đúng vậy, nghe nói kỹ xảo Bách chủ nhiệm rất tuyệt, chỉ cần một đêm cũng sẽ làm cho người ta cả đời hoài niệm!” Một y tá nhỏ háo sắc khác bổ sung.

Khi đó Tô Y Nguyên ngồi trên bồn cầu, không biết có nên đi ra ngoài hay không bụng gò má, nghe các y tá nói chuyện phiếm, nghĩ đến ngày nào đó ở thang lầu nhìn thấy hết thảy, bàn tay to của Bách Kiến Tề ở trên người nữ bác sĩ lưu luyến vuốt ve, bọn họ giao triền cùng nhau, cô rõ ràng nghe được thanh âm bọn họ lười giao tóc rối.

“À!” Tô Y Nguyên nâng đôi má đỏ ửng, cô làm sao có thể nghĩ loại sự tình này đây?

Y tá tránh ở trong toilet nói chuyện phiếm phát hiện có người, vội vàng rời khỏi toilet, Tô Y Nguyên mới có thể rời khỏi toilet.

“người đàn ông kia quả nhiên là không tốt, giống y như các anh trai!” Anh trai Tô Y Nguyên Tô Y Phàm cũng có không ít bạn gái, cô nghe được người trong công ty nói anh trai hẹn hò với bạn gái, chờ đến khi cô thấy được, đã là thấy một cô bạn gái mới, bắt quá, mọi người trong công ty nói tốc độ thay đổi bạn gái của anh trai còn tính là chậm, nhiều thiếu gia khác đều là bắt cá hai tay.

Tô Y Nguyên không rõ, vì sao lại phải như vậy? Giống công chúa bạch tuyết cùng bạch mã vương tử không phải là tốt lắm sao?

Lúc Tô Y Nguyên đi khỏi tòa nhà khu nội trú, mắt nhìn thấy Bách Kiến Tề hai tay cầm trong túi áo trước áo blouse đi vào hoa viên, cô đứng tại chỗ suy nghĩ vài giây, rồi đi theo.

Bách Kiến Tề ra sau khu hoa viên gặp được băng sơn mỹ nhân khoa nội đứng dựa vào thân cây, “Làm sao vậy, lúc đi làm tới tìm tôi?” Không cần ngữ khí chộc giận băng sơn mỹ nhân.

“Bách Kiến Tề, lúc chúng ta lên giường anh không có để ý đến thời gian đi làm à!” Biểu cảm của băng sơn mỹ nhân rất lạnh, ánh mắt nhìn Bách Kiến Tề thực khốc, nhưng dù ai cũng có thể nhìn thấy cô đang ở thế hạ phong.

“Mỹ nữ, cô không phải nói muốn chia tay với tôi? Tôi cũng đồng ý.” Bách Kiến Tề nhún nhún vai, dùng ngữ khí không cần nhắc nhở bạn gái trước lựa chọn của cô ta.

“Anh biết rõ em đó là……” Lạt mềm buột chặt, không muốn thừa nhận thất bại, hốc mắt băng sơn mỹ nhân tràn đầy nước mắt, cực kỳ tội nghiệp nhìn Bách Kiến Tề.

“Mỹ nữ, kết giao vui vẻ chia tay vui vẻ, tôi sẽ không vì người nào mà thay đổi quy tắc trò chơi của tôi.” Bách Kiến Tề từ trong túi trước áo lấy ra khăn giấy đưa cho băng sơn mỹ nhân, “Lau nước mắt, đừng khóc, khóc lên sẽ không đẹp.” Tuy rằng chia tay, nhưng Bách Kiến Tề vẫn ôn nhu như trước.

“Kiến Tề, em yêu anh, em không muốn chia tay!” Băng sơn mỹ nhân chỉ vì muốn chứng minh mình đặc biệt, không phải thực sự muốn chia tay, ôn nhu giờ phút này của Bách Kiến Tề làm cho cô hối hận, liền mình ôm chặt lấy Bách Kiến Tề, dâng lên môi thơm.

Bách Kiến Tề lách qua, né tránh môi thơm của băng sơn mỹ nhân, quy tắc trò chơi của hắn còn có một cái, tuyệt sẽ không tiếp tục dây dưa với bạn gái cũ, Tô Y Nguyên đang trốn ở sau cây, hồn nhiên nhìn lên hai người.

Bách Kiến Tề trên người lộ vẻ băng sơn mỹ nam, nháy mắt mấy cái với Tô Y Nguyên, truyền đến điện lưu mạnh, sợ đến mức Tô Y Nguyên vội vàng lui đầu về sau, xoay người né đi.

Ở khách sạn Hạ Phong của Hạ thị, một buổi tiệc tối từ thiện long trọng đang được tiến hành.

Bách Kiến Tề cùng bạn gái mới quen ở lầu 22 nhà hàng cao cấp khách sạn Hạ Phong dùng bữa tối, sau bữa tối bạn gái cực lực mời hắn cùng nhau trải qua một đêm đẹp lửa nóng, không biết vì sao, Bách Kiến Tề lại cảm thấy không có hứng, hắn đưa bạn gái đến lầu 16 làm spa, rồi mới quyết định đi tìm quán đêm nhỏ uống hai chén rượu rồi về nhà ngủ.

Thang máy dừng lại ở lầu 3, có người đi vào thang máy, Bách Kiến Tề ở cửa thang máy chuẩn bị đóng lại, nhìn thấy một cặp vợ chồng quen mặt tránh ở sau cây cột ở sảnh lớn tham đầu tham não, bộ dáng lén lút kia nói cho mọi người biết bọn họ có âm mưu, cửa thang máy đóng trước mặt Bách Kiến Tề, Bách Kiến Tề dùng sức mở cửa thang máy đi ra.

Bách Kiến Tề theo phương hướng đôi vợ chồng kia nhìn thoáng qua, là cửa lớn hội trường tổ chức tiệc tối từ thiện, bọn họ muốn gì?

Bách Kiến Tề nhũn mảy, cảm thấy thần kinh mình gần đây có phải bị rối loạn hay không, làm ra vẻ không để ý bạn gái ướm át bóng bẫy, thế nhưng ngay cả loại việc nhảm chán này cũng muốn tham gia, cho dù đang khinh bỉ chính mình, hắn vẫn lặng lẽ đi theo, nghe được thanh âm vợ chồng khe khẽ nói.

“Vừa rồi tôi nhìn thấy cô ta đi vào, chờ một chút cô ta đi ra một mình, chúng ta sẽ bắt cô ta, lấy tiền chuộc mười triệu!”

Nghe đến đây, Bách Kiến Tề có thể xác định đôi vợ chồng ngốc này muốn làm cái gì, bằng loại người chỉ còn thiếu trên trán chốc hai chữ “người xấu” như bọn họ cũng nghĩ bắt cóc? Thật sự là trò cười lớn nhất thiên hạ.

“Thực sự có thể có được mười triệu sao? Có mạo hiểm quá hay không?” Phụ nhân lo lắng hỏi người đàn ông.

“Đương nhiên, anh đã hỏi thăm qua, cô ta là đại tiểu thư Tô gia, đừng nói mười triệu, một trăm triệu cũng không thành vấn đề!” Người đàn ông lộ ra tươi cười tham lam, “Chỉ cần lấy được mười triệu của Tô gia, là có thể trả hết nợ quá đôn giản rồi, chẳng lẽ em không muốn sao?”

Phụ nhân dùng sức mà gật đầu.

Bách Kiến Tề nhìn thoáng cặp vợ chồng đang lén lút, cất bước đi vào đại sảnh yến hội.

Tuy rằng theo hiểu biết của hắn về Tô gia, sẽ không để cho Tô Y Nguyên một mình trong những trường hợp như vậy, nhưng hắn vẫn không nhận được lo lắng, nếu con thỏ nhỏ kia rơi vào tay người xấu, nhất định sẽ bị dọa hỏng đi.

Bách Kiến Tề tuy rằng không có thiệp mời, nhưng mặt hân chính là giấy thông hành tốt nhất, ai đều biết hân là ý nghĩa của tiền tài, sắc đẹp cùng địa vị, thù vạ tiếp đãi khách khí mời hân vào sảnh yến hội.

Yến hội từ thiện vẫn không thể thoát khỏi nguyên tắc yến hội xã hội thượng lưu, đây chính là điều Bách Kiến Tề không thích nhất, hân đứng ở cạnh cửa đánh giá tình huống, một ít tiểu thư xã hội thượng lưu phát hiện hân, một mặt ra vẻ dè dặt dòm mắt, khinh thường phát sinh quan hệ với tay ăn chơi có tiếng xấu như hân, về phương diện khác lại không thể kiềm chế được hưng phấn vùng trộm phóng điện.

Hân giống như quả táo độc mê người, phụ nữ đều biết là có độc, lại không thể kháng cự được sự hấp dẫn của hân.

Không bao lâu, thông tin Bách Kiến Tề xuất hiện trong yến hội truyền khắp yến hội, nhóm thực nữ lên lút hướng chỗ Bách Kiến Tề đi tới, muốn được cái liếc thân của hân.

Bách Kiến Tề rất nhanh liền phát hiện ra Tô Y Nguyên, không nghĩ tới, bảy anh em Tô gia luôn luôn đem Tô Y Nguyên bảo hộ như giọt nước không rĩ, thực sự để cho Tô Y Nguyên ở một mình!

Tô Y Nguyên mặc một thân lễ phục nhỏ màu vàng nhạt đứng ở trong góc nhỏ của yến hội, trang điểm nhàn nhạt, không có trang sức dư thừa, tóc được quấn một kiểu đơn giản, một phân tóc để tán tự nhiên buông xuống, so với những phụ nữ thô tục trang điểm đậm lại lộ ngực lộ đùi kia cô thực sự rất thu hút.

Cô như tinh linh đi nhảm nơi, vẻ đẹp cũng hết thấy chung quanh không hợp nhau.

Đàn ông có phẩm vị, thật tinh mắt, đơn thuần hảo sắc, đều bị vẻ đẹp tươi mát của Tô Y Nguyên hấp dẫn, hướng chi Tô Y Nguyên đại biểu cho kinh tế cường đại do Tô gia hậu thuẫn, tiểu công chúa được Tô gia cất kín như vậy xuất hiện trong yến hội, động vật giống đực đều muốn đạt được cái liếc thân của cô, không biết Tô Y Nguyên bị bọn họ tới gần có bị dọa đến hay không.

Cô dùng sức nắm chặt hộp trang sức mẹ đưa, khẩn trương nhìn quanh bốn phía, lại tìm không thấy đối tượng nào có thể khiến cô an tâm, khiến cho cô có thể xin giúp đỡ. Những người đàn ông này không ngừng tới gần cô nói rất nhiều, cô quá khuôn trương, rất nhát gan, căn bản không nghe rõ họ nói gì.

Ba ba nói muốn cô xuất hiện trong phạm vi xã giao, anh trai cũng đồng ý, nói là sẽ bồi cô cùng đến, đem bộ trang sức mẹ quỳen cho hội từ thiện bán đấu giá, còn nói xem qua danh sách khách mời hội từ thiện, xem như là trường hợp xã giao bình thường không đáng chú ý. Nhưng anh trai có việc không thể tới, nói anh ba sẽ bồi cô đến, kết quả lại là anh cả, anh cả đưa cô đến cửa sảnh yến hội, nhận được một cú điện thoại vội vàng rời đi, ý tứ nói rõ anh tư sẽ ở trong sảnh chờ cô.

Kết quả Tô Y Nguyên tiến vào một anh họ cũng không có nhìn thấy, chỉ có một đám người không quen biết liếc nhìn mình muốn tiếp cận cô, rõ ràng phụ nữ trên yến hội này so với cô đều xinh đẹp hào phóng hơn, bọn họ vì sao cứ muốn vây lại đây, chẳng lẽ cô có chỗ nào rất kỳ quái sao?

Cô căn bản không biết xử lý loại tình huống này như thế nào, muốn gọi điện thoại nhờ anh trai giúp đỡ, lại phát hiện túi xách cô để quên trên xe anh cả, trên tay chỉ có hộp trang sức mẹ muốn quỳen góp.

Tô Y Nguyên cố gắng cắn môi, nhìn xuống nước mắt, mọi người đều biết cô là con gái Tô gia, nếu giờ mà khóc, sẽ làm mất mặt cha mẹ và các anh trai, nhưng là, cô thực sự không nhịn được.

“Nguyên Nguyên, thật có lỗi anh đến chậm!” Bách Kiến Tề đuổi hết đám đàn ông đang vây quanh chỗ Tô Y Nguyên, đối với cô vô cùng thân thiết vươn ra cánh tay.

Tô Y Nguyên bị Bách Kiến Tề đột nhiên gọi mà phát hoảng, sau khi cô nhìn thấy mặt Bách Kiến Tề lập tức không chút do dự vươn tay giao cho Bách Kiến Tề, như là nhìn thấy cứu tinh, tuy rằng cô cùng Bách Kiến Tề không thực thân thiết, nhưng ít nhất bọn họ đã gặp mặt, nói chuyện nhiều, biết hân là bác sĩ của Nguyên Thịnh, ở giữa một đám người xa lạ vây quanh, Bách Kiến Tề là người quen duy nhất tạm thời có thể cho cô cảm giác an toàn.

Bách Kiến Tề nắm tay Tô Y Nguyên, đối với các vị nam sĩ mỉm cười, “Thật có lỗi, chúng tôi là tới cùng nhau.”

Cảm giác bàn tay Tô Y Nguyên ở trong tay hân run nhẹ, biết cô sợ hãi, Bách Kiến Tề nắm Tô Y Nguyên đi đến ban công, tránh đi lũ ruồi bọ đáng ghét này.

Bách Kiến Tề còn chưa có mở miệng khi dễ, nước mắt đã từ trong hốc mắt con nhóc tràn ra.

“Cô làm sao vậy? Chỗ nào không thoải mái?” Bách Kiến Tề phát hoảng, chiêu bài tươi cười đều quên, lôi kéo Tô Y Nguyên đi đến bên ban công, khẩn trương nâng khuôn mặt Tô Y Nguyên lên.

“Không có..... Không có không thoải mái..... Tôi sợ hãi.....” Tô Y Nguyên khóc vừa kéo vừa kéo, ủy khuất mà nói đều nói không có rõ ràng.

Ba vạch đen xuất hiện trên trán Bách Kiến Tề, dưới đáy lòng hân thật sâu mà thờ dài, nói chính mình đây là đại tiểu thư Tô gia, là công chúa chân chính.

Thanh âm Bách Kiến Tề dịu lại, bỏ đi treu tức cùng treu cợt thanh âm hết sức ôn nhu cùng mê hoặc: “Đừng khóc, không có việc gì.”

“Ồ ô..... Nhưng là..... Tôi nhẹn không được.....” Tô Y Nguyên rất ủy khuất nói, cô đem đôi má dán lên ngực Bách Kiến Tề, mỗi lần cô khóc, các anh trai luôn cho cô mượn ngực, cô thực sự sợ hãi, cho nên mượn ngực hân một chút chắc không sao đâu.

Thân thể Bách Kiến Tề chấn động, không nghĩ tới Tô Y Nguyên lại chủ động gần hân, tuy rằng hiểu được động tác của cô là theo bản năng tìm kiếm chỗ dựa, nhưng là ngênh diện mùi hương tươi mát vẫn làm cho thân thể hân căng thẳng.

Từ lần đầu nhìn thấy Tô Y Nguyên, hân đã biết cô cũng những người con gái hân từng kết giao không giống nhau, cô nhiều nhất chỉ có thể gọi là “cô gái”, đơn thuần giống như tờ giấy trắng, giống như không khí tươi mát ở bờ biển, trên người cô không có mùi của bất kì kẻ nào, mà là hương vị tươi mát làm cho tim hân đập thình thình.

Ý thức được mình dùng bốn chữ kia, thân thể Bách Kiến Tề cảm thấy căng thẳng, hân muốn đẩy cô ra, hân là người không có tim, không có tình yêu, huống chi Tô Y Nguyên cũng không phải là đối tượng hân có thể treo cao, cho tới bây giờ hân không có nghĩ tới muốn trêu chọc một cô gái nhỏ đơn thuần lại gây nên phiền toái cho chính mình.

Nhưng, nước mắt Tô Y Nguyên xuyên thấu qua áo sơ mi của hân chạm vào da thịt của hân, cảm giác ẩm ướt lạnh lạnh làm cho hân chần chờ, cánh tay lần lượt nâng lại buông, cuối cùng vẫn để Tô Y Nguyên tựa vào ngực hân khóc.

Bách Kiến Tề nhìn chằm chằm đỉnh đầu Tô Y Nguyên, cả người cứng ngắc như một tảng đá.

“Thực xin lỗi..... Cảm ơn.....” Tô Y Nguyên cuối cùng đem tất cả sợ hãi cũng ủy khuất khóc ra, cô ngượng ngùng rời đi ngực Bách Kiến Tề.

Quần áo của hân đã bị cô khóc làm ướt một mảng lớn, không biết có phải trận thứ thút thút này làm cho cảm giác của cô với Bách Kiến Tề càng thêm thân thuộc hay không, cô thế nào cũng không sợ người đàn ông xa lạ này, sao ánh mắt hân nhìn cô hung dữ như vậy.

Ô ô, cô chắc chắn bị hân ghét, các anh trai đều nói cô quá thích khóc.

Bách Kiến Tề hít sâu một hơi, khiến cho chính mình tỉnh táo lại, “Cần tôi gọi điện cho các anh trai cô đến đón không?”

Tô Y Nguyên dùng sức gật gật đầu, lập tức đôi má lại nhấn thành một đoàn, cực kỳ tội nghiệp quơ quơ chớp luôn vào hộp trang sức trên tay, “Tôi hiện tại chỉ có cái này, di động tôi để quên trên xe anh cả rồi, tôi không nhớ rõ số điện thoại anh trai.”

“Trong nhà thì sao?” Không nhớ rõ số điện thoại di động thực bình thường, hân không có di động cũng không nhớ được vài số.

Đôi má Tô Y Nguyên nhấn thành bánh bao, dùng sức lắc đầu.

“Vậy cô nhớ cái gì?” Bách Kiến Tề khôi phục trêu tức như xưa, hân cười xấu xa nhìn bộ dáng chột dạ ủy khuất của Tô Y Nguyên.

Tô Y Nguyên nhũn mày suy xét vài giây, học ra một đáp án là cho Bách Kiến Tề té xỉu: “119”

“Tôi đưa cô về nhà, cô sẽ không không nhớ rõ nhà cô ở nơi nào đi?” Bách Kiến Tề đề nghị, hân không nghĩ để cho công chúa nhỏ Tô gia ngồi taxi về nhà là quyết định sáng suốt, trước không nói công chúa nhỏ có thể bình an trở về hay không, hân cũng không quên bên ngoài yên hội còn có hai tên bất cớ tổng tiền ngu ngốc định bắt cóc công chúa nhỏ Tô gia.

“Tôi đương nhiên nhớ.” Tô Y Nguyên lộ ra biểu cảm “Anh thật ngốc”.

“Đi thôi.” Bách Kiến Tề vươn tay ra cho Tô Y Nguyên, bên ngoài còn có một đám sài lang hổ báo chờ nuốt chửng tiểu bạch thỏ này.

Tô Y Nguyên nhìn bàn tay to đui ra trước mắt mình, đôi má đỏ lên, cô không biết vì sao đột nhiên cảm thấy thực thẹn thùng, nhưng cô vẫn gượng ra bàn tay trắng nõn, bị bàn tay to dùng sức nắm giữ.

Mới đi một bước, Bách Kiến Tề liền phát hiện tư thế của Tô Y Nguyên không đúng, hân nghi hoặc nhìn xuống, phát hiện đôi chân trắng nõn của Tô Y Nguyên dẫm trên sàn bị nát, đôi giày cao gót sang quý kia để ở chỗ bọn họ vừa ngồi.

Tô Y Nguyên ý thức được tầm mắt Bách Kiến Tề, hai chân nghĩ giấu đi, “Cái kia..... Tôi sẽ không mang giày cao gót đó đâu, chân tôi đau quá..... Tôi có thể không mang hay không?” Ngờ ngác cùng biểu cảm của Tô Y Nguyên đều thực khiếp đảm.

Bách Kiến Tề ngồi xổm xuống, phát hiện gót chân Tô Y Nguyên cũng ngón chân do ma sát mà có vài cái bọc nước lớn ở mặt bên chân, nghe đồn là công chúa hạt đậu quả là người giống như tên, giày cao gót mà đám phụ nữ kia ai mang cũng đều thành thạo, lại có thể tra tấn cô đến dạng này, nói vậy cô vì sự kiện này ném không ít mùi đau khổ.

“Đương nhiên là có thể không mang.” Tuy rằng Bách Kiến Tề luôn cho rằng giày cao gót là công cụ trọng yếu để thể hiện sự nữ tính, bất quá Tô Y Nguyên là cô bé nhỏ, không mang giày cao gót có thể chấp nhận được, “Nhưng cô đi như vậy ra ngoài không tốt.”

Trước không nói sài lang hổ báo bên ngoài thấy thế nào, với trình độ chiều chuộng của Tô tiểu thư, hân là không có biện pháp dùng đôi chân đầy vết thương đi đường.

“Kia làm sao bây giờ?” Tô Y Nguyên cau mày, đáy mắt lại bắt đầu có ngân quang lóe ra.

“Tô tiểu thư đắc tội.” Bách Kiến Tề buông bàn tay mềm mại của Tô Y Nguyên ra, cúi người bế Tô Y Nguyên dậy.

“A.....” Tô Y Nguyên phát hoảng, hồi nhỏ cô thường được các anh trai ôm, nhưng sau khi lớn lên thì không có, cô sợ bị ngã xuống, hai tay vội vàng ôm lấy cổ Bách Kiến Tề.

Bách Kiến Tề nhìn phản ứng của Tô Y Nguyên mà nở nụ cười, hần bước ra ban công đi vào đại sảnh yến hội.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

 <http://cungquanghang.com>
Sảnh yến hội chợt vang lên những tiếng kinh hô, mọi người chưa kịp ngạc nhiên vì công chúa nhỏ cao quý của Tô gia cùng nhị công tử phong lưu của Bách gia ở chung một chỗ, lập tức đã thấy Bách Kiến Tề thân mật ôm Tô Y Nguyên rời đi, chuyện này quả thực vô cùng kỳ lạ a.

“Chờ một chút!” Lúc sắp ra khỏi cửa, Tô Y Nguyên đột nhiên lên tiếng, tuy rằng ánh mắt mọi người làm cô rất thẹn thùng, rất sợ hãi, nhưng cánh tay Bách Kiến Tề ôm lấy cô thật là nóng rực, rất có lực, khiến cho cô cơ hồ xem nhẹ những ánh mắt này.

“Làm sao vậy?” Bách Kiến Tề biết hần xong rồi, ngày mai bảy anh em Tô gia nhất định sẽ tìm đến cửa, nhiều người nhìn thấy hần thân mật ôm công chúa của bọn họ như thế, bọn họ nhất định sẽ đến nhà tìm hần tính sổ.

“Trang sức của mẹ tôi, tôi muốn quyên tặng.” Tô Y Nguyên chưa quên đi mục đích chủ yếu cô đến đây.

Bách Kiến Tề ôm Tô Y Nguyên đi đến chỗ đơn vị chủ sự giải quyết, đã có người ở đó làm thủ tục quyên tặng, chờ một chút cho đến khi

cao trao yến hội ban đầu gia nhưng vật phạm
quyên tăng, Bách Kiến Tề cũng không định
buông Tô Y Nguyên, mà ý bảo cô giao ra hộp
trang sức.

“Tập đoàn thời trang Nhã Nhĩ Tái, trang sức
ruby.” Tô Y Nguyên khẩn trương nói.

Nhân viên đang tò mò mà xem chuyện kì lạ về
Bách Kiến Tề cùng Tô Y Nguyên, vội vàng
đứng lên, hai tay tiếp nhận hộp trang sức nói
lời cảm tạ, nghiêm túc mà đăng ký.

<http://cungquanghang.com>

Bách Kiến Tề buông Tô Y Nguyên, mắt
không chớp tháo đồng hồ vượt quá trăm vạn
xuống, đưa cho nhân viên công tác, “Bách
Kiến Tề, đồng hồ một chiếc.”

“U, ai đây? Đây không phải là nhị thiếu gia
của Bách gia sao?” Thanh âm trêu tức gia
nhập, Tô Y Nguyên cảm giác cánh tay ôm eo
cô trở nên căng thẳng, cô vội vàng nhìn Bách
Kiến Tề, hần thoát nhìn không có thay đổi gì,
nhưng nếu để ý sẽ thấy gân xanh trên cổ ẩn
ẩn nháy lên.

Bách Kiến Tề ôm Tô Y Nguyên xoay người,
“Vương thiếu gia, anh cũng tới rồi? Nghe nói
yến hội lần này người mời đều có gia thế, thế
nào, anh cũng có được thiệp mời?” Vương Đại
Khang này là đối thủ một mất một còn, không
biết đầu óc bị đập vào cửa hay như thế nào, từ
nhỏ liền mạng tim hần làm phiền, bị hần khi
để không ít.

“Bách Kiến Tề, mày đừng đắc ý, mày chẳng
qua chỉ là con riêng của kỹ nữ!” Vương Đại

Khang rất có cảm giác về sự ưu việt liên lờn tiếng kêu gào, chuyện này vốn đã không còn là bí mật, hẳn muốn trước mặt mọi người nhục mạ Bách Kiến Tề, “mày không có việc gì không cần đi lung tung, khiến người nhà Bách gia hổ thẹn a!”

<http://www.EbookFull.Net>

Bách Kiến Tề nắm chặt tay, toàn thân cứng lại, tuy rằng từ nhỏ đến lớn bị Vương Đại Khang khiêu khích vô số lần, nhưng hẳn vẫn không có biện pháp bình tĩnh trước sự nhục mạ của hắn ta, “Thế nào cũng sẽ không nổi với Vương đại thiếu gia vì tranh giành tình nhân ở khách sạn, nháo loạn cục cảnh sát.” Bất đồng với tư chí cứng ngắc của hắn, thanh âm của hắn bình tĩnh dị thường.

Bạn đang đọc truyện *Anh chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 8

“Mày!” Vương Đại Khang thẳng trước uống say ở khách sạn náo loạn, bị đưa đến cục cảnh sát, lên trang bìa tạp chí lá cải, hẳn phải ở trong nhà giam một tháng, nghe được Bách Kiến Tề nhắc tới chuyện này, hẳn cảm thấy thật tức giận.

Tô Y Nguyên chán kinh càng tiến gần Bách Kiến Tề thêm, cô dùng sức ôm lấy cánh tay hắn, không chỉ vì sợ hãi, còn có ý muốn thả lỏng thân thể buộc chặt của hắn, mỗi lần khi anh trai mất hứng, chỉ cần cô làm nũng đùa giỡn, anh trai rất nhanh sẽ bình tĩnh lại.

“Bách Kiến Tề, mày làm sao có thể xuất hiện ở đây?” Sóng trước chưa đi sóng sau đã tới, lại có thêm một người đàn ông khác xen vào cuộc chiến, người xem náo nhiệt bắt đầu xôn xao.

Nghe thanh âm này, mày Bách Kiến Tề nhú lại, ngay cả cảm xúc cũng không che lấp lại, “Tôi vì sao không thể ở đây?” Sắc mặt Bách Kiến Tề âm trầm nhìn về trước mặt, đại ca trên danh nghĩa của hắn.

“Bách gia vì mày mà xấu mặt, mày tốt nhất nên tìm nơi không người mà trốn đi, không cần lại khiến cho Bách gia vì mày mà xấu hổ thêm!” Ánh mắt âm trầm của Bách Từ Hiền đảo qua khuôn mặt anh tuấn của Bách Kiến Tề, sau đó là cô gái rúc vào bên cạnh hắn.

Hắn vào cửa chợt nghe nói Bách Kiến Tề và công chúa Tô gia ở cùng nhau, hẳn thực sự cảm thấy không thể tin được, cũng không thể chấp nhận, rõ ràng hắn mới là người thừa kế Bách gia, vì sao Bách Kiến Tề luôn luôn có duyên với phụ nữ hơn hắn, những phụ nữ không đứng đắn thì không nói, ngay cả công chúa Tô gia cũng có thể nắm vào tay? (AN: điều đó mà còn cần phải hỏi? Đồ IQ một chữ số!!!! Tất nhiên là vì ông xấu quá rồi!! Mà không phải xấu bình thường nữa mà là xấu từ trong ra ngoài. Ngay cả so với Chung Vô Diệm còn xấu hơn nữa. Xí, ý có tiền là ngon hả, ông tự làm ra chướng. Ăn bám cha mẹ mà cũng bày đặt làm ngon. Còn Tề ca ca của tui là hoa sen gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn tất nhiên là hơn ông gấp ngàn vạn lần rồi. Hừ)

Người trong giới thượng lưu chung quanh hạ giọng thảo luận chuyện đang xảy ra, lấy gia quy của Bách thị vốn không có biện pháp nổi danh ở ngoài phạm vi xã giao, chính là bởi vì Bách gia có một con ngựa đen thanh danh siêu thối, hắn có được nhân khí siêu cao, kéo Bách gia nổi danh theo, phương thức nổi danh như vậy làm cho Bách Từ Hiền rất tức giận, bởi vì mỗi người đều sẽ không tự giác đem đề tài vòng lên trên đũa con roi nhà hắn.

Bách Kiến Tề cố gắng đè nén tức giận, hồi nhỏ tranh cãi mãi cũng làm cho hắn chán ghét, cho nên hắn đối đãi với Bách phu nhân cùng Bách Từ Hiền có thể trốn liền trốn, hẳn thật sự không muốn ở trước mặt mỗi người cùng Bách Từ Hiền nhận vết sẹo hổ cấn. (AN: ở đây nghĩa là vết sẹo để lại do

miệng lưỡi thế gian cũng giống như bị hổ cắn vậy. Rất đau, rất đáng sợ)

“Tôi mệt mỏi quá, chúng ta đi được không?” Bởi vì anh em Bách gia sắp huých tường mà xem nhẹ tiếng nói của công chúa Tô gia, thanh âm rất nhỏ, rất kiều, cực kỳ tội nghiệp làm cho người ta không đành lòng cự tuyệt, Bách Kiến Tề hít sâu một hơi, không có giận cá chém thớt liên lụy người vô tội.

Bách Kiến Tề ôm lấy Tô Y Nguyên, Tô Y Nguyên thật tự nhiên ôm cổ hắn, Bách Kiến Tề cất bước đi đến cửa lớn, những người vây quanh xem chuyện vui tự động mở ra thành một đường, bởi vì khuôn mặt luôn luôn tươi cười của Bách Kiến Tề lúc này rất khó xem.

“Tôi cảm thấy Bách Kiến Tề là người tốt nhất trên thế giới, so với mỗi người các ngươi đều vĩ đại hơn, các người mới nên trốn trong nhà không cần ra cửa gặp mọi người!”

Làm cho mọi người bao gồm Bách Kiến Tề không nghĩ tới là, Tô Y Nguyên nhát gan, lui ở trong vòng ôm của hắn thế nhưng lại ngẩng đầu lên, nghiêm túc nói với Bách Tư Hiền cùng Vương Đại Khang, tuy rằng thanh âm run nhẹ, ngữ khí khiếp đảm, sau khi nói xong lại rúc vào trong lòng của Bách Kiến Tề, nhưng đã đủ biểu đạt ý tứ của cô.

Bách Kiến Tề không có cách nào khống chế ôm chặt Tô Y Nguyên, những năm gần đây, hắn đã quen chiến đấu đơn độc, chưa từng có người nào vì hắn nói ra một câu bênh vực hắn, cho dù là người cha trên danh nghĩa của hắn, nhưng cô gái này rõ ràng sợ như vậy, khiếp đảm như vậy, thân thể nhỏ nhỏ gầy gầy ở trong vòng ôm của hắn run run, lại dám vì hắn đi khiêu khích Bách Tư Hiền cùng Vương Đại Khang.

Hắn ghé mắt nhìn cô, Tô Y Nguyên lộ ra tươi cười ngọt ngào với hắn, “Anh không cần để ý lời nói của những người đó, tôi cảm thấy anh là một người tốt.” Tô Y Nguyên rất nghiêm túc mà an ủi Bách Kiến Tề.

Bách Kiến Tề gạt nhẹ môi, rốt cục có khí lực nở ra nụ cười, “Nếu tôi nhớ không lầm, có người hai ngày trước còn nói tôi là người xấu, là đại sắc lang.”

“Uy, sao anh lại như vậy a!” Nghĩ đến hành động của mình, Tô Y Nguyên ngượng ngùng hai gò má đỏ lên.

Khi nói chuyện, Bách Kiến Tề ôm Tô Y Nguyên đi đến cửa khách sạn, đem chìa khóa xe giao cho người giữ xe, nhờ hắn đem xe lại đây, bốn phía truyền đến vài tiếng xe ma sát dồn dập bén nhọn, cơ hồ là đồng thời, bốn vị đàn ông của Tô gia xe hơi cao thấp không đồng nhất, đồng loạt đã tới (*AH: ed khúc này, mình có cảm giác như Tề ca ca là tội phạm nguy hiểm đang bị bao vây vậy!!*)

“Anh hai!” Vừa thấy Tô Y Phàm xuống xe đầu tiên, Tô Y Nguyên đã quên tranh chấp nhỏ cùng Bách Kiến Tề, xa xa hướng về phía Tô Y Phàm vung cánh tay, “Em giúp mẹ đi quyền trang sức rồi đó.”

Tô Y Nguyên cảm thấy mình rất tuyệt, tuy rằng chỉ có một mình, tuy rằng thực sợ hãi nhưng vẫn hoàn thành nhiệm vụ, cho nên dùng sức hướng anh hai vẫy tay (*AN: hai mình, hai mình chị. Còn Tề ca ca đâu!!!!*)

Trừ bỏ Tô Y Nguyên thả lỏng, những người khác đều phi thường khẩn trương, vài người đàn ông cao to nhanh chóng chạy lại đây, gắt gao nhìn chăm chăm Bách Kiến Tề biểu hiện đang rất thoải mái.

Bách Kiến Tề rất biết chuyện liền giao Tô Y Nguyên ra, Tô Y Phàm mặt trầm xuống tiếp nhận Tô Y Nguyên, nên không phải nhận được hơn mười cú điện thoại hỏi hắn sao lại dâng em gái vào miệng sói, hắn còn không biết lần đầu tiên em gái xuất hiện trong trường hợp xã giao lại ở một mình, khủng bố nhất là, rơi vào trong vòng tay Bách Kiến Tề danh chấn thiên hạ.

“Chân em gái anh bị thương.” Bách Kiến Tề nhún nhún vai nói với Tô Y Phàm, cũng không phải hắn cố ý chiếm tiện nghi của Tô Y Nguyên.

“Chân em làm sao vậy?” Tô Y Phàm tạm thời thu hồi ánh mắt nhìn chăm chú Bách Kiến Tề, đau lòng nhìn vết thương trên chân em gái mình.

“Không có việc gì, giày cao gót chà xát, em sẽ không đi giày cao gót nữa.” Tô Y Nguyên nghịch ngợm lè lưỡi, trả lời anh trai, sau đó cười rất ngọt với Bách Kiến Tề, “Cảm ơn anh!” Nếu không gặp được hắn, chắc bây giờ cô đã khóc lớn trong sảnh yến hội, làm cho mọi người đều nghĩ Tô gia có người nhát gan.

“Không cần khách khí.” Bách Kiến Tề gạt đầu với các anh trai tràn ngập địch ý của Tô Y Nguyên, “Tôi đi trước.”

Người giữ xe vừa vặn đem xe chạy lại, Bách Kiến Tề lên xe, lưu loát khởi động xe rồi đi, không có liếc nhìn Tô Y Nguyên một cái, điều này làm cho Tô Y Nguyên cảm thấy thật mất mát, thật ảo não.

Đêm đó, Bách Kiến Tề bởi vì gặp được Bách Tư Hiền cùng Vương Đại Khang mà tâm tình trở nên không tốt, mặc kệ qua bao nhiêu năm, mặc kệ hắn đã tự mình độc lập lớn lên, hắn cho rằng mình đã đủ sắc đá và cứng cỏi sẽ không bao giờ vì những lời đó mà thương tổn gì, nhưng hắn vẫn không có cách nào bình tĩnh để đối mặt với những lời nói mỉa mai của bọn họ.

Bách Kiến Tề thực không có tinh thần, tắm rửa xong, rót một ly rượu đỏ, còn chưa kịp uống, chuông cửa liền vang, Bách Kiến Tề đi ra mở cửa, anh em Tô gia không nói một lời đồng loạt đi vào, làm phòng hắn chật như nêm cối.

Hắn đã xem thường địa vị công chúa nhỏ Tô gia trong lòng anh em Tô gia, hắn cho rằng ngày mai bọn họ mới tới cửa tìm, không nghĩ tới, đêm đó liền tới cửa, tuy rằng người đến không có thiện ý gì, nhưng Bách Kiến Tề vẫn nghiêng người, mời bọn họ vào cửa.

Thứ hai không phải là ngày Tô Y Nguyên đến Nguyên Thịnh, nhưng lái xe Tô gia vẫn đưa cô đến cửa lớn Nguyên Thịnh, cô không giống như trước trực tiếp đi đến phòng bệnh khoa nhi trong tòa nhà khu nội trú, mà đi đến khoa chỉnh hình Nguyên Thịnh.

Cô quyết định muốn chính miệng nói lời cảm ơn Bách Kiến Tề, vốn là hôm sau đã nghĩ đi tìm Bách Kiến Tề, nhưng anh trai nói chân cô bị thương lý do gì cũng không chịu cho cô ra khỏi cửa, thẳng đến hôm nay cô chờ tất cả các anh trai đều ra ngoài đi làm mới chạy ra.

Tô Y Nguyên nhìn bản đồ Nguyên Thịnh cẩn thận, xác định khoa chỉnh hình ở cuối tầng trệt.

Tuy rằng thực khản trương, còn có chút khiếp đảm, nhưng Tô Y Nguyên vẫn thực dũng cảm cầm túi xách, vào thang máy bấm lên tầng trệt khoa chỉnh hình, phong cách trang hoàng khoa chỉnh hình có chút bất đồng với các phòng khác, càng thêm thời thượng và bắt mắt, ngồi ở phòng bệnh ngoài chờ đa số là nữ giới.

Y tá tiến lên ân cần hỏi Tô Y Nguyên, cô đang nhìn mọi nơi xung quanh, “Cô khỏe, xin hỏi ngài có hẹn trước với bác sĩ sao?”

“Xin chào.” Tô Y Nguyên phát hoảng, kinh hồn chưa định nói: “Tôi tìm bác sĩ Bách Kiến Tề.”

Sắc mặt y tá nhỏ lập tức thay đổi một chút, lại gần quan sát Tô Y Nguyên, khỏe miệng chia chia, lại là phụ nữ lấy có đến gặp Bách Kiến Tề, các cô là người bên cạnh Bách Kiến Tề nhưng cũng không có biện pháp để tiếp cận nhiều với Bách Kiến Tề, bởi vì hắn không ăn cỏ gần hang.

Ở Nguyên Thịnh nơi nơi đều có phụ nữ hắn từng kết giao qua, trừ khoa chỉnh hình ra, các y tá nhỏ ghen tị hâm mộ, bởi vì cho rằng đến khoa chỉnh hình có thể gần nước được lợi, không nghĩ tới căn bản mất đi từ cách dự thi.

“Trước đi đăng ký, còn phải xếp hàng, Bách chủ nhiệm của chúng ta không phải muốn gặp là gặp.” Y tá nhỏ lạnh mặt nói một câu, xoay người rời đi.

Tô Y Nguyên đứng trên hành lang khoa chỉnh hình, tay chân khản trương không biết đặt ở nơi nào, căn môi suy nghĩ một lúc lâu, dè dặt cân trọng, sợ ảnh hưởng tới người khác đi dạo một vòng trên hành lang, tìm được phòng Bách Kiến Tề.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lầy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Phòng bệnh Bách Kiến Tề lúc này đang có bệnh nhân, cô ở ngoài cửa, ngồi trên ghế sofa chờ đợi, kết quả mất hết một buổi chiều.

Tô Y Nguyên vẫn duy trì cùng một tư thế ngồi, thẳng lưng ở trên ghế sofa ngồi đúng bốn giờ, nhóm y tá nhỏ tốp năm tốp ba chỉ trò, giống như trước mỗi nữ nhân đến tìm Bách Kiến Tề này, tuy rằng nhìn thế nào Tô Y Nguyên cũng không giống “đồ ăn” của Bách Kiến Tề, nhưng các cô vẫn không có cách nào không nhìn cô ta cảm thù.

Bách Kiến Tề tan tầm đúng giờ 6 giờ rưỡi, ngày mai đến phiên hắn nghỉ trực, bạn gái mới đã ở nhà ăn gần đó chờ hắn, bọn họ có thể có một ngày nghỉ tốt đẹp.

Bách Kiến Tề mệt mỏi bước ra khỏi phòng, bộ dáng lười nhác kêu gọi chộc nhóm y tá, nữ bệnh nhân âm thầm thét chói tai.

“Bách Kiến Tề!” Tô Y Nguyên vừa thấy Bách Kiến Tề hai mắt tỏa sáng, khản trương đứng lên, nhưng cô ngồi lâu quá, tay chân đều cứng ngắc, kêu ra tên Bách Kiến Tề đồng thời hai chân cũng nhũn ra ngã xuống.

Bách Kiến Tề kịp thời ra tay đỡ Tô Y Nguyên, khi đang nhìn mặt Tô Y Nguyên, chân mày hắn cau lại, cô làm sao có thể xuất hiện ở đây? Các anh trai của cô thiếu chút nữa là hủy đi nhà hắn, dự đồ đe dọa sử dụng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào, để làm cho hắn cách xa công chúa nhỏ của bọn họ chút, thế nào chỉ chớp mắt, cô lại xuất hiện?

“Bách Kiến Tề, anh rút cuộc cũng đi ra, tôi chờ anh thật lâu.” Tô Y Nguyên rốt cục cũng đợi được Bách Kiến Tề, hưng phấn lú lú giống như chim sẻ nhỏ, cô hoàn toàn nhận thức Bách Kiến Tề thành kiểu người quen thuộc, tương đối khiếp đảm với người xa lạ, nhưng cô đối với người quen vô cùng nhiệt tình ngọt ngào.

“Tôi đến cảm ơn anh, cảm ơn anh ngày đó giúp tôi, đây là lễ vật tự tôi làm.” Tô Y Nguyên từ trong túi lấy ra một cái hộp giấy tinh xảo, ánh mắt tràn đầy hy vọng nhìn Bách Kiến Tề.

Ánh mắt Bách Kiến Tề từ đôi giày trẻ em màu trắng chuyển qua thân âu phục ren của Tô Y Nguyên, sau đó mới là khuôn mặt trắng non mềm, sáng rực rỡ, trong lòng hắn thờ dài, các vị anh trai của cô chỉ cảnh báo hắn không được tới gần bảo bối của bọn họ, chẳng lẽ bọn họ không giám sát chặt chẽ bảo bối của bọn họ một chút sao?

Bách Kiến Tề hững hờ tiếp nhận hộp giấy, “Cảm ơn.”

“Anh không mở ra xem sao?” Tô Y Nguyên trong nháy mắt chờ mong nhìn Bách Kiến Tề.

Bách Kiến Tề thờ dài thật sâu, ánh mắt Tô Y Nguyên quá mức trong sáng, trong sáng đến nỗi làm cho hắn cảm thấy nói “không” sẽ có mặc cảm tội lỗi, hắn kéo cái nơ trên túi giấy, bên trong là bảy cái khăn tay hình vuông khác màu, để ngay ngắn chỉnh tề.

“Thích không? Đây là khăn tay tôi làm, dùng chất liệu khác nhau, cái khăn tay màu cà phê có ô vuông lớn màu đất là làm từ tơ tằm, đây là sợi bông, đây là sợi tái chế, anh có thể mỗi ngày dùng các màu khác nhau.” Nhắc đến tác phẩm của chính mình, vẻ mặt Tô Y Nguyên thể hiện rõ sự tin tưởng cùng kiêu ngạo, vui vẻ không tả được.

Bách Kiến Tề nhận được quà tặng quá đủ loại hình dạng màu sắc lấy lòng hắn, hấp dẫn lực chú ý của hắn, lại chưa bao giờ nhận lễ vật dụng tâm sáng tạo như vậy, nghĩ đến khăn tay là tự tay Tô Y Nguyên công chúa được chiều chuộng của Tô gia chăm một đường khâu thành, đáy lòng Bách Kiến Tề dâng lên, ngẩng mắt chống lại con ngươi trong sáng của Tô Y Nguyên, gật gật đầu, “Thích.”

“Anh thích là tốt rồi, tôi nghĩ đã lâu mới quyết định tặng khăn tay làm lễ vật, khăn tay cũng thực thực dụng . . . . .” Tác phẩm Tô Y Nguyên chiếm được khẳng định, càng thêm tự tin cùng kiêu ngạo, vui vẻ mà cầm lấy tay Bách Kiến Tề chia sẻ vui sướng cùng cô.

“Tề, sao lại lâu như vậy?” chột có giọng nữ kiều mị vang lên, một phụ nữ đáng người nóng bỏng, ăn mặc nóng bỏng đi tới, thân thủ khoát lên cánh tay Bách Kiến Tề, mà hai tay Tô Y Nguyên thực ngại thơ cảm tấy cánh tay Bách Kiến Tề, theo nói chuyện và ngay động.

“Cô làm thế nào vào được?” Bách Kiến Tề chân mày cau lại, tuy rằng hắn không phải theo cái khuôn phép của bác sĩ, nhưng thực không thích đem việc tư vào nơi hắn làm việc.

“Người ta chờ anh thật lâu, cứ nghĩ anh sẽ không đến!” Thanh âm rơi rụng kiều mị, bạn gái đáng người nóng bỏng càng gần sát Bách Kiến Tề tuyên cáo chủ quyền, ánh mắt đảo qua Tô Y Nguyên, cô gái kia trang phục thời trang trẻ em làm cho cô lộ ra biểu cảm hèn mọn.

“Anh có hẹn hả.” Tô Y Nguyên lúng ta lúng túng thu hồi cánh tay cầm lấy tay Bách Kiến Tề, đây là động tác theo quán tính của cô, mỗi lần cùng anh trai nói chuyện cao hứng đều sẽ làm như vậy, “Tôi không làm anh lỡ hẹn nữa.”

Tô Y Nguyên là người không che giấu cảm xúc, cô đem thất vọng, thất lạc cùng khổ sở biểu hiện thật sự rõ ràng, tuy rằng cô cũng không hiểu được vì sao lại sinh ra cảm xúc như vậy.

Bách Kiến Tề nhìn rõ ràng hết thấy, hắn định lên tiếng an ủi Tô Y Nguyên, nhưng lại nhìn xuống, cô thật sự quá non, thật sự không thích hợp tiếp xúc nhiều với lăng từ tình trường như hắn, “Tôi còn có hẹn, cảm ơn lễ vật của cô.” Nói xong, hắn kéo bạn gái đang đắc ý đi khỏi khoa chỉnh hình.

Các y tá trên hành lang đều dùng ánh mắt đồng tình nhìn Tô Y Nguyên là chửi khốc, vị tiểu thư này cũng thật sự không biết tự lượng sức mình, sở thích của chủ nhiệm vốn là nữ nhân đáng người nóng bỏng, tác phong lớn mật.

Tô Y Nguyên rất khổ sở, cô nhìn Bách Kiến Tề thân mật ôm eo phụ nữ đi khỏi khoa chỉnh hình, cô biết là nên về nhà, cô đợi đã lâu ở trong này, anh trai nhất định sẽ lo lắng, nhưng cô lại quán không được hai chân theo sau, vừa vận nhìn thấy bạn gái Bách Kiến Tề, quăng lễ vật cô tỉ mỉ chế tác cùng cả hộp giấy vào miệng thùng rác ở cửa thang máy.

Một khắc kia, Tô Y Nguyên nghe được thanh âm lòng cô vỡ tan rơi xuống.

Nước mắt không chịu khống chế rơi xuống, Tô Y Nguyên tiến lên, từ trong thùng rác lấy lễ vật của cô ra, gặt gao ôm vào trong ngực, liền ngồi xổm trước thùng rác, lên tiếng khóc lớn, khóc đến trời sụp đất nứt, trắng trời biến sắc.

Tô Y Phạm nhận được điện thoại của người bạn làm việc ở Nguyên Thịnh, lo lắng phóng đến Nguyên Thịnh, đem em gái đang ngồi xổm ở cửa thang máy bị một đám người vây xem, khóc thiếu chút ngắt đi đưa về nhà.

Hắn chỉ hỏi một câu, Tô Y Nguyên lập tức khóc càng lớn tiếng, sợ đến mức Tô Y Phạm không dám hỏi lại, nghĩ trước chờ em gái bình tĩnh lại nói sau.

Tô Y Nguyên cũng không biết cô bị làm sao, cô ném mình lên giường động cũng không động, cô cảm giác trong lòng khó chịu thật khó chịu, khó chịu đến không thể hô hấp, cô nghĩ không rõ vì sao bộ dáng mỹ nữ kéo Bách Kiến Tề cùng rời đi, luôn lặp lại xuất hiện trong đầu cô, xuất hiện một lần đau một lần, cô cảm thấy đau lòng sắp chết đến nơi.

Công chúa Tô gia tránh ở trong phòng khóc, anh em Tô gia canh giữ ở ngoài phòng lo lắng, Tô Y Phạm có dự cảm phi thường xấu, em gái ở tầng trệt khoa chỉnh hình khóc lớn, chẳng lẽ. . . . . Là vì Bách Kiến Tề?

Tô Y Phạm còn không dám đi xuống.

Sáng sớm hôm sau, lúc Tô gia dùng bữa sáng, Tô Y Nguyên hai mắt đỏ sưng như hai quả hạch đào ra khỏi phòng, người nhà tránh ở cửa cô nghe lén lập tức tản ra, có người làm bộ vừa mới ra khỏi phòng, có người làm bộ mang giấy, còn có người làm bộ thương thức bức tranh sơn dầu trên tường.

Tô Y Nguyên mặc váy ngủ bằng ren trắng, giống du hồn đã quỷ bay xuống lầu, căn bản không chú ý đến vài anh họ, cô ở bên bàn ăn ngồi xuống, chớp chớp ánh mắt khóc đến đau, “Ba ba, mẹ, con muốn nói với hai người một chuyện rất trọng yếu.”

“Cái gì?” Tô ba ba, Tô mẹ nhanh bị dọa chết, con gái khóc cả đêm, bọn họ cũng một đêm không có nhắm mắt, nên không phải con nói sẽ giải quyết, lúc ấy bọn họ liền vọt vào hỏi con gái.

“Con thích Bách Kiến Tề.”

Một câu năm chữ, làm cho Tô ba ba, Tô mẹ cũng các anh trai xuống lầu đến nhà ăn tất cả đều thay đổi sắc mặt

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Anh, em thích Bách Kiến Tề, làm cho em cùng anh ấy cùng nhau được không?” Tô Y Nguyên bắt lấy Tô Y Phàm, dùng sức cầu xin, ý nghĩ của cô rất đơn giản, đã thích hán liền ở cùng với hán, cô còn không để ý đến ý nguyện của Bách Kiến Tề, chỉ biết là trước tiên phải thu phục các anh trai vừa nghe cô nói thích Bách Kiến Tề sắc mặt liền thay đổi lớn, cũng kêu lên phản đối.

“Không được, Nguyên Nguyên, em còn quá nhỏ, chờ thêm hai năm nữa, anh giúp em giới thiệu bạn trai càng suất, càng tài giỏi.” Tô Y Phàm đi làm một ngày mệt mỏi, vốn chỉ là ngẫu nhiên về nhà lớn Tô gia, nhưng vì là thời kì đặc thù, khiến cho hán không thể không lái xe trở về, mỗi ngày bị em gái cuốn lấy sắp hỏng mất.

“Em không nhỏ, mẹ khi bằng em thì sinh ra anh!” Tô Y Nguyên lấy lý do thuyết phục mọi người đã hai ngày, mà nói chính là cố gắng thuyết phục anh trai.

“Không được!” Tô Y Phàm cảm đau phục, quyết định né tránh em gái bị trúng tà, “Tóm lại mặc kệ đối tượng là ai đều có thể, chỉ có Bách Kiến Tề là không được!”

Tô Y Phàm giống như trốn lên lầu, hai ngày nay công chúa nhỏ vui vẻ làm cho người người sợ, bởi vì cô theo đuổi thật khủng bố.

Tô Y Nguyên quyết miệng, ngồi ở trên sofa, chờ đợi anh họ tan tầm

“Ba ba, mẹ, con thích Bách Kiến Tề, để cho con kết giao với anh ấy đi, được không?” Tô Y Nguyên bắt lấy ba, mẹ đang cố chuồng êm về phòng, mỗi tay ôm một người, đáng thương cầu xin.

“Không được, Nguyên Nguyên, tên kia không phải là người tốt, con sẽ bị hán lừa.” Tô ba ba nhìn thấy con gái bộ dáng đáng thương liền đau lòng, nhưng, lại không thể thỏa hiệp dù chỉ một chút.

“Ba ba, con không sợ đau khổ, con chỉ muốn ở cùng anh ấy.” Ý nghĩ của Tô Y Nguyên đơn thuần trực tiếp lại bướng bỉnh.

“Ngoan, nếu con thuyết phục được anh trai con, chúng ta sẽ đáp ứng.” Tô ba ba bị con gái cuốn lấy không cách nào chống trả, chỉ có thể đổ hết thảy lên người con trai.

Buổi sáng ngày thứ hai, Tô Y Phàm vừa mở cửa phòng ngủ, Tô Y Nguyên liền đi đến, “Anh trai, để em ở cùng Bách Kiến Tề đi, em không sợ, em thực sự rất thích anh ấy, nếu không thể cùng anh ấy kết giao, em sẽ đau lòng đến chết!”

Tô Y Phàm thực sự sắp điên rồi, nếu có thể, thật muốn đưa tên đàn ông kia lên sao hỏa dùng bao giờ trở về, “Nguyên Nguyên, hán ta không thích hợp với em.”

“Anh không phải là anh ấy, làm sao anh biết.” Tô Y Nguyên cầm lấy góc áo anh trai đi theo hán xuống lầu, sợ vừa buông tay thì hán đã chạy trốn, cô lại phải chờ một ngày.

“Nguyên Nguyên, hán căn bản không có tim, sẽ không thích em!” Những lời này Tô Y Phàm luôn muốn nói lại không nhẫn tâm nói.

Tô Y Nguyên theo bản năng tưởng phản bát, nhưng suy nghĩ vài giây, cảm thấy bị Tô Y Phàm thuyết phục, hán căn bản không thích cô! Hán ném lễ vật của cô, hán thích phụ nữ ngực lớn mông tròn. .... Giọt nước mắt rơi xuống, Tô Y Nguyên khóc xoay người chạy lên lầu.

Tô Y Phàm đuổi theo hai bước thì dừng chân lại, như vậy cũng tốt, làm cho em gái nhận rõ thực tế, không cần lại tiếp tục âm ỷ, bằng không Tô gia sẽ tập thể tiến vào bệnh viện tâm thần. (AN:))

Tô Y Nguyên nhốt mình trong phòng ba ngày, ai cũng không gặp, cũng không chịu ra khỏi cửa.

Cha mẹ Tô gia lo lắng, bảy anh em Tô gia cũng nhanh vội muốn chết, bọn họ biết rõ mấu chốt, lại vô lực giúp cô giải quyết, nếu Tô Y Nguyên muốn có ánh trăng còn dễ dàng hơn.

Bọn họ không thể để Tô Y Nguyên rơi vào tay Bách Kiến Tề, cũng không có cách bắt buộc Bách Kiến Tề thích em gái bọn họ, đây là vấn đề khó nhất anh em Tô gia từng gặp, chỉ có thể nhận em gái thút thút tiều tụy.

Hạ Tinh Vân theo vị hôn phu đến Tô gia để thăm công chúa nhỏ Tô gia, cô cùng Tô Y Nguyên rất hợp ý, Tô gia một nhà đàn ông cực cần cô khai mở cho Tô Y Nguyên, Hạ Tinh Vân cũng hy vọng em chồng tương lai thông suốt phóng khoáng.

Tô Y Nguyên luôn luôn nằm trên giường không muốn đứng dậy, ăn cơm cũng chỉ có một chút, ánh mắt sùng như hai quả hạch đào, cả người tiêu tụy đi rất nhiều, nhìn thấy mà Hạ Tinh Vân một trận đau lòng.

Tô Y Nguyên cùng cô là hai loại phụ nữ khác nhau, Tô Y Nguyên kiêu như vậy, nộn như vậy, nhanh vui như vậy, đơn thuần như vậy, sinh mệnh phảng phát như căn bản không có phiền não gì, nhưng một chữ tình vẫn tra tấn cô thực thâm.

“Nguyên Nguyên, đừng khóc, các anh trai em đều thực lo lắng cho em.” Hạ Tinh Vân ngồi ở bên giường, đau lòng vỗ về tóc Tô Y Nguyên.

“Em biết, nhưng là em không khống chế được.” Vừa nghe các anh trai lo lắng cô, Tô Y Nguyên khóc càng lớn tiếng, cô cũng không muốn đem lại phiền toái cho mọi người, nhưng cô thực sự rất thích Bách Kiến Tề a!

“Nguyên Nguyên, anh trai em phản đối là có nguyên nhân, gã đàn ông kia thực sự không thích hợp với em.” Hạ Tinh Vân từng nghe qua rất nhiều chuyện kể về Bách Kiến Tề, cũng đồng ý Bách Kiến Tề tuyệt đối không phải là đối tượng thích hợp với Tô Y Nguyên, nhưng là không nghĩ tới Tô Y Nguyên lại bướng bỉnh như vậy.

“Chị Tinh Vân, em chỉ thích anh ấy thôi, em thực sự thích anh ấy, ô ô ô ô.....” Tô Y Nguyên hé miệng thút thít, ánh mắt phảng phát vĩnh viễn sẽ không cạn, không ngừng rơi lệ.

“Ài.” Hạ Tinh Vân thở dài, kéo Tô Y Nguyên vào lòng, có lẽ bởi vì Tô Y Nguyên quá mức đơn thuần, căn bản không biết phải suy xét vấn đề này có đáng giá hay không, thích hợp hay không thích hợp, chính là loại ghé con mới sinh tình thần dũng cảm tiến tới này, làm cho cô rất hâm mộ, “Đồ ngốc, nếu em thực sự thích hắn, liên càng không thể cả ngày trốn ở nhà thút thít.”

“Vậy em phải làm sao bây giờ?” Tô Y Nguyên ngồi thẳng dậy, hốc mắt rung rung nhìn Hạ Tinh Vân, cô rất thích, rất sùng bái Hạ Tinh Vân, cảm thấy nếu Hạ Tinh Vân giúp cô thì nhất định sẽ thành công.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lầy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

Hạ Tinh Vân ním miệng vài lần cũng chưa trả lời lại, Tô Y Phạm nhờ cô tới khuyên Nguyên Nguyên buông tha ý thích với Bách Kiến Tề, nhưng sao bây giờ cô lại như là cô vũ cô ấy dũng cảm theo đuổi tình yêu thế này a, mục tiêu lại là một hoa hoa công tử có tiếng.

“Chị Tinh Vân cũng không có cách sao?” Nước mắt lại bắt đầu giọt lớn rơi xuống.

Quên đi, Hạ Tinh Vân buông tha, thật sự không có biện pháp nguy trang suy nghĩ suy nghĩ của mình, “Nguyên Nguyên, không cần khóc nữa, trốn ở trong nhà khóc cũng vô dụng, thích thì phải dũng cảm theo đuổi, chỉ có cố gắng hết mình mới không cảm thấy hối hận.”

Mắt Tô Y Nguyên sáng lên, lập tức lại âm đạm, “Anh ấy có rất nhiều bạn gái, các cô ấy đều rất đẹp.....”

Tô Y Nguyên nhớ tới ngày đó ở khoa chính hình gặp người phụ nữ kia, thật cao, thật đẹp, thật thời thượng, còn có lần ở thang lầu không cẩn thận nhìn thấy nữ bác sĩ kia, dáng người rất tốt rất tốt, thật đẹp, so với, cô căn bản chỉ là cô gái nhỏ, hơn nữa, Bách Kiến Tề một chút cũng không thích cô, bằng không sẽ không vứt quả của cô đi.

Càng nghĩ càng thấy thâm, Tô Y Nguyên chưa bao giờ gặp phải chuyện như vậy, đây là lần đầu tiên trong hai mươi năm qua cô gặp phải chuyện như vậy, này làm cô rất thống khổ.

“Em ngốc quá, Tô Y Nguyên.” Hạ Tinh Vân thân thủ ôm Tô Y Nguyên, vừa nẩy lên chút hối hận cũng biến mất, Tô Y Nguyên được các anh trai của cô chiều cố thật tốt quá, đối với tình yêu bất ngờ này không biết làm sao, nhưng, có thể thích, có thể yêu, cảm giác như vậy mới trân quý tốt đẹp làm sao.

“Thích thì phải theo đuổi, không cần chừa chiến đấu đã đầu hàng, em đáng yêu như vậy, không có người đàn ông nào có thể cự tuyệt em.”

“Thật vậy chăng? Thật vậy chăng?” Tô Y Nguyên bắt lấy tay Hạ Tinh Vân lần lượt xác định, muốn nhận được tin tưởng cùng cô vũ.

“Là thật!” Hạ Tinh Vân vỗ ngực cam đoan, tuy rằng trong lòng cô thực không yên, không biết có phải nhất thời xúc động đẩy Tô Y Nguyên vào con đường không thể quay đầu.

Hai giờ sau, Hạ Tinh Vân cùng Tô Y Nguyên đi ra phòng. Tô Y Nguyên tuy rằng tiêu tụy, nhưng tinh thần đã tốt lên rất nhiều, chuyện thứ nhất là muốn ăn gì đó, Tô ba ba, mẹ Tô vui vẻ đến mức ứa lệ.

Tô Y Phạm dụ dỗ đe dọa muốn từ cô biết được cuộc nói chuyện giữa hai người phụ nữ, Hạ Tinh Vân lại áp úng qua loa tắc trách cho qua, nếu để cho Tô Y Phạm biết cô cô vũ công chúa Tô gia của bọn họ, chủ động theo đuổi một tay ăn chơi, còn liên tiếp cung cấp đưa ra kể, chỉ sợ sẽ tức giận đến hộc

mẫu.

Cô thật sự điên rồi, thế nào lại nhúng tay vào chuyện công chúa Tô gia cùng các anh trai, đáp ứng Tô Y Nguyên giúp cô giấu giếm mối vị anh trai Tô gia, cô sợ Tô Y Nguyên tiếp tục đau lòng, càng sợ Tô Y Nguyên bị thương tổn, cô làm thế nào gánh vác trách nhiệm này a!

Nhưng nhìn Tô Y Nguyên cái gì cũng sợ, nhất gan lại cố lấy dũng khí đi yêu một người, thực sự thật dũng cảm, thật mỹ lệ, làm cho ý nghĩ nóng lên bị Hạ Tinh Vân cản rằng nhìn xuống dưới, cô tin tưởng, cô cầu nguyện, Tô Y Nguyên tốt đẹp như vậy sẽ không có người đàn ông nào nhẫn tâm thương tổn.

Tô Y Nguyên kiểm chế hai ngày không có ra khỏi cửa, cô phải đợi mất sưng đỏ tiêu tan, chăm sóc tốt thân sắc đang tái nhợt tiêu tụy, sau khi các anh trai đều ra khỏi cửa, cô nhờ lái xe đưa cô đến Nguyễn Thịnh.

Tô Y Nguyên vừa xuống xe, lái xe lập tức gọi điện thoại báo với Tô Y Phàm, Tô Y Nguyên nhìn thời gian, là ngày em gái đến phòng bệnh khoa nhi Nguyễn Thịnh, biết em gái hai năm bất chấp mưa gió đến Nguyễn Thịnh làm công đức, cho rằng em gái được Hạ Tinh Vân khuyên bảo đã khôi phục bình thường, cũng liền buông lỏng tâm.

Tô Y Phàm không thể lý giải, một cô bé chưa yêu bao giờ khi yêu lại có thể cố chấp như vậy.

Vì cô đời này lần đầu tiên có người trong phòng, Tô Y Nguyên không có đến phòng bệnh khoa nhi, cố lấy dũng khí đến khoa chỉnh hình.

Y tá nhỏ tiếp đón cô vẫn là người lần trước, thấy trong ánh mắt cô tràn ngập đồng tình, “Tiểu thư, bệnh nhân hôm nay không nhiều lắm, cô không cần chờ lâu, có thể đến phòng bệnh Bách chủ nhiệm.” So với đại mỹ nữ nóng bỏng gọi cảm, tính cách lại ương ngạnh đến dọa người, các y tá thương nghị quyết định ủng hộ Tô Y Nguyên nữ sinh nhỏ thanh thuần non nớt này.

“Cám ơn.” Tô Y Nguyên cảm kích dùng sức gật đầu.

Khoa chỉnh hình luôn đông người nhưng hôm nay người cũng không nhiều lắm, Tô Y Nguyên đợi nửa giờ liền đến phiên cô, cô khẩn trương nắm nắm đầm, đi vào phòng bệnh.

Bách Kiến Tề đang cúi đầu không biết nhìn cái gì, y tá nhỏ ở trên máy tính gõ gõ điền vào hồ sơ đăng ký của cô.

“Tiểu thư Tô Y Nguyên?” Y tá xác nhận.

Nghe được tên, Bách Kiến Tề ngẩng đầu lên, quả nhiên thấy được Tô Y Nguyên, cô cười nhìn hắn, trong mắt không che giấu sự ái mộ.

Bách Kiến Tề nghĩ đến mấy hôm trước Tô Y Nguyên đến bệnh viện tìm hắn, đưa khăn tay tự tay làm cho hắn, hắn tránh Tô Y Nguyên cùng bạn gái rồi đi, chờ hắn nhớ tới, bạn gái nói đã giúp hắn ném ‘rác’ đi rồi, hắn tức giận trên đường chia tay với bạn gái trở lại bệnh viện, nhưng lại tìm khắp nơi không thấy, tuy rằng tiếc nuối, nhưng Bách Kiến Tề cho rằng chuyện này nên dừng lại tại đây.

Ba ngày trước, anh em Tô gia gõ mở cửa phòng khách sạn hắn, đã man kéo hắn từ trên thân thể bạn gái lên, ngay cả mặc quần áo cũng không cho, giống như thẩm vấn phạm nhân một đồng, cuối cùng uy hiếp hắn hai câu phần mộ rồi đi, hắn căn bản không biết phát sinh chuyện gì.

Không nghĩ tới thoải mái được hai ngày, công chúa nhỏ Tô gia lại tới nữa, ánh mắt không che giấu ái mộ chút nào nhìn hắn, xem ra anh em Tô gia đều phạm sai lầm rồi, tưởng hắn thương tổn công chúa của bọn họ, kỳ thực là công chúa không biết nhân gian khói lửa của bọn họ động phạm tâm.

Cho dù không có anh em Tô gia uy hiếp, Bách Kiến Tề cũng sẽ không ra tay với Tô Y Nguyên, cô thực sự quá tốt đẹp, rất đơn thuần, tốt đẹp đến mức làm cho hắn không đành lòng thương tổn.

Hắn thực sự không phải là một đối tượng tốt, nếu hắn có con gái hoặc em gái, cũng sẽ không cho phép cũng hạng đàn ông như hắn kết giao.

“Tô tiểu thư, xin hỏi cô có cái gì cần?” Y tá không rõ sóng ngầm trong lúc đó của Bách Kiến Tề cùng Tô Y Nguyên bắt đầu khởi động, như bình thường hỏi.

“Cần?” Tô Y Nguyên nháy mắt mấy cái, không hiểu hỏi.

“Cô không vừa lòng ở chỗ nào, muốn cải thiện một chút?” Y tá đã bắt đầu quan sát Tô Y Nguyên từ khi vào cửa, làn da của tiểu thư này tốt lắm, ngũ quan đoan chính lại xinh đẹp, đáng người tình tế cân xứng, thật sự không tìm ra được có chỗ nào cần cải thiện, bất quá phụ nữ hiện tại đối với dung mạo của mình luôn là bới lông tìm vết.

“À.....” Tô Y Nguyên trầm tư vài giây, “mặt tôi.....”

“Mặt cô tốt lắm, mặc kệ hình dạng tổng quát hay trạng thái, đều phi thường cân xứng với gương mặt cô, mặc kệ chính như thế nào đều sẽ không tốt như hiện tại.” Bách Kiến Tề lạnh lùng nói.

“Mùi.....”

“Mùi cô cũng vậy, tôi ở nơi này mỗi ngày đều có hơn hai mươi người muốn chinh mùi giống như của cô.”

“Miệng.....” Tô Y Nguyên đã nhanh khóc ra, mỗi lần Bách Kiến Tề đều cười thật xấu, nhưng lúc mặt hắn cứng đờ không cười thật sự đáng sợ.

“Cô Vương, cô đi ra ngoài trước đi.” Bách Kiến Tề vẫn không đành lòng nhìn bộ dáng ủy khuất nhanh khóc của Tô Y Nguyên, bảo y tá rời đi trước.

Y tá liếc nhìn Tô Y Nguyên một cái, đột nhiên hiểu được mục đích của cô gái này tới đây, trong mắt tràn ngập ghen ghét, mới kéo ghế dựa ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

“Cô tới đây làm cái gì? Không cần dùng lý do có lệ này đến làm phiền tôi.” Hai tay Bách Kiến Tề ôm ngực, nhìn Tô Y Nguyên không biết làm gì.

“Tôi.....” Tô Y Nguyên giương mắt, chống lại ánh mắt không kiên nhẫn của Bách Kiến Tề, vội vàng cúi đầu xuống, cổ lấy dũng khí của mình, dùng sức nói ra những lời trong lòng: “Em thích anh! Em muốn làm bạn gái của anh!”

Bách Kiến Tề phát hoảng, tuy rằng từ trong mắt Tô Y Nguyên nhìn ra được một ít manh mối, nhưng không nghĩ đến cô gái nhút nhát, non nớt này cũng dám nói thẳng như vậy, hẳn từng kết giao với nhiều bạn gái, nên hẳn có rất nhiều kinh nghiệm tình trường, bọn họ chỉ mờ ám nói hẳn tự suy đoán, tuyệt sẽ không trực tiếp nói ra như thế này, ai mở miệng trước thì thua trước.

Bách Kiến Tề nhắm mắt lại, bày anh trai Tô Y Nguyên xếp hàng trước mắt hẳn đi tới đi lui, lại mở to mắt, đáy mắt lạnh như băng, “Không được.”

“Vì sao?” Tô Y Nguyên vội vàng ngẩng đầu, trong ánh mắt tràn đầy nước mắt.

“Tôi không thích cô.” Bách Kiến Tề dời mắt, không dám nhìn vào ánh mắt đơn thuần mà chính liệt của Tô Y Nguyên.

“Em có chỗ nào không tốt, anh nói cho em, em đều có thể sửa!” Tô Y Nguyên thân thủ bắt lấy cánh tay Bách Kiến Tề, nghiêm túc mà nói, cô thực sự thích hẳn, trực tiếp mà đơn thuần, vì để cho hẳn thích cô, cô nguyện ý thay đổi chính mình biến thành bộ dáng hẳn thích.

“Tôi chưa bao giờ có bạn gái.” Bách Kiến Tề ép quyết tâm ác của mình, hiện tại không thương tổn cô, tương lai sẽ tạo thành thương tổn lớn cho cô, “Tôi chỉ kết giao bạn gái, cô có biết bạn gái là gì không? Theo tôi lên giường, sau khi xuống giường thì không liên quan.”

Bách Kiến Tề nói trắng ra làm cho Tô Y Nguyên trắng mặt, cô chăm rãi thu hồi cánh tay, cố gắng nhịn không cho nước mắt rơi xuống, “Anh thực sự không có khả năng thích em sao?”

Bách Kiến Tề không nói lời nào, đem tầm mắt dán vào màn hình máy tính không muốn nhìn cô.

Tô Y Nguyên hít hít mũi đứng lên, “thực xin lỗi.” Nói xong Tô Y Nguyên liền khóc xông ra ngoài.

Bách Kiến Tề nắm nắm đầm thờ dài thật sâu, hẳn thực không nên bởi vì nhất thời tò mò mà trêu chọc công chúa nhỏ này, hẳn chưa bao giờ nghĩ tới câu dẫn công chúa nhỏ này, nhưng hẳn đã quên, Tô Y Nguyên thật sự rất đơn thuần, cơ hội cũng đàn ông tiếp xúc thực quá ít, thực dễ dàng bị loại đàn ông như hẳn mê hoặc.

“Chủ nhiệm.” Y tá đi vào phòng, nhìn Bách Kiến Tề.

“Xóa bỏ lịch hẹn trước hôm nay.” Bách Kiến Tề không có tâm tình nào khám bệnh.

Bách Kiến Tề cho rằng hết thầy dừng lại ở đây, cô gái đơn thuần giống như tinh linh này làm nhập (lâm lạc + xâm nhập) vào sinh mệnh hẳn, sau đó rất nhanh sẽ trở về quỹ đạo, về sau không còn liên hệ, cho dù gặp mặt cũng sẽ làm bộ như không quen biết.

Ngày thứ hai cũng một thời gian, thế nhưng hẳn lại thấy được Tô Y Nguyên ở trong phòng.

Tô Y Nguyên vẫn bộ dáng gầy yếu đơn thuần, ánh mắt sung đỏ chưa tan, ánh mắt lại kiên nghị rất nhiều.

“Bách chủ nhiệm, tôi muốn làm ngực.” Hai tay Tô Y Nguyên nắm giữ túi xách, kiên định nói.

“Cô nói cái gì?” Bách Kiến Tề vốn không muốn để ý đến Tô Y Nguyên, nhưng nghe được lời cô phát hoảng, giật mình nhìn cô.

“Tôi muốn làm ngực.” Tô Y Nguyên lập lại một lần, cũng để thuyết phục chính mình.

“Đừng hồ nháo, về nhà nhanh đi.” Thái dương Bách Kiến Tề đau nhảy dựng nhảy dựng, cô gái này mau làm người ta hỏng mắt, rõ ràng đáng người tốt, học người nào đi nâng ngực! Thái độ Bách Kiến Tề xem cô giống như người không hiểu chuyện, đứa nhỏ hồ nháo.

“Tôi nghiêm túc, Bách chủ nhiệm, nếu anh không giúp tôi, tôi sẽ đi tìm bệnh viện hoặc phòng khám khác, tôi cũng có thể đến Hàn Quốc nâng ngực!” Tô Y Nguyên nói chuyện chưa bao giờ kiên định như vậy, cô nhìn chăm chăm Bách Kiến Tề.

“Cô có thể tìm phòng khám hoặc bệnh viện khác, thứ không phụng bồi!” Bách Kiến Tề nhanh điện lên, anh em Tô gia đều đang làm gì, sao không quản tốt em gái bọn họ? Chẳng lẽ thật hy vọng em gái không biết nhân gian khói lửa của bọn họ có được bộ ngực nhân tạo? Bách Kiến Tề ngẫm lại sắp hỏng mất.

“Hẹn gặp lại, Bách chủ nhiệm, tôi sẽ lại đến.” Nói xong, Tô Y Nguyên đứng dậy rời đi, bóng lưng phi thường tiêu sái.

Bách Kiến Tề tức giận lùi lại cái hẹn tiếp theo gần 10 phút, buồn bực ôm cánh tay đứng trước cửa sổ thờ dài, quái chỉ có thể trách thị lực hắn rất tốt, không nghĩ tới lại nhìn thấy ở hoa viên dưới lầu, Tô Y Nguyên ừ rừ tiêu sái đi trước, phía sau là cặp vợ chồng lớn lút theo đuôi.

Thật sự là điên rồi! Bách Kiến Tề cảm thấy Tô Y Nguyên thật sự là yêu tinh chuyên gây chuyện, hắn không muốn trêu chọc cô, không muốn thương tổn cô cho nên càng xa cách cô, nhưng cô lại không biết nguy hiểm vọt vào sinh mệnh hắn.

Bách Kiến Tề dùng sức đập bàn một cái, chạy ra khỏi phòng

Vợ chồng thủ đoạn vụng về theo Tô Y Nguyên vài lần, đều không có cơ hội xuống tay, lần này rốc cục cũng đợi đến lúc Tô Y Nguyên ở một mình, làm bọn họ thật vất vả mới dùng được khăn lông có tẩm thuốc ngủ, lấy ra từ trong bọc xỏp, cấp tốc đuổi kịp Tô Y Nguyên, dùng sức bịt mũi cô, Tô Y Nguyên ngay cả cơ hội dấy dựa cũng không có, liền hôn mê bất tỉnh.

“Được rồi, được rồi!” Vợ chồng ở trong hoa viên bệnh viện thét chói tai hoan hô, căn bản không lo lắng qua làm thế nào để đem cô ra bệnh viện.

Hai người đang muốn nâng Tô Y Nguyên lên, khi cho rằng có thể ngênh ngang đưa cô ra khỏi bệnh viện, Bách Kiến Tề chạy đến, một quyền một cước đem hai kẻ ngu ngốc đánh ngã một bên kêu ai ai, hắn lấy di động ra gọi điện thoại báo nguy, sau đó đem Tô Y Nguyên đang té xỉu rời đi.

Bách Kiến Tề cảm thấy hắn nhất định là điên rồi, đầu óc bị nước vào, mới không giao Tô Y Nguyên cho cảnh sát, mà mang cô về nhà mình, khi nhìn Tô Y Nguyên bình tĩnh nằm ở trên giường ngủ say, trái tim luôn trống rỗng thế nhưng cảm thấy ấm áp, hắn nhất định điên rồi!

Bách Kiến Tề giống như khờ dại ở trong phòng đảo quanh, lần lượt nghĩ lay tỉnh cô đuổi cô đi, lại lần lượt rụi tay về.

Không bao lâu, chuông cửa vang, không cần nghĩ cũng biết người đứng bên ngoài là ai, Bách Kiến Tề dùng sức chà xác đôi má, đi mở cửa, cửa vừa mở mặt quyền vung tới, trung trùng đánh sai lệch má Bách Kiến Tề.

“Em gái tôi đâu?” Tô Y Phàm hùng hổ hỏi, hắn từ bảo an bệnh viện biết được em gái bị hôn mê được người đàn ông này mang đi

“Ở bên trong, anh hãy nghe tôi nói. ....” Một quyền lại vung tới, Bách Kiến Tề kịp thời phát ra nắm đấm, ba gã đàn ông đồng loạt ra tay công kích hắn, hắn trốn tránh thật sự vất vả, thực chật vật.

“Bách Kiến Tề, chúng tôi không phải không có cảnh cáo cậu, cách cơn chúa nhà chúng tôi xa một chút, nhìn chính mình là thân phận cùng thanh danh gì, cậu tuyệt đối không xứng với em gái tôi, chết tâm đi!” Tô Y Phàm một bên công kích. Một bên rống giận.

“Bách Kiến Tề, trước không nói đến thân phận tư sinh của ngươi, chỉ cần thanh danh bừa bãi của mày đã không xứng xách giày cho em gái ta!” Anh ba Tô gia Tô Y Hoàng cũng đi theo rống.

“Bách Kiến Tề, không nên ép chúng tôi động tay, cậu còn dám tới gần em gái tôi một bước, cẩn thận chúng tôi cho cậu chết không có chỗ chôn!” Anh thứ tư Tô gia làm cảnh sát Tô Y Dương giống như tên lưu manh đưa ra uy hiếp.

Bách Kiến Tề không có cơ hội cãi lại, ba gã đàn ông này lấy hết toàn lực ra công kích hắn, hắn cũng không có dự tính chính dung mặt mình thành mỳ hắc mặt hắc, hắn cố gắng né tránh công kích của ba người này.

“Anh trai! Các anh đang làm cái gì vậy!” Tô Y Nguyên bị động tĩnh trong phòng khách đánh thức, vừa mở cửa lại nhìn thấy ba anh trai hợp lực công kích Bách Kiến Tề, cô lớn tiếng thét chói tai: “Các anh mau dừng tay!”

“Y Nguyên, đi vào nhà, nơi này là chiến trường của bọn đàn ông, bọn anh sẽ không để cho gã đàn ông này khi dễ em!” Tô Y Dương nói rõ.

“Các anh dừng tay!”

Tô Y Nguyên mạo hiểm quyền phong lạnh thấu xương vọt vào trong vòng chiến đấu, Tô Y Phàm không kịp thu hồi nắm đấm sắp đâm vào má Tô Y Nguyên, chỉ có thể thay đổi phương hướng, nắm đấm đánh trúng vào đầu vai Tô Y Nguyên, Tô Y Nguyên hét lên một tiếng, ngã vào trong ngực Bách Kiến Tề. Bách Kiến Tề vì đỡ Tô Y Nguyên bị Tô Y Hoàng dùng sức đánh trúng vào mặt phải. ....

Mấy gã đàn ông rốc cục dừng tay, Tô Y Phàm cầm túi chườm đá giúp em gái chườm đá đầu vai bị bầm, Bách Kiến Tề đứng dựa vào cửa sổ, nhìn ba gã đàn ông bao quanh Tô Y Nguyên, hắn thực sự biết cô gái này không thể tới gần, nhưng là có một số việc hắn thực sự không có biện pháp không chế, ví như trái tim

Hắn không có biện pháp khống chế cô, cũng không có biện pháp khống chế chính mình sinh ra suy nghĩ cùng trái tim này mằm

“Anh trai! Các anh đang làm cái? Vì sao tới nơi này? Vì sao lại đánh Bách Kiến Tề!” Nước mắt Tô Y Nguyên rơi lã chã lã chã, bởi vì đau cũng vì lo lắng.

“Gã Đàn ông này khi dễ em, đúng hay không? Bọn anh sẽ dạy dỗ hắn” Tô Y Dương hươ năm đấm hung tợn nói.

“Có một cặp vợ chồng muốn bắt cóc em gái anh, tôi chỉ ra tay giúp cô ấy mà thôi.” Mắt trái Bách Kiến Tề bị bầm, nhẹ nhàng băng quơ giải thích, hắn cũng không có dự tính để cho Tô gia cảm tạ hắn.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Điểm này bọn họ cũng biết được từ cảnh sát, cũng biết là một ý tá nhỏ lở miệng nói, khiến cho bọn họ nghe được Tô Y Nguyên là người có tiền, sẽ đem tiền ra vô điều kiện thanh toán tiền thuốc men cho bọn trẻ, bởi vậy tưởng kiếm ít tiền, Tô gia sẽ không bỏ qua cho người can đảm dám đánh chủ ý với công chúa nhỏ của bọn họ, đương nhiên, cũng sẽ không buồn tha cho tên hỗn đản này dám đem công chúa nhỏ của bọn họ về nhà.

“Vì sao không đưa Nguyên Nguyên về nhà hoặc là đến cục cảnh sát? Vì sao đem nó về nhà cậu? Cậu có ý đồ gì?” Nếu không phải lo lắng sợ em gái nhìn thấy quá nhiều cảnh máu rơi, Tô Y Phàm đã mất lý trí muốn giết người.

“Anh trai, anh giận cái gì a, là em thích anh ấy, anh ấy lại không có thích em!” Tô Y Nguyên ủy khuất rống ra những lời này, hắn vốn sẽ không thích cô, các anh trai lại luôn luôn làm rối, hắn sẽ chán ghét cô. Chính là biết em gái thích hắn, mới sợ hắn nhân cơ hội chiếm tiện nghi của em gái a.

Tô Y Phàm lạnh mặt, “Nguyên Nguyên, ...”

không được nhắc lại chuyện này! Từ đó Ỗ
Phạm anh trai ruột ra, các anh họ khác ngay
cả một câu trách cứ Tô Ỗ Nguyên đều luyến
tiếc nói ra, “Cùng bọn anh về, về sau không
được gặp tên đàn ông này nữa.”

“Anh trai, em đã hai mươi bốn tuổi, vì sao
không thể lựa chọn người mình thích.” Tô Ỗ
Nguyên chưa bao giờ cãi lại Tô Ỗ Phạm, luôn
luôn là Tô Ỗ Phạm nói gì Tô Ỗ Nguyên nghe
ấy.

“Em còn quá nhỏ, căn bản không rõ cái gì là
yêu, ngoan, về nhà với anh, chúng ta sẽ chọn
người xứng đôi với em.”

Trong đời em gái căn bản chưa từng tiếp xúc
nhiều với con trai, Tô Ỗ Phạm cảm thấy Tô Ỗ
Nguyên căn bản là bị tên đàn ông hư hỏng
như Bách Kiến Tề này mê hoặc.

“Anh trai, anh dựa vào cái gì mà nói em
không hiểu tình yêu? Chẳng lẽ người các anh
chọn thì nhất định hợp với em sao? Em nhất
định sẽ thích hẳn sao?” Tô Ỗ Nguyên một chút
cùng không yếu thế, cô ngẩng đầu, dũng cảm
trùng mắt với anh trai, vì tình yêu của cô mà
phấn đấu, “Em thích Bách Kiến Tề, chỉ thích
anh ấy!”

“Nguyên Nguyên, hẳn không phải là người
đàn ông tốt.” Tô Ỗ Dương không thể diệt
Bách Kiến Tề như vậy, miễn cho hẳn lại giết
hại thiếu nữ đơn thuần,, “Hẳn có rất nhiều
bạn gái, hẳn căn bản không yêu ai thật lòng.”

“Em biết anh ấy không phải là người đàn ông
tốt, em biết anh ấy có rất bạn gái, nhưng hết
thầy này cũng không ảnh hưởng tới tình yêu

của em dành cho anh ấy!” Tô Y Nguyên cô chấp nói, cô biết Bách Kiến Tề không phải là người đàn ông tốt, y tá trưởng đã nhắc cô, chị Tinh Vân cũng nhắc cô, cô ở Nguyên Thịnh cũng nghe được rất nhiều tin đồn về Bách Kiến Tề, nhưng cô vẫn thích hẳn.

“Các vị, các người có thể về nhà chậm rãi thương lượng thảo luận, tôi còn có việc phải đi.” Bách Kiến Tề tựa vào bên cửa sổ, một chút tự giác cũng không có cho là mình là nhân vật chính bị đem ra tranh luận, ánh mắt của hắn đảo qua ba tên đàn ông khẩn trương tranh cãi cùng cô gái nhỏ đứng cảm ngoài dự kiến của hắn. Hắn không dám tiếp tục nghe, không dám nghe cô gái nhỏ này kiên định tranh thủ cơ hội cùng hắn như thế nào, hắn sợ hắn sẽ giao động, sẽ quản không được trái tim của mình.

 <http://cungquanghang.com>

Bên môi của Bách Kiến Tề lại giờ lên nụ cười xấu xa theo thói quen của hắn, một bộ dáng không cần, không đứng đắn.

“Chúng ta về nhà.” Tô Y Phàm không muốn ở trước mặt Bách Kiến Tề thảo luận chuyện này, Tô Y Phàm kéo em gái đi, không để ý dấy dựa của cô đem cô cách xa nhà Bách Kiến Tề, trước khi đi, hai anh em Tô gia dùng ánh mắt hung tợn trừng mắt liếc nhìn Bách Kiến Tề một cái.

Bách Kiến Tề đứng bên cửa sổ đã lâu, nhìn chăm chăm vào sofa anh em Tô gia đã ngồi.

Trải qua chuyện này, tin tưởng Tô Y Nguyên sẽ không xuất hiện trước mặt hắn, như vậy thật tốt, công chúa nhỏ được chiều chuộng kia sẽ không tiếp tục xuất hiện trước mặt hắn, sẽ không nhiễu loạn trái tim của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lầy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

 <http://cungquanghang.com>
Bách Kiến Tề cho rằng hắn rất nhanh sẽ có thể vứt Tô Y Nguyên ra khỏi não, tiếp tục cuộc sống tiêu sái của mình, tiếp tục chạy giữa các

bạn gái khác nhau, không nhận lời bất kì kẻ nào, không chịu bất cứ trách nhiệm gì, tiêu dao tự tại, nhưng rất nhanh hắn nhận ra mình thế nào cũng không hứng thú trở lại, bạn gái mới ở trước mặt hắn cởi hết quần áo hắn cũng không có phản ứng, uy danh dũng mãnh thiên chiến của hắn tất cả đều nhanh trở thành lịch sử.

Lần đầu tiên, Bách Kiến Tề đi nghỉ mà không có bạn gái ở cùng, mà lại một mình nằm ở trong phòng, ngực trống trơn, ngực hắn đã trống rỗng nhiều năm, hắn sớm đã quen loại cảm giác này, mới có thể quen hết bạn gái này tới bạn gái khác nhằm tìm kiếm ấm áp, an ủi, nhưng, loại cảm giác này vì sao đột nhiên dâng lên?

Tiếng chuông Di động đột nhiên vang lên, Bách Kiến Tề cho rằng lại là bạn gái tìm hắn, hắn quay người tắt điện thoại, nhưng di động vang một lần lại một lần, làm cho đầu của hắn muốn nổ tung.

Bách Kiến Tề phiên chán lấy di động đặt ở trên tủ đầu giường, quyết định lập tức nói chuyện chia tay với bạn gái này, hắn dùng lực ấn xuống tiếp điện thoại.

“Bách Kiến Tề, anh nhanh đến Nguyên Thịnh Tây Môn phòng khám thẩm mỹ 2, Nguyên Nguyên ở nơi đó, muốn giải phẫu ngực!” Giọng nữ trong di động vừa nhanh vừa vội.

“Cô nói cái gì? Cô ấy lại gây rắc rối gì?” Bách Kiến Tề từ trên giường dậy, cảm thấy đầu đau nhức.

<http://cungquang.com>
“Đến nhanh chút a, chậm sẽ ngăn cản không được!” Hạ Tinh Vân dùng sức ném điện thoại cũng tắt máy, nói thật cô không xác định cô đang giúp Tô Y Nguyên là đúng hay không, nhưng khi Tô Y Nguyên dùng ánh mắt kiên định lại dừng cảm nhìn cô như vậy, cô bị thuyết phục.

“Tinh Vân, em tránh ở toilet làm gì?” Tô Y Phàm ở ngoài toilet gõ cửa.

“A, được rồi được rồi, lập tức ra liền.” Hạ Tinh Vân chột dạ đáp, nếu để cho Tô Y Phàm biết cô giúp đỡ Tô Y Nguyên theo đuổi tên đàn ông mọi người không đồng ý kia, không biết hẳn có thể nổi điên hay không a. Bách Kiến Tề biết hẳn hẳn là nên lập tức báo cho anh em Tô gia, mặc kệ ai đi đều có thể ngăn cản Tô Y Nguyên, nhưng hẳn vẫn nhảy xuống từ trên giường, đóng sầm cửa liền xông ra ngoài, bằng tốc độ nhanh nhất vượt vài cái đèn đỏ đi đến gian phòng khám kia.

Là đối thủ cạnh tranh, hẳn biết kỹ thuật phòng khám kia cũng thiết bị đều tốt, nhưng, Tô Y Nguyên vì sao lại có thể chạy đến nơi đó nâng ngực? Hẳn thật sự đã đánh giá cao chỉ số thông minh của cô bé ngu ngốc này. Thời điểm Bách Kiến Tề vọt vào phòng khám, Tô Y Nguyên không biết đang ở cùng bác sỹ nói cái gì đó, biểu cảm khiếp đảm lại kiên định, vị bác sỹ nam thoát nhìn rất hưng trí, thao thao bất tuyệt giới thiệu nghiệp vụ cho Tô Y Nguyên.

“Tô Y Nguyên, cô hồ nháo cái gì, đi theo tôi!” Bách Kiến Tề đi qua bắt lấy cổ tay Tô Y Naumen kéo cô đi. nhìn nhanh qua trước nautc

*của cô, hoàn hảo hoàn hảo, vẫn là bộ đáng
kia, thực sự cô đi chỉnh ra một đôi như mấy
con bò sữa.*

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lầy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Bách Kiến Tề lo lắng quá mức hoàn toàn quên đây là nghề của mình, làm giải phẫu ngực căn bản không xong nhanh như vậy.

“Anh làm gì!” Thế nhưng Tô Y Nguyên rất có cốt khí bỏ bàn tay Bách Kiến Tề ra, “Em muốn nâng ngực liên quan gì đến anh, anh cũng không phải là gì của em” Miệng Tô Y Nguyên thao thao, một chút cũng không nhịn Bách Kiến Tề.

“Đừng hồ nháo, trở về với tôi, nâng ngực cái gì!” Bây giờ Bách Kiến Tề mới hiểu được, tiểu bạch thỏ thoát nhìn điệu ngoan này mới là khó đối phó nhất, làm hắn thật đau đầu.

“Các người đều cảm thấy em hồ nháo, không chỉ anh trai em cảm thấy em thích hồ nháo, anh cũng cảm thấy em thích hồ nháo, kỳ thực em không có!” Tô Y Nguyên trừng mắt to, dùng ngón tay chỉ lên ngực Bách Kiến Tề nói, chỉ thiếu tuyên thệ, “Anh không phải thích phụ nữ ngực lớn sao? Em liền chỉnh cho anh xem, anh muốn bao nhiêu đều có thể, cho các người xem xem em có phải thực sự hồ nháo hay không!”

Bách Kiến Tề tròn mắt há hốc mồm, Tô Y Nguyên xoay người sang chỗ khác tiếp tục cùng bác sĩ nói: “Bác sĩ, tôi thay đổi chủ ý, tôi không cần cup D, tôi muốn cup E!” Tô Y Nguyên hào khí vạn trượng nói, làm như nâng ngực đơn giản như thổi khí vậy, dựa vào câu nói là có thể thay đổi lớn nhỏ.

“Tô Y Nguyên, tôi đang tức giận đó.” Bách Kiến Tề ôm Tô Y Nguyên lại, làm cho cô cách xa bác sĩ này một chút, “Tôi gọi điện thoại cho anh cô đến mạng cô đi.”

“Bách Kiến Tề, anh không thích em, lại không muốn em làm bạn gái của anh, anh quản em làm cái gì? Chuyện em muốn làm không ai có thể cản, hôm nay anh quản được em, ngày mai quản được em, anh có thể quản em cả đời sao? Em nhất định sẽ có được cup E cho anh xem!” Tô Y Nguyên dùng sức ưỡn ngực, tuy rằng cô chưa bao giờ vì cup B của mình mà tự ti, nhưng gặp được Bách Kiến Tề, cô chán ghét đáng người khô quắt của mình, chán ghét chính mình không có vú to mông đầy.

“Tô Y Nguyên, rốt cuộc như thế nào cô mới hết hồ nháo đấy?” Tiếng nói vừa dứt, Tô Y Nguyên càng thêm phần nộ cùng ánh mắt kiên định quay đầu lại Bách Kiến Tề giờ hai tay lên làm ra tư thế đầu hàng “ok, không phải hồ nháo, cô muốn như thế nào mới có thể bỏ đi suy nghĩ đi nâng ngực?”

“Em vì sao phải bỏ đi? Em chỉ là thích anh, muốn anh cũng thích em, anh đã thích ngực lớn em liền nâng cho anh sờ.” Tô Y Nguyên nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, một chút cũng không có bộ dáng tiểu bạch thỏ Bách Kiến Tề nhìn thấy lúc ban đầu, hắn căn bản tưởng tượng không ra, phụ nữ khi đối mặt tình yêu lại có dũng khí lớn như vậy.

“Tô Y Nguyên, cô muốn như thế nào mới có thể theo tôi rời khỏi phòng khám này?” Trong giọng nói Bách Kiến Tề có phần uy hiếp, cô gái này còn dám ở trong này hồ nháo làm cho mọi người chê cười, chắc hẳn phải đánh cô choáng váng rồi khiêng đi ra ngoài.

“Cho em làm người yêu của anh.” Tô Y Nguyên nhanh nói ra điều kiện.

“Tôi chưa bao giờ có người yêu, tôi chỉ có bạn gái.”

“Được, bạn gái thì bạn gái, cho em làm bạn gái của anh.” Tô Y Nguyên đã nhờ Hạ Tinh Vân hỏi thăm về tình sử của Bách Kiến Tề, bao gồm cả các vị bạn gái cùng chuyện phong lưu của hắn, tuy cô ghen, nhưng tất cả đều là chuyện quá khứ, quan trọng là tương lai.

“Cô biết bạn gái là gì sao?” Bách Kiến Tề nhíu mày, thật không biết nên nói thế nào với phụ nữ hồ nháo ngốc nghếch này, “Bạn gái không nói chuyện cảm tình chỉ lên giường.”

Ánh mắt Tô Y Nguyên lóe lên một chút, ngực ưỡn ra chậm rãi rút về, nhưng cô vẫn nắm nắm đầm, rống to ra tiếng: “Lên giường liền lên giường, em mới không sợ!”

Quần tử nhất ngôn, tứ mã nang truy, Bách kiến tề chính thức có bạn gái mới.

Bách Kiến Tề không biết có phải là mình bị phạt hay không, hấn thể nhưng lại dễ dàng rơi vào cái hố mà Tô Y Nguyên ngốc đào, cô thành bạn gái của hấn, hơn nữa bắt đầu công khai xuất hiện trong sinh hoạt của hấn.

Hấn cho rằng anh em Tô gia sẽ làm mọi cách để ngăn cản Tô Y Nguyên, kết quả, một tuần trôi qua, Tô Y Nguyên hoàn toàn khiến cho cuộc sống của hấn bị đảo lộn, còn anh em Tô gia lại chẳng thấy đâu.

Hấn cũng không cho rằng anh em Tô gia sẽ cho phép hấn đầu độc công chúa của bọn họ, bọn họ án binh bất động, hấn cũng bất động thanh sắc.

Trừ bỏ thứ Tư, thứ Sáu đến phòng bệnh nhi khoa, Tô Y Nguyên mỗi ngày đều xuất hiện ở khoa chỉnh hình Nguyên Thịnh, ngồi ở ngoài phòng của hấn về, khiến toàn bộ khoa chỉnh hình đều sôi trào, mọi người đều nói hấn đã bị nhốt vào chuồng, thậm chí có người còn bắt đầu cá xem bao giờ thì hấn kết hôn.

Sau khi, hấn ký tên vào điều ước “Cắt đứt đèn tiền”, Con sông Tô Y Nguyên mới bằng lòng di chuyển quân đội đến cửa quán cà phê Nguyên Thịnh chờ hấn tan tầm, sau đó cũng thực hiện trò chơi hẹn hò nhằm chán lại ngày thơ mà cô sắp xếp.

★★★★★ <http://gungquanghang.com> ★★★★★

Bách Kiến Tề cho rằng cuộc sống nhàm chán tẻ nhạt như vậy sẽ làm hấn nổi điên, nhưng càng tiếp xúc, hấn càng cảm thấy chính mình thật không xứng với Tô Y Nguyên, xinh đẹp của cô, đơn thuần của cô, thiện lương của cô, nhiệt tình của cô, cô không che giấu cảm xúc của chính mình, thích là thích, trực tiếp cùng nhiệt tình như vậy, nàng sẽ tùy thời tùy chỗ hô to: “Em rất thích anh!”

Cô không buồn xin thể hiện sự sùng bái cùng tình yêu đối với hấn, tất cả làm cho Bách Kiến Tề vừa sợ lại yêu, hấn sợ chính mình không nhìn được sẽ đông thủ với Tô Y Nguyên, lại không thể phủ nhận mỗi lần bị mắt to sáng ngời chuyên chú của cô nhìn chằm chằm, nhiệt liệt nhấn gửi tình yêu của cô, lại cảm thấy thật thỏa mãn.

Tô Y Nguyên xuất ra dũng khí thứ thiếu nhất trong đời cô cùng kiên nhẫn hiểu rõ nhất để đối phó với Bách Kiến Tề, sau khi cô nghe Hạ Tinh Vân giảng giải hết thấy xong, cô càng kiên định muốn có được người đàn ông này, tất cả đều không phải là lỗi của hấn, cô cũng không cảm thấy với cô thân phận con tư sinh có gì không tốt.

Nghe nói, mẹ đẻ Bách Kiến Tề là gái điếm,

lúc Bách Kiến Tề sáu tuổi sau khi đưa hẳn về Bách gia thì biến mất, sau khi Bách Kiến Tề được kiểm tra DNA xác nhận thân phận nhận tổ quy tông, cuộc sống của hẳn ở Bách gia không cần nói cùng biết.

Tô Y Nguyên không dám tưởng tượng, khi cô giống như công chúa được các anh trai cùng ông nội, bà nội, ba ba, mẹ, chú, bác yêu thương, Bách Kiến Tề trải qua cuộc sống như thế nào, nghĩ cũng biết cuộc sống của hẳn ở Bách gia cũng không tốt.

Hello~ Hello~ nice to meet you!

com/

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Cô ở ngẫu nhiên biết được, Bách Kiến Tề hàng tháng đều sẽ làm phẫu thuật miễn phí, phần lớn là giúp những người nghèo khó gặp tai nạn ngoài ý muốn, hẳn không chỉ giúp bọn họ phẫu thuật miễn phí, còn giúp đỡ tiền thuốc men cho bọn họ.

<http://cungquanghang.com>

Nguyên lai, hẳn am hiểu nhất là chữa trị thương tích, Tô Y Nguyên tận mắt thấy Bách Kiến Tề chữa trị cho một cô gái, xem bộ dáng cô ấy khi xuất viện, thực sự không thể tưởng được lúc trước cô ấy bị thương nghiêm trọng như vậy, Bách Kiến Tề không chỉ chữa trị khuôn mặt của cô ấy, cũng chữa trị tâm hồn cô ấy, giúp cô ấy tìm lại dũng khí đối mặt với tương lai.

Mọi người đều nói Bách Kiến Tề không phải

là một người đàn ông tốt, nhưng Tô Ý Nguyên dám khẳng định, hẳn nhất định là người tốt, cô sẽ dùng hết toàn lực để khiến Bách Kiến Tề hạnh phúc, nhất định!

Anh em Tô gia sợ dĩ không có những tay vào, là vì Tô Ý Nguyên một khốc hai nháo ba đòi thất cố buộc các anh ký hiệp nghị, trong vòng ba tháng, nếu cô không thể khiến cho Bách Kiến Tề yêu cô, cô sẽ ngoan ngoãn từ bỏ, gả cho đối tượng môn đăng hộ đối mà các anh chọn lựa vì cô, không bao giờ gặp lại Bách Kiến Tề nữa.

<http://cungquanghang.com>

Anh em Tô gia đã biết tính cách bướng bỉnh của em gái, không thể không lui một bước, yên lặng xem xét, tuy rằng bọn họ cảm thấy Bách Kiến Tề nhất định sẽ bị em gái tốt đẹp hấp dẫn, nhưng tin tưởng có bọn họ đứng ở phía sau em gái, tên nhất gan không muốn chịu trách nhiệm kia tuyệt không dễ dàng ra tay.

HTTP://CUNGQUANGHANG.COM

Đương nhiên, anh em Tô gia sẽ không dễ dàng đưa em gái vào miêng hổ như vậy, mỗi lần Tô Ý Nguyên ra khỏi cửa, đều sẽ có một người trong bọn họ trộm đi theo Tô Ý Nguyên, đề phòng Bách Kiến Tề ra tay. Thời gian trôi thật nhanh, Tô Ý Nguyên trở thành bạn gái Bách Kiến Tề đã hơn một tháng, được Tô Ý Nguyên ép đến đường cùng, hẳn cũng không hiểu vì sao lại chịu đựng Tô Ý Nguyên hiếp bức, trước kia có phụ nữ ở trước mặt hẳn cắt cổ tay, mắt hẳn cũng không chớp, kiên trì chia tay. Nhưng đối tượng là Tô Ý Nguyên, hẳn không có cách nào khống chế chính mình, hẳn không có biện pháp nhìn cô gái này hồ nháo, càng không thể không dùng tính cô là một người vào đó cô

không dùng dụng cụ là một ngày nào đó có thực sự chính thành cup T, cho nên không thể không nhân nhượng cô. Bách Kiến Tề cho chính mình một cái lý do đường đường chính chính chấp nhận Tô Y Nguyên, hẳn có thể nói cho mọi người, hẳn bị bức hiếp, để che giấu tim mình đập không bình thường cùng rung động.

Tô Y Nguyên không có nói là cô yêu hắn, Bách Kiến Tề biết trước kia cô không có tiếp xúc với đàn ông nào khác ngoài anh em Tô gia, cuộc sống được gia đình họ Tô săn sóc kỹ lưỡng một giọt nước cũng không rỉ ra, nhưng cô đối với tình cảm rất nghiêm túc và nhiệt tình, cô sẽ nhờ những người có thể nhờ giúp đỡ, thậm chí còn học lên mạng tìm hiểu quy tắc hẹn hò, mỗi ngày sắp xếp một lịch trình hẹn hò khác nhau. Thoạt nhìn bên ngoài, có vẻ là Bách Kiến Tề bị động chấp nhận cùng Tô Y Nguyên dây dưa, chịu đủ loại hành vi ngây thơ của cô, nhưng không ai biết, Bách Kiến Tề phong lưu thành tính khi chấp nhận loại hẹn hò trẻ con này, nội tâm lại cảm thấy thỏa mãn, loại thỏa mãn này khác khi hắn cùng bạn gái ở trên giường quay cuồng cả đêm, thậm chí hắn còn cảm thấy, chỉ cần như vậy vẫn thể chậm rãi lấp đầy khoản trống không thể lấp đầy trong ngực hắn.

*** <http://cungquangvang.com> ***

Tô Y Nguyên bị quản rất nghiêm, trước chín giờ nhất định phải về nhà, hắn chín giờ đưa Tô Y Nguyên về trước nhà, một hoặc vài anh em Tô gia nhìn chăm chăm hắn lái xe rời đi, sau khi từ nhà họ Tô trở về không hiểu sao hắn cảm thấy thật thoải mái, lấy bản gốc tạp chí y khoa đặt từ nước ngoài ra xem, hoặc xem vài thứ linh tinh trên tivi, ngay qua thế nhưng cũng thực bình lặng.

Một ngày nay, Tô Y Nguyên như cũ ở trong quán cà phê lo về chờ Bách Kiến Tề tan tầm, gần đây không biết có phải do tâm tình tốt hay không, ý nghĩ của cô rất thông thuận, về thật nhiều bản thiết kế, chấp nhận cũng rất cao, điều này làm cho Tô Y Nguyên rất đắc ý.

Một người phụ nữ ngồi xuống đối diện cô, lúc đầu Tô Y Nguyên cho rằng là quán hết chỗ nên có người đến ngồi cùng, không bao lâu liền phát hiện người phụ nữ kia nhìn chăm chăm vào cô, cô ngẩng đầu, nhận ra người phụ nữ đối diện chính là cô bạn gái ngày đó khi cô đưa khăn tay cho Bách Kiến Tề đã gặp, chính người phụ nữ xinh đẹp kêu gọi này rời đi cùng Bách Kiến Tề.

Ngón tay Tô Y Nguyên dùng sức nắm chặt bút, cố gắng duy trì trấn định nhìn người phụ nữ kêu gọi trước mắt.

“Chẳng lẽ Lôi đồn là thực sự?” mỹ nữ Khêu gọi căn bản không muốn thừa nhận, cô bại bởi một đóa hoa thanh thuần vô vị, cô từ bạn bè mới biết được, Bách Kiến Tề đã kết giao bạn gái được hơn một tháng, mỗi ngày đều ở chỗ này chờ hắn tan tầm, mới lại đây nhìn xem, không nghĩ tới lại là cô gái nhỏ thanh xuân non nớt.

“Tôi không rõ chị muốn nói gì.” Nếu trước kia, Tô Y Nguyên nhất định sẽ bị khí thế cô gái này dọa sợ tới mức tìm anh trai để trốn, nhưng bây giờ đã

khác, cô phải chiến đấu vì tình yêu của cô, cho nên mặc kệ sợ hãi, cô vẫn thẳng lưng ứng chiến.

“Công phu trên giường của Tề tốt lắm, đây là điểm tôi lưu ý nhất, thế nào, cô đã thử qua sao? Cô có thể thỏa mãn anh ấy sao? Một đêm anh ấy phải vài lần mới thỏa mãn, lấy cô..... Chắc chắn.....” mỹ nữ Gợi cảm dùng ánh mắt khinh bỉ đánh giá Tô Y Nguyên, “Lấy dáng người không đầy đặn lại cứng nhắc của cô không thể thỏa mãn anh ấy sao!”

Mặt Tô Y Nguyên đỏ sấp thiêu cháy, gắt gao nắm chặt nắm đấm khiến cho chính mình trấn định, mặc dù biết trước kia Bách Kiến Tề có rất nhiều bạn gái, nhưng cô gái này đi đến trước mặt cô, công nhiên nói chi tiết chuyện bọn họ khi ở chung, lòng của cô vẫn khó chịu giống như là bị kim đâm, “Mặc kệ thế nào, bây giờ anh ấy là bạn trai của tôi.”

“Ha!” mỹ nữ Gợi cảm cười khê ra tiếng, thân thủ khê lướt qua đôi má Tô Y Nguyên, “Bạn trai? Chẳng lẽ cô không biết Bách Kiến Tề chưa bao giờ có người yêu sao? Phụ nữ với hán mà nói chính là bạn gái, bạn giường, em gái nhỏ, hãy mau về nhà uống sữa ngủ đi.” Vô nhẹ hai má Tô Y Nguyên, người phụ nữ cười đứng dậy rồi đi.

Bàn tay Tô Y Nguyên dùng sức chà đôi má, như là không thể chịu đựng được vi khuẩn của người phụ nữ kia để lại ở trên mặt, cô dùng sức mà trừng mắt nhìn nữ nhân, vừa tức giận lại vừa buồn, bản thiết kế không vẽ nổi nữa, hai tay chống gò má phát ra sự chán nản.

Bách Kiến Tề kết thúc một ngày khám bệnh, khéo léo từ chối bốn vị nữ khách mờ ám đang muốn hẹn hò, vừa đến thời gian tan tầm liền thay đổi quần áo, huyết sắc rời khỏi khoa chính hình, các y tá ở khoa chính hình thờ dài rên lên, xem ra chủ nhiệm phong lưu của bọn họ thực sự bị nhốt vào chuồng a.

Bạn đang đọc truyện *Anh chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 17

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Đi vào quán cà phê, Bách Kiến Tề cũng không giống trước kia được ánh mắt to trong suốt của Tô Y Nguyên thâm tình chào đón, con nhóc tròng mắt nhìn cửa không biết đang nghĩ cái gì, bộ dáng thoạt nhìn rất buồn rầu, Bách Kiến Tề bước nhanh đến chỗ ngồi đối diện Tô Y Nguyên ngồi xuống.

“Hôm nay đi đâu?” Bách Kiến Tề tháo lỏng caravat, thả lỏng tựa vào ghế tựa. Tô Y Nguyên chăm rãi chuyển tầm mắt về, phần nộ tròng khuôn mặt anh tuấn của Bách Kiến Tề, cô rất tức giận, rất muốn chất vấn hần, nhưng nghĩ đến bọn họ vừa mới bắt đầu, cô lại dùng lực đè nén phần nộ xuống, “Chỗ nào cùng không đi!”

Vừa thấy nhóc con bĩu môi cùng khuôn mặt không che giấu được tâm sự, Bách Kiến Tề chỉ biết chắc chắn tâm tình nhóc con không

tốt, cùng nhóc con ở chung vui thoải mái chính là cô không hề che giấu tâm sự, một chút việc nhỏ cũng khiến cô vui vẻ thật lâu, mà cảm xúc mất hứng tan thành mây khói nhất định sẽ vui vẻ hò hét.

“Làm sao vậy? Ai chọc công chúa nhỏ Tô gia mất hứng?”

Nghe được Bách Kiến Tề xưng hô, Tô Y Nguyên càng giận, cô là công chúa nhỏ Tô gia, cô là cô gái nhỏ tùy hứng hò nháo! Dù sao ở trong lòng hần, căn bản không xem cô là phụ nữ!

Tô Y Nguyên thở phì phì đứng lên, đi đến cửa quán cà phê, đi vài bước rồi dừng lại, quay đầu phát hiện Bách Kiến Tề không có đuổi theo, cô tức khí lâu bầu do dự vài giây, lại xoay người đi về chỗ cũ ngồi xuống, sắc mặt càng khó coi, miệng bĩu rất cao, dù sao cô thích hần, cho nên chỉ có thể bị rơi vào hoàn cảnh xấu.

“Tức cái gì? Ai chọc em tức giận?” Nói xong Bách Kiến Tề xác định, chọc con nhóc tức giận chắc chắn là hần, “Anh vừa tan tầm liền đến đây, một phút đều không có chậm trễ, làm sao vậy? Dừng tức giận, buổi tối đi chơi chỗ nào? Bây giờ là 6h15’, đúng giờ đưa em về nhà, thời gian của chúng ta chỉ còn có hai tiếng rưỡi mà thôi, em xác định muốn nháo ở trong chỗ này sao?”

Trong khoảng thời gian Cùng Tô Y Nguyên ở chung này, Tô Y Nguyên sắp xếp chính xác thời gian bọn họ ở chung, làm cho hần rõ cô là nghiêm túc cỡ nào đối với việc kết giao của bọn họ, điều này làm cho hần vừa cảm động lại khiếp đảm, bởi vì hần không thể đối xử lại cô

chú tâm cùng nghiêm túc như vậy, chỉ có thể dùng thái độ không sao cả cho có lệ với chân tình của cô.

“Bách Kiến Tề, anh là bạn trai của em sao?” Tô Y Nguyên bẽn lẽn hỏi.

“Em nói đi?” Khuôn mặt tươi cười Bách Kiến Tề biến mất một ít, cho rằng ngày sẽ như vậy mơ mơ hồ hồ trôi qua, cho đến khi công chúa nhỏ mất đi hứng thú với hắn, không biết vì sao cô lại đột nhiên nhắc tới việc này.

“Em nói tính sao? Nếu em nói, em hy vọng em là bạn gái của anh, anh là bạn trai của em, em thích anh, em yêu anh, anh cũng thích em, anh cũng yêu em, có thể chứ?” Tô Y Nguyên dùng khí lực thật lớn mới nhìn được nước mắt xuống, nghiêm túc mà nói. Nếu không phải người phụ nữ kia xuất hiện, cô thực cho rằng hết thấy bây giờ chính là cô muốn, hắn đối cô thực ôn nhu, thực săn sóc, lại chưa bao giờ từng thực sự đến gần quá cô, trừ khi qua ngã tư đường, thậm chí ngay cả tay cô hắn cũng chưa nắm quá, cô đã hai mươi bốn tuổi, đã là người phụ nữ thành thục, thế nhưng thiếu chút

<http://cungquanghang.com>
gây ngạc nhiên cho rằng mỗi ngày cùng nhau hẹn hò chính là tình yêu, hắn nhất định xem cô là phiên toái lớn để đối phó!

“Chúng ta đã nói rất rõ ràng.....”

“Đúng chúng ta nói rất rõ ràng!” Tô Y Nguyên đánh gãy lời nói Bách Kiến Tề mà nói, “Chúng ta không nói chuyện tình cảm, nhưng vì sao anh không chịu hôn em, ôm em? Anh cùng bạn gái anh kết giao đều như vậy sao?” Tô Y Nguyên phần nộ không thể đè nén

âm lượng chính mình, kết quả cả quán cà phê đều nghe được lời nói của cô, bao gồm cả anh bốn Tô gia tránh ở chỗ tối.

“Nguyên Nguyên, em không hiểu.....” Các loại ánh mắt đều dừng trên người hắn, Bách Kiến Tề biết bên trong bao hàm một ít khinh bỉ hắn..... Mỹ nữ đặt trước mặt không ra tay, không phải ngọc chính là vô năng.

Hắn thực đau đầu, không biết nên đối đãi thế nào với con nhóc Tô gia non nớt lại cố chấp này.

“Anh biết, anh biết cái gì, là em không hiểu!” Tô Y Nguyên gào thét lớn nói, sau đó cầm túi xách đập vào Bách Kiến Tề một chút, khóc chạy đi ra ngoài.

Bách Kiến Tề cảm thấy đầu óc choáng váng, lần này con nhóc Tô gia đập một chút cũng không lưu tình, động tác của bốn anh em Tô gia so với hắn còn nhanh hơn, khi đi qua hắn trừng hắn liếc mắt một cái, đuổi theo chạy ở phía trước của hắn.

Lần này con nhóc Tô gia rời đi, thế nhưng một tuần đều không có trở lại.

Lúc Bắt đầu, Bách Kiến Tề nói với chính mình, như vậy tốt lắm, sinh hoạt của hắn trở lại bình thường, hắn có thể có cuộc sống tiêu sái như xưa, nhưng đến lần thứ ba hắn vô lực từ trên người bạn gái xoay xuống dưới, hắn không thể không thừa nhận cái gì hắn cũng không làm được, đối mặt với bạn gái gọi cảm nóng bỏng, hắn không có chút hứng thú, căn bản không thể nhắc thương ra trận, ngược lại bộ dáng con nhóc kia khóc luôn luôn xuất hiện ở trong đầu hắn, giống ma rùa tra tấn hắn.

Cô sẽ không xảy ra chuyện gì đi? Tuy rằng bốn anh em Tô gia đi theo cô liên xông ra ngoài, nhưng là có rất nhiều phát sinh ngoài ý muốn lại không bởi vì ai xuất hiện mà thay đổi! Bách Kiến Tề vì phán đoán này sợ đến mức mồ hôi lạnh tuông ra, ở trên Internet, trên báo liệu mạng tìm kiếm, không có tìm được gì về tin tức ngoài ý muốn, nhưng là hắn vẫn không thể yên lòng, thế hắn mới phát hiện, hắn không có số điện thoại của Tô Y Nguyên, mỗi ngày tan tầm cô đều xuất hiện ở trước mặt hắn, căn bản không cần hắn chủ động liên lạc.

Giữa dựa do dự mấy ngày, Bách Kiến Tề lái xe đến ngoài cửa lớn Tô gia, một buổi chiều người hầu vào vào ra ra, hắn hỏi Tô Y Nguyên, người hầu đều lắc đầu chạy đi.

Cuối cùng, rốt cục khi chạng vạng thấy được xe Tô Y Phàm, Bách Kiến Tề vội vàng xuống xe, ngăn cản xe Tô Y Phàm.

“Anh sao lại ở trong này?” Tô Y Phàm đeo kính đen, căn bản không đem Bách Kiến Tề nhìn trong mắt.

“Tôi đến tìm Nguyên Nguyên, Nguyên Nguyên ở đâu? Tôi muốn gặp cô!” Bách Kiến Tề lo lắng nói, không tận mắt thấy Tô Y Nguyên hẳn thực sự không thể xóa bỏ lo lắng trong lòng.

“Anh đến gặp em gái tôi?” Tô Y Phàm đẩy kính râm xuống, “Đừng quên anh đáp ứng chúng tôi cái gì, anh sẽ không quán quít lấy Nguyên Nguyên, sẽ không cầu xin nó cái gì!” Tô Y Phàm cẩn thận nhìn chằm chằm biểu cảm của Bách Kiến Tề, “Bây giờ không phải tốt lắm sao, Nguyên Nguyên không tiếp tục quán quít anh, anh có thể trở lại cuộc sống phong lưu của anh.”

“Tôi muốn tận mắt nhìn Y Nguyên không có việc gì mới được.” Bách Kiến Tề cố chấp nói.

“Là Nguyên Nguyên không chịu gặp anh, bằng không tôi cũng không ngăn được nó.” Tô Y Phàm đẩy kính râm lên, khép lại cửa kính xe, lái xe vào cửa lớn Tô gia, hẳn vốn không phải là người có tâm lòng nhân từ, lại càng không mềm lòng đối với tà tâm muốn trộm đi em gái bảo bối của bọn họ.

Bách Kiến Tề đợi đến nửa đêm, một đám anh em Tô gia trở về, lại thủy chung không có nhìn thấy thân ảnh Tô Y Nguyên, hẳn nghĩ, có lẽ Tô Y Nguyên đã tỉnh ngộ, phát giác ra hẳn là tên hỗn đản, căn bản không đáng để cô trả giá.

Như vậy tốt lắm, thực sự tốt! Bách Kiến Tề nói như vậy như thuyết phục chính mình, trống rỗng trong lòng càng lúc càng lớn, tiếng vang tịch tịch vang vọng trong ngực.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Trên thực tế, Tô Y Nguyên cũng không có ở Đài Loan, cô cùng Hạ Tinh Vân đến Hồngkong, Hạ Tinh Vân đi thăm ông ngoại ở Hồngkong, còn cô đi giải sầu, thuận tiện tham quan và thưởng thức lễ hội nhà thiết kế trang phục ở Hồngkong.

Cô vốn không muốn đi, nhưng chị Tinh Vân khuyên cô nên rời đi vài ngày, đi giải sầu, “Em biến mất một khoảng thời gian, để cho hẳn phát giác ra tầm quan trọng của em, nhìn thẳng vào sự tồn tại của em.”

Tô Y Nguyên suy nghĩ rồi tiếp nhận lời đề nghị của Tinh Vân, cô sẽ là Bách Kiến Tề phát giác cô không ở bên người vương chân vương tay, lại đi tìm phụ nữ khác, lia cô đến ngàn dặm ngoài biển.

Tô Y Nguyên ở Hồngkong cũng không tệ, cô ở nhà ông ngoại Hạ Tinh Vân được giới thiệu một người bạn, cô biết người kia là một nhà thiết kế, cũng biết vị kia là nhà thiết kế Tạ An Kiệt, Tạ An Kiệt là một chàng trai âm áp như ánh mặt trời lại thật hài hước, thực dễ tiếp xúc, người nhút nhát nhất cô cũng thân thiết với Tạ An Kiệt.

Kết quả, cô lại bị Hạ Tinh Vân cùng Tạ An Kiệt rủ đi Thượng Hải, ở Thượng Hải chơi một tuần, đến khi trở về Đài Bắc, đã hơn nửa tháng.

Tô Y Nguyên rất khổ sở, bởi vì nửa tháng qua, cô không lúc nào không nhớ tới Bách Kiến Tề, mà Bách Kiến Tề cũng

không hề gọi một cuộc điện thoại hoặc một tin nhắn, mỗi khi đến đêm dài tĩnh lặng, trong đầu cô đều là Bách Kiến Tề, nhớ đến hắn cùng bác sĩ nữ kia ở trong hành lang đầy dứa thiêu đốt, tức giận khóc đến rạng sáng.

Cô đã trở lại, lại bị ai không xác định đàn ông kia có còn nhớ rõ cô là ai hay không.

Tô Y Nguyên xuống máy bay ngay cả nhà cũng chưa về, tuy rằng đã hơn bảy giờ, nhưng cô vẫn là đến thẳng Nguyên Thịnh, cho dù Bách Kiến Tề có ở Nguyên Thịnh hay không, cũng có thể hỏi thăm y tá nơi Bách Kiến Tề đi.

“Chủ nhiệm xin nghỉ phép hai ngày.” Y tá nhìn Tô Y Nguyên trong ánh mắt tràn ngập đồng tình, bởi vì vài ngày này lại bắt đầu có các phụ nữ tìm Bách Kiến Tề, xem ra Tô Y Nguyên đã bị knockout, chỉ có chính bản thân phụ nữ biết mà thôi.

“Cô biết nhà anh ấy đang ở đâu sao?” Tô Y Nguyên cực kỳ tội nghiệp nhìn y tá, tuy rằng cô từng tới nhà Bách Kiến Tề, nhưng căn bản không nhớ rõ đó là ở nơi nào.

“Không biết.” Y tá càng đồng tình trả lời Tô Y Nguyên, bởi vì căn bản cô khác với những người phụ nữ khác bên cạnh Bách Kiến Tề, một bộ dáng yếu đuối, không chịu nổi tổn thương, “Ngày nghỉ phép chủ nhiệm chúng tôi căn bản sẽ không ở nhà.”

Chuyện này là mọi người có mắt đều thấy, có chung suy nghĩ, Bách Kiến Tề tuy rằng phong lưu, nhưng cũng không mang phụ nữ về nhà, hiện tại chắc là ở khách sạn, khách sạn nhiều như vậy, tùy tiện đều có thể qua đêm.

“Nga.” Tô Y Nguyên thất thất vọng.

“Phụ nữ ở mấy club phụ cận Nguyên Thịnh rất nhiều, quán tên ‘Đạ xuân’ cô có biết không? Có lẽ cô có thể đến đó tìm xem.” Một y tá không đành lòng nhìn biểu cảm thất vọng của Tô Y Nguyên, không nhịn được nói thêm một câu.

Tô Y Nguyên vừa nghe được lời của cô, ánh mắt lập tức sáng lên, nhìn y tá đang hỏi hắn cùng chột dạ, khả năng 80% Bách Kiến Tề ở nơi đó, nhưng gặp được chỉ thêm thất vọng, có rất nhiều phụ nữ thường lui tới nơi đó, là nơi săn tình tốt lắm. Tô Y Nguyên kích động đến ‘Đạ Xuân’, Tô Y Nguyên từng đi ngang qua quán đó, cô nhớ được địa chỉ nơi đó, mới hơn tám giờ mà thôi, ‘Đạ Xuân’ đã đóng kín người, náo nhiệt đến không tả.

Trong ánh sáng mờ mờ, Tô Y Nguyên liếc mắt một cái đã

nhìn thấy Bách Kiến Tề, hân hoan ở góc trên sofa, một cạp đang quần quít lấy hân, đối diện còn có hai cô ngồi.

Tô Y Nguyên cũng nhìn nơi đó, không biết là nên xoay người rời đi, hay là đi qua kéo cô gái đang trên người Bách Kiến Tề xuống.

Mặc một thân âu phục ren màu trắng, khuôn mặt hồn nhiên vô tội, ở trong mắt các vị cao thủ sẵn tình thì Tô Y Nguyên không khác gì món thịt thượng đẳng, khẩu vị thật khác với các cô gái khác ở đây, lại càng làm cho người khác thêm nhỏ dãi, lập tức, các anh chàng ở đây buông cô em bên người ra, đi tới bên cạnh Tô Y Nguyên.

Tô Y Nguyên cũng phát hiện có vài người đàn ông biểu cảm thực khủng bố tới gần cô, cô không còn lựa chọn nào khác, bước đến chỗ Bách Kiến Tề, ở trong ánh mắt kinh ngạc của cô gái bên cạnh anh, ngồi vào chỗ đối diện Bách Kiến Tề.

Bách Kiến Tề uống một ngụm rượu pha chế, cùng cô gái kế bên thân mật hôn môi, bàn tay to thăm dò ở sau thắt lưng cô gái, hân ngẩng đầu, nhìn thấy Tô Y Nguyên đang trợn mắt, dùng sức mà trừng hân.

Hân thực sự bị phát hoảng, thật không biết cô gái này còn có thể làm ra bao nhiêu chuyện làm cho hân giật mình.

“Sao cô lại ở trong này?” Bách Kiến Tề chân chính muốn hỏi là, mấy ngày nay em đi đâu vậy, nhưng hân chỉ có thể cau mày nói ra câu hỏi lạnh lùng này.

“Em vì sao không thể ở trong này!” Tô Y Nguyên tức giận tức giận, hân thực sự hoàn toàn đã quên sự tồn tại của cô, ở trong này công khai cùng cô gái khác kết làm bạn.

Tô Y Nguyên dùng một đôi con ngươi hồn nhiên giống như nai con Bambi trừng tròn tròn, cũng sắp không nhịn được ra tay đã mạn đánh con nhện tinh kia chạy đi.

Cô gái dùng cạp xát ở trên người Bách Kiến Tề, nhưng vẫn khóa ngồi ở trên người hân, một đôi chân dài làm cho huyết mạch người ta sôi sục khóa ở bên cạnh người hân, “Em gái nhỏ từ nơi nào đến? Nguyên lai anh ngay cả con gái đang hoàng cũng không buông tha a!”

Mấy cô gái khác nghe vậy cười thành một đoàn, Tô Y Nguyên càng tức, cô muốn mắng người, muốn đánh người, nhưng trong cuộc sống cùng giáo dục hai mươi mấy năm của cô cũng không có dạy cô cái đó, cô chỉ có thể dùng sức nhìn xuống cảm giác muốn khóc, trừng mắt nhìn Bách Kiến Tề.

“Ngươi gác công rất nhanh sẽ đến, về nhà nhanh đi.” Bách Kiến Tề đầu đau quá, hân cố gắng muốn khôi phục cuộc sống trước kia, nhưng mặc kệ phụ nữ gì, có bao nhiêu gọi cảm đều không thể khiến cho của hân có hứng thú, cô nàng này thể nhưng còn dám xuất hiện, con nhóc cho rằng hân là ngu ngốc sao? Cô muốn xuất hiện liên xuất hiện, muốn biến mất liền biến mất. Lại dựa vào cái gì dùng loại ánh mắt đó lên án này nhìn hân, hân đã nói rất rõ ràng với cô, hân không nói chuyện tình cảm, sẽ không chung thủy, cũng không chịu trách nhiệm.

Nghe được Hai chữ “Gác công”, nhóm cô gái bật cười, như là nghe được ngôn ngữ sao hỏa

“Nơi này cũng không phải của anh mở, em muốn ngồi ở chỗ này!” Bị mấy cô gái kia cười nhạo làm cho Tô Y Nguyên phát cuồng, cô vội bắt lấy bồi bàn đi ngang qua, “Tôi muốn một ly rượu!”

“Đừng hồ nháo!” Bách Kiến Tề phiền lòng đẩy cô gái lại muốn cạp tới ra, găm nhẹ với Tô Y Nguyên.

“Tôi muốn một ly rượu, anh không có nghe thấy sao? Anh không cần lo lắng tôi không có tiền để trả, sắc lang kia sẽ đài thọ.” Tô Y Nguyên nhìn cũng không thèm nhìn Bách Kiến Tề, cùng bồi bàn nói.

“Ách, xin hỏi tiểu thư muốn rượu gì?” Ánh mắt Bồi bàn qua lại ở trên người Tô Y Nguyên cùng Bách Kiến Tề, Bách Kiến Tề là khách quen nơi này, Tô Y Nguyên thì chưa thấy quá, tình huống hiện tại đáng giá một chút rất rất bất quải.

Tô Y Nguyên suy nghĩ vài giây, đầu óc của cô trống rỗng, đối với rượu căn bản không có khái niệm gì, cô thất bại nói: “Mặc kệ là rượu gì, chỉ cần là rượu là tốt rồi a!”

Vài cô em phát ra cười nhạo cười mỉa, làm đôi má Tô Y Nguyên đỏ lên lại chuyển xanh.

“Tô Y Nguyên, nếu cô không muốn tôi gọi điện thoại cho anh trai cô, khiến cho bọn họ lập tức kéo cô về nhà, cô ngoan ngoãn chạy nhanh về nhà đi.” Bách Kiến Tề ngồi thẳng thân mình, với Tô Y Nguyên một chút biện pháp đều không có.

“Hừ.” Tô Y Nguyên đối hừ nhẹ, nhìn trái nhìn phải chính là không nhìn Bách Kiến Tề.

Một ly rượu pha chế màu sắc tiên diễm được mang lên, Bách Kiến Tề vừa thấy là biết người pha chế định chinh Tô Y Nguyên, đừng nói cả một chén, một ngụm là có thể nhanh đồ ngủ ngốc này, Tô Y Nguyên lại ngây ngốc không biết, hào sảng cầm lấy chén rượu, Bách Kiến Tề đuổi đến đoạt lấy ly rượu khi cô phóng tới trước bên miệng mồm to uống hết, hần nữa lại đồng ý hồ nháo của cô gái này hần sẽ không phải họ Bách!

Bách Kiến Tề dùng sức buông ly không, lấy tiền ném lên bàn, bắt lấy cánh tay Tô Y Nguyên kéo cô đứng lên, không để ý giấy dựa của cô, kéo cô ra khỏi quán, “Tô Y Nguyên, tôi không phải là anh trai cô, có thể để cô hồ nháo, hiện tại lập tức, lập tức về nhà đi, bằng không đừng có trách tôi hạ thủ không lưu tình!”

“Em không có hồ nháo, cho tới bây giờ em đều không có hồ nháo, em chỉ thích anh!” Tô Y Nguyên bởi vì tức giận, trên ngực lại kịch liệt phập phồng, trong ánh mắt luôn mỉm cười nhìn hần phun ra lửa giận.

“Nhanh chút về nhà đi.” thanh âm Bách Kiến Tề mềm lại, cho dù lúc đang tức giận, ánh mắt Tô Y Nguyên đều trong suốt hồn nhiên như vậy, làm cho hần căn bản không có biện pháp thực sự tức giận với cô.

“Không cần, em muốn về nhà với anh, cô gái kia có thể cùng anh, em cũng có thể.” Tô Y Nguyên dùng sức ưỡn ngực, cô rất muốn có được dáng đứng xinh đẹp giống như cô gái kia, lại nhận ra mình xoay đi xoay lại như thế nào đều chỉ giống như cô gái nhỏ khô quắt, cô thất bại buông hai vai xuống.

Bách Kiến Tề quyết định không tiếp tục cùng Tô Y Nguyên nói lời vô nghĩa, vì con nhóc này căn bản không có biện pháp dùng ngôn ngữ nhân loại để khai thông, hần cầm lấy tay cô ngăn cản một chiếc xe taxi, nhét cô lên xe, ở trước khi cô muốn từ bên kia xuống xe, cũng lên xe theo, gắt gao cầm lấy cổ tay cô không tha.

“Bách Kiến Tề, anh vì sao không tỉnh là em yêu anh? Em không cần anh phụ trách, chính là hy vọng anh đối đãi với em như những bạn gái trước của anh, có rất nhiều người ở tuổi của em đã làm mẹ, em không phải con nít.” Tô Y Nguyên cực kỳ tội nghiệp nhìn Bách Kiến Tề đau khổ nói.

“Em không nên đi vào cuộc sống của anh, cuộc sống của anh cũng không thú vị giống như tưởng tượng của em, trở lại thế giới cổ tích tráng lệ của em đi.” Bách Kiến Tề buộc chặt cằm, thanh âm lãnh ngạnh, biểu cảm làm cho người ta có cảm giác cách xa ngàn dặm.

“Sao anh xác định em không thể?” Tô Y Nguyên bướng bỉnh cầm lấy cánh tay Bách Kiến Tề muốn xoay người hần, nhưng chính là hần không chịu nhìn cô, “Có lẽ em cũng có dung mạo xinh đẹp, em cũng có thể thay đổi nhiều bạn trai, em cũng có thể giống các cô ấy có được rất nhiều bạn trai.....”

“Em đang nói linh tinh gì thế!” Bách Kiến Tề trừng Tô Y Nguyên, đánh gãy đánh gãy lời nói của cô.

“Anh làm sao mà biết em không thể, em muốn xuống xe, em muốn trở lại, em tin tưởng anh không có hứng thú với em, sẽ có người cảm thấy có hứng thú với em!” Tô Y Nguyên thét chói tai, không đồng ý Bách Kiến Tề nói cô hồ nháo.

Bách Kiến Tề dùng tốc độ nhanh nhất hạ gục Tô Y Nguyên, sau đặt cô ở trên ghế sau xe, hai tay nắm cổ tay cô, thân thể đè nặng thân thể cô, “Tô Y Nguyên, không nên ép anh!”

“Là anh đang ép em! Bách Kiến Tề, nếu anh không muốn ở cùng em, không cần quản em muốn qua lại với ai!” Tô Y Nguyên như một đầu trâu nhỏ quật cường, bị đặt ở dưới thân nhưng không có biểu hiện ra sự khiếp đảm hay lo sợ gì.

Bách Kiến Tề hung ác hôn môi Tô Y Nguyên

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Edit: Băng Nguyệt

Tô Y Nguyên sững sốt, cô cho rằng bọn họ sẽ tranh cãi kịch liệt, cô đã dự tính tình huống tệ nhất, vô luận cô cuốn lấy hắn như thế nào cũng không buông tay, nhưng cô không nghĩ tới hắn sẽ đột nhiên hôn cô, hung mãnh, không chứa nhu tình.

Ở một khắc ngậm môi thơm mềm mại của Tô Y Nguyên, Bách Kiến Tề mới biết được hắn khát vọng giờ khắc này đã lâu như vậy, hắn dễ dàng tha thứ cô làm cho cuộc sống hắn thành một đồng hồ loạn, chịu uy hiếp buồn cười của cô ở cùng cô, chẳng phải hắn thực sự sợ cô, mà là bởi vì hắn khát vọng cô.

Ánh mắt Tô Y Nguyên tròn to làm cho Bách Kiến Tề biết, cô cũng không có chuẩn bị sẵn sàng, cũng không có biện pháp thực sự nhận quy tắc trò chơi của hắn, hết thấy của hắn, cũng khó trách, cô là công chúa được bảo hộ không rỉ giọt nước, mà hắn, chính là một người phong lưu, có tiếng xấu lưu manh.

Bách Kiến Tề nhắm mắt lại, đóng lại về mặt bị thương của hắn, hắn dùng lực hôn cô, muốn dùng nụ hôn dọa cô đi, nhưng hắn không có cách nào khống chế hắn sinh ra khát vọng đối với thân thể mềm mại dưới thân cùng môi thơm này.

Tô Y Nguyên chậm rãi nhắm mắt lại, cô chưa bao giờ quá gần sát một người đàn ông như thế, thân thể hắn cứng rắn như vậy, miệng lưỡi hắn như lửa nóng, hơi thở của hắn làm cho cô choáng váng mắt hoa.

Bách Kiến Tề liếm hôn môi Tô Y Nguyên, môi của cô thật mềm thật mềm, không có một tia hương người, lại ngọt làm cho hắn điên cuồng, một nụ hôn hắn cho rằng sẽ có được tác dụng đe dọa hoàn toàn thay đổi. Hắn dùng lực ngậm môi của cô, muốn được nhiều được một ít ngọt ngào trên môi cô, môi của cô ở trong miệng hắn sung đỏ nở rộ, lưỡi hắn kiên nhẫn cạy mở hàm bởi vì khẩu trang mà có chút thô bạo, tham vào bên trong khoang miệng của cô.

Bàn Tay bắt lấy tay cô không biết khi nào đã buông ra, bàn tay to từ dưới âu phục tham vào, một tác lại một tác xoa dọc theo da thịt tinh tế bóng loáng, làn da cô như bơ thượng đẳng, lại mềm lại đàn hồi, đụng đến liền không thể rời đi, bàn tay to của hắn âu yếm trên cẳng chân của cô, xoa đùi trắng mịn của cô.

“Tiên sinh, các người rút cuộc muốn đi đâu?” thanh âm khó xử của lái xe vang lên, đôi nam nữ này từ khi lên xe bắt đầu tranh cãi, tiếp theo liền hôn thành một đoàn, hắn cũng không dám quay đầu, nhưng hắn không thể cứ như vậy đợi họ, họ là muốn đi đâu a?

Thân thể Bách Kiến Tề cứng đờ, nhanh chóng rời khỏi thân thể Tô Y Nguyên, bàn tay to của hắn đã tham vào giữa hai chân cô, nếu trễ một giây sẽ xoa vùng cấm không thể đụng chạm kia.

Tô Y Nguyên chưa bao giờ cảm thụ quá kích thích cùng trầm luân, Bách Kiến Tề đã rời khỏi thân thể cô, cô lại giống như nước ngồi phịch ở trên ghế ngồi, hai gò má đỏ hồng, ánh mắt mê ly, váy bi hỗn độn.

Bách Kiến Tề dùng sức trừng không ngừng từ sau kính ghế lái xe nhìn về phía sau, lái xe sợ đến mức chỉ dám nhìn tình hình giao thông.

Bách Kiến Tề hít sâu một hơi, đè nén nhiệt lưu tán loạn trong cơ thể, hắn không khống chế được, chạy tình trường nhiều năm, hắn vẫn là không khống chế được, vì một phụ nữ non nớt giống như giấy trắng! Điều này làm cho hắn thực tức giận, rất sợ, nếu không phải lái xe lên tiếng, hắn chỉ sợ sẽ ở trên taxi muốn cô.

Lạnh giọng nói ra địa chỉ biệt thự Tô gia, trong giọng nói mang theo dục vọng không thể nhầm lẫn được, Bách Kiến Tề dùng sức nắm giữ hai nắm đấm đâm vào lưng ghế dựa phía trước một cái, “Dừng xe!” Bách Kiến Tề biết hắn phải lập tức xuống xe, bằng không hắn căn bản không thể ngăn mình đưa tay chạm vào thân thể Tô Y Nguyên.

“Anh đưa cô ấy đến địa chỉ tôi vừa nói, tôi sẽ ghi nhớ biển số xe của anh.” Nói xong, Bách Kiến Tề mở cửa xe, đi nhanh xuống xe.

“Em không cần về nhà, tuyệt không về nhà!” Tô Y Nguyên cũng nhảy xuống xe theo, lưu lại lái xe mặc danh kì diệu lại thực vô tội, không biết có nên hay không nên xuống xe đuổi theo để lấy tiền xe.

Bách Kiến Tề đi nhanh về phía trước, hắn muốn chạy nhanh về nhà, không! Hắn muốn chạy nhanh đi tìm phụ nữ, dục vọng lên trong cơ thể hắn đã nhanh ép hắn điên, nếu hắn không kịp thời giải tỏa, chỉ sợ sẽ tùy thời mà gục trước Tô Y Nguyên ngu ngốc.

“Bách Kiến Tề, anh thật nhát gan, em không trở về nhà, em muốn trở về với anh! Bạn gái của anh không phải muốn lên giường cùng anh sao? Em cũng có thể! Tuy rằng đáng người em không tốt, tuy rằng em thực nhỏ còn thực gầy, nhưng em muốn lên giường với anh!” Tô Y Nguyên không theo kịp bước chân của Bách Kiến Tề, chỉ có thể lên giọng hét to, chọc người trong quán nhỏ ven đường ào ào ghé mắt, còn có người lấy di động ra chụp.

Bách Kiến Tề nhanh điên mất thôi, biết cô đi theo phía sau hắn không có biện pháp vào quán tìm nữ phụ nữ, mà cô ở bên người hắn hai tháng nay, hắn căn bản không có cơ hội tìm bạn gái mới, hắn chỉ có thể dùng sức nắm giữ nắm đấm đi về phía trước, không dám quay đầu, không dám nhìn cô có phải hay không không đi cùng được.

Tô Y Nguyên cho tới bây giờ chưa đi qua đoạn đường dài như vậy, tuy rằng cô mang giày trẻ em, nhưng chân của cô đau quá, chân đau quá, cô cắn răng theo sau, cô tuyệt sẽ không buông tha.

Bách Kiến Tề cùng Tô Y Nguyên một trước một sau đi qua một con phố, đi đến khu nhà nhỏ của Bách Kiến Tề, Bách Kiến Tề thay đổi khi nhìn thấy khuôn mặt tái nhợt đầy mồ hôi của Tô Y Nguyên, tim phút chốc đau, hắn thực sự không xứng có được cô!

Bách Kiến Tề nắm nắm đấm khiến cho chính mình cứng rắn quyết tâm, lại vẫn vì thấy phía sau truyền đến tiếng kinh hô mà phá vỡ, hần xoay người đi lại, nhìn thấy Tô Y Nguyên ngã ngồi trên mặt đất, âu phục trở nên bẩn vô cùng, sợi tóc dính đầy mồ hôi, chặt vật cực kỳ.

“Em muốn về nhà cùng anh!” Bất chấp chân đau, Tô Y Nguyên dùng sức bắt lấy cánh tay Bách Kiến Tề không buông tay.

“Tốt lắm, hy vọng em sẽ không hối hận quyết định này.” Cầm dưới Bách Kiến Tề buột chặt, khuôn mặt lạnh lùng, trời biết hần thực sự rất muốn dùng sức lay tỉnh cô gái này, đem cô triệt để đuổi ra khỏi cuộc đời hần, lại muốn hung hăng vùi vào thân thể cô tùy ý vận động theo quy luật.

“Em không hối hận, em tuyệt không hối hận!” Rõ ràng thực suy yếu, Tô Y Nguyên lộ ra biểu cảm kiên định dị thường.

Ý nghĩ đuổi cô đi cùng giữ lấy cô giằng co trong đầu Bách Kiến Tề, hần trầm mặc nâng Tô Y Nguyên dậy, ôm cô, đỡ cô chậm rãi đi về nhà hần, chỉ cách có mấy trăm mét, lại đi thật lâu thật lâu.

Sau khi đi vào thang máy, tinh thần Tô Y Nguyên không có chút lơ lửng, nắm chặt cánh tay Bách Kiến Tề, sợ hần đổi ý đuổi cô đi, cô thực khuôn trương, thực sự thực khuôn trương, nhưng cô một chút cũng không sợ, cô cũng không biết chính mình lấy đầu ra dùng khí cùng chắc chắn, bất luận hần làm gì, cô cũng không sợ hần.

Thang máy “đình” một tiếng dừng lại, Bách Kiến Tề từ gương trên vách tường thang máy nhìn thấy vẻ mặt khuôn trương của Tô Y Nguyên, hần đi ra thang máy, mở cửa ra, đứng ở trước cửa, trên cao nhìn xuống Tô Y Nguyên.

“Muốn vào sao? Vào rồi thì em sẽ không có đường lui, trò chơi trên giường với anh mà nói là bình thường lơ lửng, anh sẽ không vì vậy mà phụ trách với bất kỳ người nào, vào cửa nhà anh sẽ dựa theo quy tắc trò chơi của anh.”

Tô Y Nguyên thực khuôn trương, cô nuốt một ngụm nước miếng, nhìn vào phòng khách được trang trí bởi hai màu chủ đạo là trắng và đen, phòng khách lạnh như băng, không có một chút ôn nhu, mà Bách Kiến Tề trước mặt cũng lạnh như băng, cô biết đi vào sẽ không thể quay đầu lại, càng hiểu được nếu bây giờ xoay người, cô cùng Bách Kiến Tề coi như chấm dứt.

Cô nhớ tới khuyên bảo của Hạ Tinh Vân với cô, ngàn vạn lần không cần dùng thân thể của mình để trói chặt đàn ông. .... Thực sự, cô không nghĩ trói chặt hần, cô chỉ muốn lưu lại một chút kỉ niệm cho mình, chẳng sợ mất đi rồi, trong trí nhớ còn có thể cho cô nhớ lại một chút kỉ niệm.

Tô Y Nguyên hít sâu một hơi, buông ra hai tay nắm chặt lấy váy, thẳng lưng đi vào nhà Bách Kiến Tề.

Bách Kiến Tề giật mình nhìn Tô Y Nguyên dừng cảm dị thường, bóng lưng phảng phất giống như lên chiến trường, do dự vài giây, mới đóng lại cửa lớn.

Bách Kiến Tề ở trong tòa nhà cao cấp nổi tiếng của khu nhỏ, nhờ hoàn cảnh sống tốt, an toàn mà nổi tiếng, nhưng hôm nay là ban đêm, có mấy người đàn ông mang theo hai thợ khóa, lấy ra giấy chứng nhận cùng giải thích vài câu với quản lý tòa nhà, thẳng đến tầng trệt nhà Bách Kiến Tề sinh sống, dùng 15 phút mở cửa phòng đi vào phòng ngủ của Bách Kiến Tề.

Trên giường lớn kingsize, Tô Y Nguyên gối đầu lên cánh tay Bách Kiến Tề ngủ rất an tĩnh, Bách Kiến Tề nghe được động tĩnh mờ mắt, bốn người đàn ông đã đi đến trước mặt hần.

Bách Kiến Tề thờ dài, mấy tên đàn ông này tốc độ hành động luôn nhanh hơn hần dự tính, hần nghĩ, bọn họ không thấy được hình ảnh dự tính, hần là rất thất vọng.

Tô Y Phàm quả thật không nghĩ đến lại nhìn thấy tình huống như vậy, em gái ngủ vô tư cũng an tường, quần áo chỉnh tề, ngủ so với bên người bọn họ còn an tâm hơn, trong phòng không có hơi thở dâm mỹ, anh em bọn họ đã thương lượng trên đường sẽ đem Bách Kiến Tề chặt làm tám khúc, nhưng muốn cũng không thể nào làm được, Bách Kiến Tề thể nhưng không ra tay với em gái đã đưa đến cửa.

“Em gái của các anh hoàn hảo không có khiếm khuyết gì, các anh mang đi đi, nếu lại có lần tiếp theo, tôi không cam đoan còn có thể hoàn trả tốt lại cho các anh.” Bách Kiến Tề ôm Tô Y Nguyên ngủ say đứng dậy, anh tư Tô gia lập tức ôm lấy Tô Y Nguyên, ở trong mắt bọn họ, Bách Kiến Tề là ôn dịch, là virus, ngay cả đụng vào góc áo em họ bọn họ cũng không xứng.

“Bách Kiến Tề, tôi có thể biết vì sao không?” Bách Kiến Tề trong truyền thuyết là đại dâm trung không ăn kiêng, sẽ không xem phụ nữ là trung tâm, cũng không nhận yêu ai, nhưng Nguyên Nguyên tốt đẹp như vậy, lại lần lượt đưa đến cửa, thân là đàn ông hần không tin Bách Kiến Tề không muốn ra tay.

“Các anh hy vọng tôi thế nào?” Bách Kiến Tề đan hai bàn tay để gối đầu, nằm ở trên giường lớn, mấy tên đàn ông xuất hiện không có chút ảnh hưởng đối với hần, hần nhìn thoáng qua Tô Y Nguyên ngủ say, nhắm hai mắt lại nói “Ra khỏi cửa nhớ đóng cửa giúp, không tiền.”

Bốn anh em Tô gia nhìn nhau, sững sờ vài giây, ôm Tô Y Nguyên an tĩnh rồi đi như lúc đến.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 20

Bảy anh em Tô gia thực sự gặp phải khó khăn, bọn họ xem như thấy được sự bướng bỉnh của cô công chúa mà bọn họ yêu quý, khuyên như thế nào cũng không nghe, Tô Y Phàm biết nếu lại phát sinh một chút sai lầm, công chúa của bọn họ sẽ bị hủy trong tay Bách Kiến Tề.

Cuối cùng Tô Y Phàm ra quyết định, không để ý Tô Y Nguyên liệu chết phản đối, đóng gói cô đưa cô lên máy bay đi Nhật Bản, tham gia vào ban thiết kế nghiên cứu sửa trang phục lỗi mốt, trong hai tháng, bảy anh em Tô gia quyết định ai rảnh và người đó phải đi Nhật Bản cùng công chúa của bọn họ, tuyệt không để công chúa có cơ hội ở một mình.

Tô Y Nguyên ở Nhật Bản hàng đêm đều là khóc ngủ, tuy rằng các anh trai đều đau cô, nhưng anh trai khi nổi giận cô cũng sẽ sợ, hơn nữa cô sợ nhất là các anh trai đem sự tức giận đó trút lên người Bách Kiến Tề, cô không muốn vì sự tùy hứng của mình mà liên lụy tới hắn, mặc kệ hắn có thích cô hay không, đều chưa bao giờ thương tổn cô, cô cũng sẽ tuyệt đối không thương tổn hắn!

Đêm hôm đó, cô vào nhà hắn, ôm tâm tình quyết tuyệt (quyết tâm + tuyệt đối) hiến thân.

Hắn ném cô lên giường, lột váy của cô, âu yếm da thịt cao thấp toàn thân cô, ngay cả bộ phận tối tư mật cũng không tha, nhưng hắn cũng không có tiến thêm một bước, lấy tay cùng đôi môi làm cô đạt tới cao trào lần đầu tiên trong đời, sau đó ôn nhu mà giúp cô thanh lý thân thể, từng cái từng cái giúp cô mặc xong quần áo, để cho cô gối đầu lên cánh tay của hắn ngủ.

Lúc Bách Kiến Tề giúp cô mặc quần áo xong, Tô Y Nguyên bắt lấy tay hắn, cô thật muốn ở cùng hắn, nhưng Bách Kiến Tề nhếch môi, giúp cô mặc quần áo xong, hắn kiên định không có động tác ái muội nào tuyên cáo quyết tâm của hắn, cuối cùng, cô ở trong lòng hắn ngủ, mặc dù có chút tiếc nuối, nhưng cũng có chút an tâm.

Không nghĩ tới, các anh trai của cô lại vọt vào nhà Bách Kiến Tề, thừa dịp cô ngủ mang cô rời đi, ngày thứ hai đóng gói cô đem đến Nhật Bản, cô không có biện pháp liên hệ với hắn, không biết hắn đã chán con người phiền toái như cô đây không.

Lần đầu đến Tokyo khí hậu hoàn cảnh thay đổi, cùng với tâm trạng không tốt làm cho Tô Y Nguyên thực không thích ứng, cô bị bệnh một hồi, nằm hết nguyên tuần lễ mới có thể hồi phục thể lực.

Anh trai rốt cục đồng ý cho cô liên lạc với chị Tinh Vân, cô biết sự tùy hứng của cô đã làm phiền Hạ Tinh Vân, nhưng cô vẫn không tránh được lại lần nữa làm phiền Hạ Tinh Vân, bởi vì cô không nghĩ ra biện pháp.

Hạ Tinh Vân cùng thực mâu thuẫn, bởi vì chuyện lần trước Tô Y Phàm rất tức giận, bây giờ quần cô thực sự nghiêm, nhưng nghe đầu bên kia điện thoại Tô Y Nguyên khóc không thành tiếng, rất may mắn là Hạ Tinh Vân vẫn tiếp tục mạo hiểm giúp Tô Y Nguyên.

Hạ Tinh Vân từ Tô Y Nguyên hiểu biết phỏng đoán được tình huống, tên đàn ông kia đối với Tô Y Nguyên cũng không phải không có cảm tình, bằng không sẽ không quý trọng cô.

Cô thừa dịp lúc Tô Y Phàm đi ra ngoài, đáp taxi chạy đến bệnh viện Nguyên Thịnh, thẳng đến khoa chỉnh hình, không để ý y tá ngăn cản xông vào phòng Bách Kiến Tề.

“Bách Kiến Tề, bây giờ nhanh đến Nhật Bản, kéo đến trễ lại không kịp!” Hạ Tinh Vân chợt dạ nói xong lời kịch cô bịa đặt, tên đàn ông này thật sự rất cố chấp, nếu không ở tình huống nghiêm trọng chỉ sợ không ép ra được chân tình của hắn, “Y Phàm muốn gả Y Nguyên cho con của chủ tịch tập đoàn tài chính chó má gì đó, hôn lễ sẽ lập tức được cử hành, anh không đi thì sẽ không kịp!”

Thân thể Bách Kiến Tề cứng đờ, chậm rãi ngẩng đầu nhìn Hạ Tinh Vân, “Vậy tốt lắm, Tô gia vì cô ấy lựa chọn đối tượng nhất định là ưu tú nhất, môn đăng hộ đối, chúc cô ấy hạnh phúc.”

Hạ Tinh Vân nhìn Bách Kiến Tề ở dưới bàn nắm nắm đầm, tiếp tục thêm mắm thêm muối, “Anh căn bản không rõ, Nguyên Nguyên không thích tên đàn ông đó, con bé nói nếu phải lấy teen kia không bằng đi tìm chỗ chết!”

Bách Kiến Tề biến sắc, cố gắng duy trì chân định, “Những lời này cô hẳn nên đi nói với các anh trai của cô ấy, mà không phải là tôi.”

“Bách Kiến Tề, anh đại ngu ngốc mày, đồ nhát gan, nếu anh không đi, sẽ phải hối hận cả đời!” Hạ Tinh Vân diễn không nổi nữa, tên đàn ông này thật cố chấp, làm cho cô nghĩ rất muốn lấy cái búa gỗ đầu hắn mở ra xem trong đó có gì.

Hạ Tinh Vân bỏ lại tờ giấy viết địa chỉ Tô Y Nguyên ở Nhật Bản xoay người chạy ra ngoài, Bách Kiến Tề không có nhúc nhích nhìn tờ giấy trên mặt bàn, bàn tay nắm lại buông ra, buông ra lại nắm lại.

Khi máy bay đáp xuống sân bay quốc tế Tokyo, Bách Kiến Tề vẫn còn đang do dự, hắn không ngừng nói chính mình nên triệt để cắt đứt quan hệ với Tô Y Nguyên, hắn không thể cho cô thứ cô muốn, không bằng hết thầy dừng lại ở đây, lý trí không ngừng nhắc nhở hắn, nhưng hắn vẫn như thường mê muội, mua vé máy bay đến Tokyo.

Nếu nói trước khi nhìn thấy Tô Y Nguyên hắn còn nghi ngờ cái gì, thì khi nhìn thấy tên đàn ông kia đang quần quít với Tô Y Nguyên, ý đồ cầm lấy tay cô, lòng đỏ kị, lửa giận, cố gắng đè nén động lòng, tại một quốc gia quen thuộc với hắn lại mãnh liệt bùng nổ, hắn một chút cũng không thấy mình quyết định như vậy là sai lầm, mặc kệ hắn không xứng, mặc kệ hắn cho không được, hắn chỉ muốn cô, đây mới là lý do!

Bách Kiến Tề tiến lên, dấm đánh một quyền vào tên đàn ông đang cuốn lấy Tô Y Nguyên, cầm lấy tay cô rồi đi nhà ăn khách sạn.

“Bách Kiến Tề!” Tô Y Nguyên phát hoảng do thỉnh linh xảy ra biến đổi, đầu tiên là cô đột nhiên bị một hành vi dấm dọa đến, sau là thấy được Bách Kiến Tề, cô vừa mừng vừa sợ.

Bách Kiến Tề dùng lực vừa phải bắt lấy tay của cô, hấn đi rất nhanh, cô không kịp xin lỗi Tạ An Kiệt đang bị thương, đã bị hấn kéo đi rồi.

“Anh vì sao lại ở nơi này? Vì sao lại đánh An Kiệt?” Tô Y Nguyên bị kéo vào thang máy, vội vã hỏi

“Số phòng?” Thanh âm Bách Kiến Tề cúi đầu, mang theo dề nén chỉ có hấn mới hiểu được.

“1612.”

Bách Kiến Tề ấn số thang máy, xoay người đặt Tô Y Nguyên còn muốn truy vấn lên vách tường thang máy, dùng sức hôn cô.

Bách Kiến Tề đã không kịp chờ vào phòng, đã không có cách không chế dục vọng của mình, hấn muốn cô, có lẽ từ lần đầu tiên nhìn thấy cô, có lẽ là từ khi nhìn thấy cô chơi đùa vui vẻ cùng bọn nhỏ, có lẽ là từ khi cô bướng bỉnh đảo loạn sinh mệnh của hấn, tóm lại, hấn muốn cô, mặc kệ cô có bày vẽ sĩ cường tráng hay không.

Sau lưng Tô Y Nguyên là vách tường thang máy lạnh lẽo, cô cảm thấy bàn tay Bách Kiến Tề găt gao, nóng rực, dùng sức nắm đầu vai cô, thân hình cứng rắn của hấn găt gao dề nặng cô, đầu lưỡi của hấn khẩn thiết tham tiến vào miệng cô, không chút do dự truyền dục vọng cực nóng của hấn qua cho cô, cô cảm giác được dục vọng cứng rắn của hấn dấm vào trước bụng cô, cách áo lông thật cô vẫn cảm nhận được.

Bách Kiến Tề cảm thấy hấn điên rồi, hấn tiến vào thang máy đã chú ý đến vị trí của camera, hấn chỉ có khả năng dùng lưng che ở phía trước Tô Y Nguyên, dùng sức hôn cô, dục vọng kìm nén ở một khắc nhìn thấy cô liền bốc cháy, đầu lưỡi của hấn nóng rực lại có lực, hung hăng mà đi vào trọng miệng cô, quấy ngọt ngào trong đó.

Bàn tay hấn không thể an phận tiếp xúc với đầu vai mượt mà của cô, bàn tay theo áo lông đi xuống chui vào trong, trực tiếp xoa lưng trần cô, lưng của cô bóng loáng ẩm áp, tình tề làm cho hấn trầm luân trong đó, không thể tự kiềm chế.

Âm thanh thang máy tới nơi bọn họ cũng không nghe thấy, Bách Kiến Tề đã cời bỏ nút thất bra của Tô Y Nguyên, lấy tay mon trớn dóa hồng mai thơm tho mềm mại trắng mịn kia.

“Tiên sinh. ....” Người phục vụ chờ thang máy xuống lâu đứng ở trước cửa thang máy, không biết nên đi vào hay chờ một thang máy khác xuống lâu.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lầy Em Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Thân thể Bách Kiến Tề cứng đờ, hấn thu hồi bàn tay to đang vuốt ve nhũ hoa của Tô Y Nguyên, cấp tốc giúp Tô Y Nguyên sửa sang lại quần áo, sau đó ấn gương mặt dề bưng của Tô Y Nguyên vào trong lồng ngực mình, ôm cô đi ra khỏi thang máy, tư thế đi của hấn bởi vì dục vọng căng phát đau ở giữa hai chân mà là lạ, nhưng bàn tay ôm Tô Y Nguyên lại dùng lực rất vừa phải.

Hai người xuyên qua hành lang đi đến trước

..... Tô Y Nguyên..... Tô Y Nguyên.....

cửa phòng Tô Y Nguyên, Tô Y Nguyên run run lấy ra thẻ mở cửa phòng, “Giọt” một tiếng, cửa phòng mở ra, Bách Kiến Tề cúi đầu nhìn Tô Y Nguyên, thật sâu nhìn vào ánh mắt cô, cho cô cơ hội lựa chọn cuối cùng.

Tô Y Nguyên dùng sức cắn môi dưới, đôi má đỏ đến mức có thể xuất huyết, cô thân thủ nắm giữ bàn tay to của Bách Kiến Tề, kéo hẳn cùng nhau đi vào phòng, cửa phòng ở phía sau bọn họ đóng lại, bọn họ đều buồn thả cho cơ hội đổi ý cuối cùng.

Tô Y Nguyên và Bách Kiến Tề tay trong tay cùng nhau đi vào phòng, đi đến phòng ngủ có một cái giường lớn.

Trong phòng thật an tĩnh, thanh âm gì cũng không có, bọn họ chỉ nghe được tiếng tim đập khẩn trương của nhau, Tô Y Nguyên thẻ, cũng không phải cô ảo giác, tiếng tim đập của Bách Kiến Tề so với cô còn lớn hơn, khẩn trương của hắn làm cho cô không còn khẩn trương nữa.

“Anh thực khẩn trương sao?” Tô Y Nguyên đứng ở phòng ngủ cao nhất khách sạn dưới ánh đèn nhu hòa, ngửa đầu yếu ớt nhìn Bách Kiến Tề.

“Ừ.” Bách Kiến Tề gật gù đầu, thẳng thắn nói rõ khẩn trương của hắn.

Thần kinh của hắn là bách chiến, không biết kết giao bao nhiêu bạn gái, chỉ sợ ngay cả hắn căn bản cũng không nhớ rõ lần đầu tiên là lúc nào, hắn đều không có khẩn trương như vậy, hắn nghĩ rất muốn cô rất muốn cô rất muốn cô! Hắn rất muốn một tay bắt cô ôm vào trong lòng ngực, dung hòa cô vào trong xương máu hắn, không bao giờ chia lìa nữa, hắn muốn cô, muốn đến phát điên.

Tô Y Nguyên nâng tay xoa đôi má của Bách Kiến Tề, từ trong ánh mắt chuyên chú của hắn nhìn thấy được sự rối rắm và lo lắng của hắn, nghe được thanh âm ở nơi sâu nhất trong nội tâm của hắn.

"Kỳ thực, anh không cần khấn trương."
Thanh âm Tô Y Nguyên run nhẹ nhẹ, lại ngọt
phát ngáy, "Chỉ là nam nữ hoan ái, anh
không cần phụ trách....."

Bách Kiến Tề không để cho Tô Y Nguyên tiếp
tục nghĩ một đằng nói một nẻo, hẳn biết, thiên
sứ của hắn đang muốn trấn an hắn, hẳn dùng
môi ngăn chặn môi của Tô Y Nguyên, hai tay
vội vàng cởi áo lông của cô.

Tô Y Nguyên vì Bách Kiến Tề vội vàng xao
động mà nở nụ cười, cô nhìn hắn ảo não nâng
tay cởi áo lông, cô mặc một cái quần bò cùng
một cái áo vừa người, mỉm cười nhìn hắn, bàn
tay run run nắm bờ vai hắn, vụng về chạm
vào môi hắn.

Tô Y Nguyên ngây ngô như vậy, non nớt như
vậy, cô chỉ biết ôn nhu nộn nộn khẽ hôn môi
hắn, như là sợ làm đau hắn, hẳn thực hưởng
thụ đôi môi ôn nhu này, nhưng khát vọng bấy
giờ của hắn là nụ hôn nồng cháy, hẳn hẳn
không thể lập tức vùi vào trong thân thể của
cô.

Bách Kiến Tề lấy lại quyền chủ động, bàn tay
to ôm eo nhỏ của cô, miệng lưỡi phối hợp công
kích mãnh liệt, rất nhanh liền làm cho cả tâm
thần của Tô Y Nguyên đều rối loạn, hắn
nhanh chóng đẩy cô ngã trên giường lớn mềm
mại, động tác nhanh chóng cởi bỏ khóa quần
bò đang chết kia, dùng sức kéo quần bò trên
người xuống, áo may sẵn ở trong cũng theo
sau được cởi ra. Tô Y Nguyên bị hắn đặt ở dưới
thân, toàn thân cao thấp chỉ còn bra cùng
quần lót, mấy sợi lông đen không cam chịu cô
đơn lòi ra ngoài bên cạnh quần lót, triển khai
du hoặc cực kỳ với hắn.

Không bao giờ có thể chịu đựng một giây nữa, Bách Kiến Tề ở trong ánh mắt thẹn thùng lại khiếp đảm của Tô Y Nguyên, dùng sức kéo mở cúc áo somi, đem áo somi đã hồng quang sang một bên, giống như thiếu niên gấp gấp mở dây lưng quần ra, cấp tốc cởi quần tây, cũng quần lót ra.

Tô Y Nguyên vì dục vọng lửa nóng đột nhiên bắn ra mà phát hoảng, trừ vụng trộm thoáng nhìn sách giáo khoa giáo dục sức khỏe ra, cô chưa bao giờ nhìn thấy nơi đó của đàn ông, cô biết cái đó sẽ đâm vào thân thể cô, nhưng là..... Tô Y Nguyên chân chờ, khiếp đảm.

Bách Kiến Tề vì biểu cảm dọa người của Tô Y Nguyên mà nở nụ cười, hẳn thân là đàn ông cảm giác kiểu ngạo cùng lòng tự trọng được thỏa mãn rất lớn, hẳn kéo kéo mỗi nghĩ trấn an cô, nhưng phát giác thân thể hẳn đau đến nỗi không có biện pháp chờ đợi.

Một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm cởi bỏ bra cùng quần lót của Tô Y Nguyên, thân thể mềm mại tuyết trắng không chút tỳ vết của Tô Y Nguyên hoàn toàn hiện ra trước mắt hắn, sợi tóc đen phẳng phất như tảo biển tán ra, lồng vào da thịt tuyết trắng một số gần như trong suốt, nhũ hoa lớn nhỏ vừa khéo, đầu nhũ hoa phần hồng ở trên nhũ hoa tuyết trắng hơi hơi rung động, eo mảnh khảnh, mắt rốn đáng yêu, cái mông mượt mà cùng đùi thon dài, hợp lại thành hình ảnh gợi cảm làm cho Bách Kiến Tề điên cuồng.

Bách Kiến Tề đè lên Tô Y Nguyên, dùng thân thể cứng rắn của hắn cầm giữ thân thể mềm mại của cô, hai tay bắt lấy bàn tay đang che khuôn mặt thẹn thùng, đem đặt ở trên đỉnh đầu, hẳn thật sâu nhìn cô, dùng cả tâm hồn hẳn nhìn cô gái này, hẳn muốn chiếm được cô, đem cô khảm chặt chẽ ở trong linh hồn hắn.

Tô Y Nguyên bị Bách Kiến Tề gắt gao nhìn chăm chăm, cô còn nhớ rõ lần trước bị Bách Kiến Tề cởi hết quần áo, hẳn nhìn ánh mắt cô đè nén lửa nóng như vậy, hẳn lấy tay, dùng miệng ở trên người cô chế tạo ngôn ngữ dụ hoặc gọn sóng ngập trời, làm cho cô ở trong cao trào mà ngắt đứt, nhưng không có tiếp tục đi xuống.

Lúc này, cô biết hẳn sẽ không nữa đường dừng xe, cô cũng không muốn! Cô thẹn thùng muốn rời tầm mắt, lại bị thần thái mê người trong ánh mắt hắn hấp dẫn, cô nhìn trong ánh mắt hẳn ánh lên sao sáng, đã quên thẹn thùng, đã quên tránh né, ở sâu trong bụng hẳn chăm chú nhìn hẳn bắt đầu tan chảy, thân thể mẫn cảm của cô xuất ra nhiệt lưu động tình, chậm rãi chảy ra.

Bách Kiến Tề nhẹ nhàng hôn lên trán Tô Y Nguyên, bắt đầu từ trán, một chút ôn nhu hôn lên mi mắt tinh xảo của cô, ánh mắt linh động, sau đó là cái mũi thanh tú khéo léo cùng đôi má nộn nộn, hẳn nhẹ nhàng ngậm thùy tai của cô, đầu lưỡi linh hoạt kích thích khối thịt nộn nộn nho nhỏ kia.

Hắn thực sự rất ôn nhu, ôn nhu đến mức làm cho Tô Y Nguyên quên khản trương, quên thẹn thùng, thân thể buột chặt của cô dần dần thả lỏng, thân thể không được thoải mái chậm rãi thư giãn ở dưới thân thể hắn, dùng tư thái mời gọi lớn nhất nghênh đón ôn nhu của hắn.

Bách Kiến Tề hôn Tô Y Nguyên, động tác không tiếp tục ôn nhu mà đè nén, dùng tư thái dũng mãnh nhất, mệnh mệnh nhiệt tình nhất hôn cô, đồng thời, hai tay nắm giữ co dãn mềm mại trước ngực cô, dùng thái độ thành tín nhất hẳn có thể làm được.

Hắn không thể khống chế kích động cùng lực đạo của chính mình, ngón tay ở trên hai luồng mềm mại để lại ấn ký xanh tím, hẳn dùng ngón tay nắm chặt đỉnh tuyết trắng phần hồng, Tô Y Nguyên không nhịn được rên rỉ một tiếng, lại thích lại đau, thân thể chắc chắn mềm nhuyễn là vì bị rút hết gân cốt, mặc hẳn chà xát vo vè.

Không thể phủ nhận, Bách Kiến Tề luôn luôn thiên vị cô em ngực lớn mông tròn, nhưng lúc hắn tự tay chính miệng cảm thụ xinh đẹp cùng gợi cảm của Tô Y Nguyên, cho dù là lão thủ (cao thủ già đời) tung hoành trên tình trường, hẳn cũng vô pháp không chế lực đạo cùng tốc độ của chính mình.

Hắn muốn cho cô lần đầu hoàn mỹ nhất, nhưng hắn không thể khống chế được, hoàn hảo, cô mẫn cảm như vậy, lần trước, hắn đã biết, dễ dàng ướm át như vậy, dễ dàng cao trào như vậy.

Cũng không lo lắng Bách Kiến Tề dùng hết năng lực từng trái của hắn lấy lòng Tô Y Nguyên, hẳn hôn cô, khi thì kích thích nhiệt liệt, khi thì ôn nhu thư thả, bàn tay to của hắn chiều cô cặp nhũ hoa mềm mại của cô, làm đầu nhũ hoa vừa vận giống y như ruby cứng cỏi đỏ tươi, bàn tay to chậm rãi đi xuống, vòng nắm giữ thắt lưng mảnh khảnh của cô, lại cảm giác có thể nắm giữ cô trong bàn tay này thật tốt đẹp cùng thỏa mãn.

Bàn tay ôn nhu cùng nhiệt liệt mon tron thắt lưng mảnh khảnh cùng cái bụng bằng phẳng, ở rốn xinh đẹp lưu luyến vài giây, sau đó động vào đâm lầy động lòng người kia.

Tô Y Nguyên cảm nhận được bàn tay to thô ráp động vào nơi riêng tư của cô, cô ở trong môi hẳn giãy dụa rên rỉ một chút, rất nhanh liền bị hắn hóa giải, hẳn kiên định mở đùi cô ra, lấy tay che lại tam giác thần bí.

Mất hạnh cô tron lên, đáy mắt hóa không ra xuân ý cùng chân tình, cô nhìn hẳn, hẳn trên trán đã nhỏ vài giọt mồ hôi.

Bách Kiến Tề buông cái lưỡi hẳn cuốn vào trong miệng cô ra, rời khỏi môi Tô Y Nguyên, giữa hai người kéo ra một sợi chỉ nước màu bạc, môi của cô bị hẳn hôn mà đỏ tươi no đủ, môi của cô hơi gương gương, phát ra rên rỉ không thể khống chế cúi đầu.

Dùng môi ngậm đá quý đỏ tươi trên nhũ hoa bên trái, bàn tay to của Bách Kiến Tề khẽ vuốt lông mao đen sì, ngón tay chậm rãi đùa giỡn cánh hoa mềm mại, dùng làn da đầu ngón tay thô ráp co xát làn da non mềm nhất của cô, làm ra cảm giác sáng khoái tê dại.

Cô đẹp như vậy, nộn như vậy, mẫn cảm như vậy, chính vì vẻ đẹp trước mắt này, đã làm cho cô hoàn toàn mất đi năng lực chống cự, ngồi phịch ở dưới thân hẳn rên rỉ khuê gọi, hẳn cảm giác được đầu ngón tay ướm át, hẳn dùng ngón tay một chút một chút mở rộng hoa kính chưa bao giờ có người dò vào.

Cô quá nhạy cảm, vú được mút hôn cắn nuốt cùng huyết hoa được thăm dò, làm cho trong thân thể của cô trào ra một lượng nhiệt lưu lớn, thân thể mềm mại lại nổi lên một tầng phấn hồng động lòng người, đôi hơi hơi run rẩy.

Bách Kiến Tề nhanh chóng tìm được chỗ mẫn cảm ở sâu trong huyết hoa, dùng ngón trỏ cùng ngón giữa thay nhau kích thích, thẳng đến huyết hoa vì chơi đùa vô về cảm ra rút vào của hắn mà trở nên mềm mại ướt át.

Mô hôi từng hạt một từ trên trán hắn rơi xuống, khuôn mặt anh tuấn bởi vì khắc chế dục vọng mà vặn vẹo, hắn rút ra ngón tay ướt đầm, hai tay nắm giữ đầu gối của cô, mở đôi cô ra hoàn toàn, kiên định của hắn phảng phất có ý thức tự chủ để ở trước cửa huyết hoa, hơi hơi rung động mà sát cánh hoa mềm mại.

Tô Y Nguyên nằm ngửa trên giường lớn mềm mại, ánh mắt mờ sương nhìn người đàn ông cao cao tại thượng hoàn toàn nắm giữ thân thể của cô, trong cơ thể của cô có một cổ cảm giác trống rỗng mãnh liệt, khát vọng tê tê đại đại làm cho cô phát ra tiếng rên rỉ xấu hổ: “Kiến Tề..... Anh muốn..... muốn.....” Bụng rất ngứa, Tô Y Nguyên cảm thấy quá mất mặt, cô quay đầu khóc thành tiếng.

Bách Kiến Tề nở nụ cười, lập tức tự ăn quả đắng, tươi cười làm cho lửa nóng dục vọng kiên định của hắn càng đau, hai tay hắn nắm chặt mông của cô, phần eo dùng sức đi về phía trước, dục vọng kiên định tráng kiện thẳng tắp, không chút do dự rút cuộc cảm xuống.

“A.....” Tô Y Nguyên phát ra tiếng hô ăn đau, nhưng cô cũng không có dự tính trốn tránh, mà lộ ra một tươi cười rất dũng cảm kiên cường, “Em đã là của anh.”

“Đồ ngốc!” Bách Kiến Tề cúi người đẩy ra sợi tóc ẩm ướt dính ở trên trán Tô Y Nguyên, cảm giác hoa kính của cô vừa kéo vừa kéo dùng sức bọc lấy dục vọng của hắn, phảng phất muốn hút sâu dục vọng của hắn vào.

“Vi anh chịu một chút, rất nhanh sẽ không đau.” Bách Kiến Tề là đàn ông, không biết phụ nữ lần đầu đau như thế nào, nhưng hắn biết phụ nữ đều phải trải qua chuyện này, hắn thực sự không nhịn nổi nữa, hắn nhất định sẽ bồi thường cô.

Bàn tay to trợt, dùng sức mon trón cặp nhũ hoa, hai tay hợp lại nắm giữ thắt lưng mảnh khảnh, cái mông kẹp chặt, phần eo dùng sức, rút ra sát nóng bị huyết hoa gắt gao ngâm, dịch nóng cùng tơ máu đỏ thắm quấn quanh mặt sát nóng, sát nóng rời khỏi huyết hoa lại dùng sức cắm vào, sấp đến chỗ sâu nhất trong huyết hoa cơ.

Bách Kiến Tề đã hoàn toàn bị dục vọng khống chế, trước đây bất luận là chiến sự kịch liệt cỡ nào, lý trí hắn đều ở trong thể chủ động nhất, nhưng Tô Y Nguyên thân thể ở dưới kiều như vậy, nộn như vậy, hắn căn bản không có biện pháp khống chế chính mình.

Mới bắt đầu vào sát nóng còn duy trì tốc độ thông thả ra vào, sau đó bắt đầu kịch liệt cảm ra rút vào, mỗi một lần đều sấp đến chỗ sâu nhất trong huyết hoa, bụng dùng sức va chạm vào đuôi sợi lông đen nhỏ gọi cảm, mỗi lần rút ra đều cơ hồ đem sát lại hung hăng mà chinh đâm rẽ đến chỗ sâu nhất trong huyết hoa.

Tô Y Nguyên cũng không có biện pháp suy xét, tinh thần cùng lực chú ý của cô, toàn bộ đều thu vào dục vọng quất tháo trong cơ thể cô, cô cảm thấy dục vọng tráng kiện như khai hoang bỏ thân thể cô, sau đó rút ra, lại lần nữa bỏ thân thể cô vào, một lần ở trong chỗ sâu nhất trong cơ thể cô tuyên bố tên của hắn cùng ẩn ký.

Thời gian cùng không gian biến mất trong ý thức của bọn họ, đầu Bách Kiến Tề trống rỗng, dùng sức rút ra dục vọng, lại dùng sức cắm vào, ở trên người Tô Y Nguyên tùy ý rong ruổi, không biết qua bao lâu, không biết cảm ra rút vào bao nhiêu lần, một cổ khoái cảm theo chỗ sâu nhất trong linh hồn bắt được hắn, làm cho hắn phát ra một tiếng gầm nhẹ, đem tất cả dục vọng vùi vào chỗ sâu nhất trong hoa kính, bắn nhanh ra tinh dịch nồng đậm.

Thế giới chỉ còn lại tiếng thờ dốc ồ ồ cùng tiếng rên rỉ, Bách Kiến Tề ngã lên người Tô Y Nguyên, ngực cứng rắn đè ép hai luồng mềm mại, thân thể bọn họ gắn sát nhau, mô hôi trộn lẫn dính lại, thờ lên mặt nhau.

Chờ Bách Kiến Tề rút cục từ trong cao trào nhện xuống dục vọng, Tô Y Nguyên đã ngất ở dưới thân hắn, tóc cô đã hoàn toàn ướt đầm, khóe mắt còn lưu lại nước mắt lúc cao trào, môi sưng đỏ, trên thân hình tuyết trắng trải rộng là dấu hôn của hắn.

Bách Kiến Tề thực đau lòng, lại thực tự hào, tự hào có thể hoàn toàn có được một người con gái tốt đẹp như vậy.

Hắn thoáng hạ thấp dục vọng mãnh mẽ kiên định ở trong cơ thể cô, Bách Kiến Tề cười khổ, chậm rãi rút ra dục vọng, hắn là đàn ông có nhu cầu rất mạnh, trước đây khi giao hoan hắn chưa bao giờ lơ lửng nhu cầu của bạn gái, hắn không cần lơ lửng các cô có chịu nổi hay không, không cần lơ lửng có thể phá hư các cô hay không, bởi vì các cô so với hắn càng thành thực.

Nhưng đối tượng là Tô Y Nguyên, mềm lòng của hắn, chiếu cố cô so với thỏa mãn dục vọng của hắn còn trọng yếu hơn.

Dục vọng tráng kiện rút từ khỏi huyết hoa, phát ra “Ba” tiếng vang, máu tử nữ vẫn còn quấn quanh sát nóng của hắn.

Hoa dịch cùng tinh dịch dính ở cô, huyết hoa bởi vì dục vọng rút ra, lượng lớn chất lỏng ở trong bụng cô chậm rãi chảy xuôi ra, tinh dịch màu trắng dính ở lông mao đen sì, hình thành hình ảnh đầm mĩ làm cho hắn điên cuồng.

Bách Kiến Tề dùng tự chủ lớn nhất mới không để mình lại xâm nhập vào bên trong huyết hoa, hắn đau lòng đẩy cánh hoa ra, trừ bỏ cánh hoa sưng đỏ, miệng huyết hoa cũng xuất hiện tơ máu, đây là lần đầu tiên của cô, hắn thật sự thô lỗ không biết tiết chế.

Đi vào phòng tắm mở bồn nước tắm, Bách Kiến Tề gọi điện mời nhân viên phục vụ đem thuốc mờ tới.

Ở Nhật Bản đây là chuyện bình thường, nhân viên phục vụ vừa nghe liền hiểu được, đưa thuốc mỡ tiêu bầm đến, còn phụ tặng một hộp công cụ.

Bách Kiến Tề nhìn cùng không thèm nhìn đã đem hòm kia bỏ vào ngăn tủ phòng tắm, hẳn không cần phụ trợ này nọ để thỏa mãn Tô Y Nguyên.

Đầu đầy mồ hôi tắm gội cho Tô Y Nguyên thật sạch với nước ấm, ngón tay run run, dục hỏa đốt người bôi thuốc nơi riêng tư của cô, Bách Kiến Tề nhìn Tô Y Nguyên chôn vùi trong chăn bông trắng tuyết ngủ say, trong lòng thật an tâm, thật kiên định, hố sâu không thấy đáy trong lòng hẳn hoàn toàn được lấp đầy.

Thân thể cứng rắn phát đau, dục vọng nhảy dựng nhảy dựng kháng nghị, Bách Kiến Tề nằm ở phía sau Tô Y Nguyên, cánh tay xuyên qua nách cô nắm giữ nhũ hoa của cô, một tay kia trượt trên dục vọng dựng đứng của mình.

Hắn không biết bao nhiêu năm chưa làm cái việc này, hẳn chưa bao giờ tự ủy khuất chính mình, nhưng là, Tô Y Nguyên quá non, căn bản không thể thừa nhận mặt lần lại một lần nữa, mà hẳn tình nguyện làm chuyện này dù mất mặt cũng không nguyện ý thương tổn cô.

Dùng sức hôn lên da non nớt sau gáy cô, bàn tay vuốt ve nhũ thịt trắng mịn, hẳn phun trào ở chính bàn tay mình, dục vọng bạch trọc bắn vào toàn bộ eo cùng hông của cô.

Tô Y Nguyên vẫn còn nặng nề ngủ, cô thật sự rất mệt mỏi.

Nhìn đường cong lưng linh cùng da thịt tuyết trắng của cô, tinh dịch trắng nóng bắn vào trên da thịt cô, dục vọng vừa mới mềm xuống lại một lần nữa cường tráng đường thẳng.

Bách Kiến Tề xoay người nằm ngửa, làm cho dục vọng phát đau của hắn hướng về phía trước, gặp được cô, hẳn hoàn toàn không có cách nào không chế chính mình, hẳn thành một dã thú đầu bị dục vọng không chế.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lầy Em Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Chiều hôm sau, Tô Y Phàm gọi điện thoại đến khách sạn hỏi em gái sao rồi, lại chỉ nghe thấy thanh âm vui vẻ của Tô Y Nguyên truyền ra từ máy ghi âm: “Anh trai, em cùng Bách Kiến Tề đi du lịch, chúng em chơi đã rồi sẽ trở về Đài Bắc, các anh tốt nhất đừng ép em chuyện gì không thì em không thì sẽ vĩnh viễn không có chuyện trở về Đài Bắc!”

Cái gì đến thì sẽ đến, so với che che giấu giấu, không bằng thoải mái nói ra sự thật.

Tô Y Phàm tức giận quăng di động, lập tức cùng hai em họ Tô gia bay đến Nhật Bản, hi vọng bắt Tô Y Nguyên rời xa Bách Kiến Tề được.

Bách Kiến Tề cùng Tô Y Nguyên cũng không có rời khỏi Nhật Bản, thế nên Tô Y Nguyên mới biết Bách Kiến Tề đã từng sinh sống ở Nhật Bản được bảy năm, nói tiếng Nhật rất lưu loát, rời xa Đài Bắc, rời xa ồn ào hỗn loạn. Bảy năm học đại học là thời gian vui vẻ nhất của Bách Kiến Tề, tuy rằng trừ bỏ học tập thời gian còn lại đều là đi làm thêm để kiếm học phí, tuy rằng thực sự rất vất vả, nhưng cũng vô cùng phong phú, cuộc sống rất vui vẻ.

Hắn nắm tay cô, cũng hắn đi dạo khắp nơi, từng địa phương hắn đã đi qua, hắn quuyến luyến trường học, nơi hắn làm công, hắn muốn đi nhưng không có thời gian đến những nơi này, bảy ngày qua bọn họ đi thăm từng góc của Tokyo hắn đã từng đi qua.

Tô Y Nguyên cảm thấy cô cách Bách

Kiến Tề thật gần thật gần, mặc dù hần không có nói yêu cô, nhưng cô có thể cảm nhận được tình yêu của hần, ở Nhật Bản không có người biết bọn họ, hần không là hoa hoa còn từ có tiếng xấu kia, cô cũng không phải là công chúa được bảo hộ như châu như ngọc của Tô gia, bọn họ chỉ là một đôi nam nữ yêu nhau bình thường.

Một lần ngày, bọn họ đi chơi khắp nơi, một thì tìm chỗ nghỉ, chơi đùa ăn uống.

<http://congquanghang.com>

Ban đêm, bọn họ tay trong tay ngủ chung trong một tấm chăn bông, Bách Kiến Tề không có tiếp tục làm ra một hành động thân mật nào đối với Tô Y Nguyên, Tô Y Nguyên tuy rằng tò mò, nhưng giữa hai chân không khỏe nhắc nhở cô cần nghỉ ngơi.

Bảy ngày sau, bọn họ từ Tokyo bay đến

Sapporo, tìm nơi ngủ trọ ở ngoại ô thành phố là một xóm nhỏ cổ, dân cư rất nhỏ, rời xa đô thị cùng huyên nào, Bách Kiến Tề nói Hokkaido có tuyết rơi rất đẹp, bọn họ cùng nhau ở Sapporo(*) ngắm tuyết.

(*) Sapporo (tiếng Nhật: 札幌市 Sapporo-shi) là

Sapporo (tiếng Nhật: 札幌市 Sapporo-shi) là thành phố có dân số lớn thứ năm, diện tích lớn thứ ba ở Nhật Bản. Sapporo là một thành phố quốc gia và là trung tâm hành chính của tỉnh Hokkaido. Mọi người biết đến Sapporo là chủ nhà của Thế vận hội mùa đông 1972, Lễ hội Tuyết thường niên, yuki matsuri, đã thu hút 2 triệu khách du lịch từ khắp nơi trên thế giới. Đây cũng là đại bản doanh của Công ty Bia Sapporo.

Bọn họ ở xóm nhỏ cổ qua đêm, Hokkaido rơi trận tuyết đầu tiên, từng bông tuyết lớn nhuộm toàn bộ thế giới thành một màu trắng kim.

Bọn họ mở rất nhiều phòng tắm nước nóng ở đây, vị trí nằm đối diện với dãy núi nhấp nhô trải dài. Ở đây người ta có thể vừa tắm suối nước nóng, uống rượu lạnh, thưởng thức cảnh tuyết của vùng núi, cuộc sống tốt đẹp như là cảnh trong mơ. (A.N: phòng cho những ai không biết thành trì này là cái gì. Những ai đọc shoujo manga nhiều sẽ thấy. Cảnh hai anh chị nhân vật 9 ở trong suối nước nóng nhiều lắm. Cứ tự nhiên nghiên cứu cùng thưởng thức)

Tô Y Nguyên bọc khăn ngồi ở trong phòng tắm ngâm nước nóng, nhìn phong cảnh tuyết trắng trên núi xa xa, trên bầu trời có từng bông tuyết lớn bay, ở trên không những bông tuyết hòa

tan thành bọt nước rơi xuống.

Cô rất hạnh phúc, đời này thời khắc hạnh phúc nhất là như thế.

<http://congquanghang.com>

Tô Y Nguyên nâng mình lên không biết là vì ngâm nước nóng hay là vì nhớ tới đêm đó mà đôi má đỏ bừng, cười rất hạnh phúc, rất ngọt ngào. Cô nhớ hẳn như thế nào hôn cô, nhớ hẳn như thế nào tiến vào cô, như thế nào ở trong cơ thể cô lạc hạ xuống ấn ký vĩnh viễn không thể xóa mờ.

Cô thẳng đến giữa trưa ngày thứ hai mới tỉnh lại ở trong ngực hắn, cả người đau nhức như là bị xe tải nghiền qua, dục vọng của hắn liền

<http://congquanghang.com>

thẳng tập đấm vào đùi cô, cô ở trong ngực của hắn cảm thấy ngọt ngào, then thừng, kích động cùng khó nhin, mà hắn tỉnh lại thế nhưng bình tĩnh dị thường, không nhìn dục vọng nô phóng giữa hai chân giúp cô tắm, sau đó mang cô ôm ra.

Dài ngày nay hắn đều không có tiếp tục gần cô, hôn môi cũng chỉ là chuồn chuồn lướt nước

khẽ hôn, buổi tối cũng chỉ dừng lại ở chỗ để cho cô gối đầu trong ngực hắn đi vào giấc ngủ, cô có thể cảm giác được sự quý trọng của hắn đối với cô, cô thực sự hạnh phúc, tuy rằng thường thường sẽ nghĩ mở ra một hồi dây dưa lửa nóng, nhưng đùi cô còn có chút ê ẩm, nơi đó khi đụng vào sẽ đau đau.

“Đang nghĩ cái gì?”

Thanh âm Bách Kiến Tề dọa Tô Y Nguyên nhảy dựng, cô kích động quay đầu, nhìn thấy thân thể trần trụi của Bách Kiến Tề đi về phía cô, cô khẩn trương nhích lại gần vách hồ nước, mấy ngày nay khi cô ngâm trong nước nóng hắn đều ở trong phòng xem ti vi, không nghĩ tới hắn thế nhưng cũng đến.

“Không nghĩ cái gì cả.” Thanh âm Tô Y Nguyên nuốt nước miếng rất lớn, cô mới sẽ không cho hắn biết cô nhớ tới bọn họ lửa nóng dây dưa, “Anh muốn tắm sao? Em tắm xong rồi, em trước đi ra ngoài.”

Tô Y Nguyên tận lực không để cho ánh mắt

mình nhìn dự vọng kiên đình trắng kiên giữa hai chân hân, cô khẩn trương muốn rời khỏi, lại bị cánh tay của Bách Kiến Tề bắt lấy.

“Cùng nhau tắm.” Ánh mắt Bách Kiến Tề lờ lờ tỏa sáng, hân đã kiềm chế nhẫn nại mấy ngày, rốt cuộc không nhịn nổi nữa.

“Em.....” Tô Y Nguyên giữa đầu định nói cái gì nữa, bị Bách Kiến Tề dùng môi ngăn chặn môi.

Động tác Bách Kiến Tề hưng hân lại nhanh chóng, một phen kéo mở áo tắm Tô Y Nguyên, ở trong suối nước nóng kéo thân thể trần trụi của cô vào trong ngực, bàn tay trực tiếp tham tiến vào trong đùi cô, từ bỏ nước ôn tuyền dễ chịu, trên cánh hoa của cô đã dính ẩm ướt.

“Vừa rồi đang nghĩ cái gì? À?”

<http://congquanghang.com>

Bách Kiến Tề hôn da thịt bên cổ Tô Y Nguyên, thanh âm trầm thấp như đàn cello lướt qua sườn tai của cô, làm cho thân thể mẫn

cảm của cô nói da gà.

"Không..... Không nghĩ cái gì....." Bụng Tô Y Nguyên thật nhuyễn thật ẽ, cô cũng cảm giác được thay đổi xấu hơn nữa <http://cungquanghang.com>

"Cô bé nói dối." Bách Kiến Tề ôm cô, theo nước suối nước nóng để chịu cùng động tình ướt át của cô, đưa dục vọng tràn kiện thẳng đứng của hắn sáp nhập vào bên trong hoa huyết cực chặt của cô, mặc dù có hoa dịch để chịu cùng nước nóng sôi trợn, ở một khắc tiến vào kia, Tô Y Nguyên vẫn nhận được một ít khổ sở ban đầu.

<http://cungquanghang.com>

"Đau không?" Hơi thở Bách Kiến Tề bất ổn, đem hai chân Tô Y Nguyên bỏ lên thắt lưng rắn chắc cường tráng, nâng mông cô lên ôm cô đi về phía một bên vách hồ.

"Không cần ở trong này....." Tô Y Nguyên thở hào hển kịch liệt, đau giảm bớt đột nhiên bị xâm nhập không thích ứng được, so với đau, cô càng để ý cách vách trúc chính là một phòng tắm khác.

"Anh thích nơi này." Bước chân Bách Kiến Tề dừng lại, đứng ở trung tâm hồ nước, nắm móng của Tô Y Nguyên cao thấp cắn nuốt sắt nóng của hắn, sắt nóng trắng kiện bị gắt gao hàm chứa, ma sát sinh ra khoái cảm làm cho thân thể hai người đều căng lên.

Tô Y Nguyên dùng sức ôm lấy cổ Bách Kiến Tề, cô rất sợ vì động tác kịch liệt của hắn đâm vào mà ngã vào suối nước nóng, bởi vì khăn trương, huyết hoa của cô càng siết chặt thêm, vân da lửa nóng non nớt theo bốn phương tám hướng nứt dục vọng của hắn vào.

"Thả lỏng thân thể." Bách Kiến Tề khó khăn nói, bàn tay vỗ móng cô một cái, Tô Y Nguyên bị đau đòn kích thích, càng kẹp chặt thêm, Bách Kiến Tề bị kẹp thiếu chút nữa buông vũ khí đầu hàng.

"Em cái cô gái này!" Bách Kiến Tề nổi điên, biết không nên lại bắn khoãn cô có cùng tiết tấu với hắn được hay không.

Bách Kiến Tề ôm Tô Y Nguyên khó khăn đi đến bên cạnh ao suối nước nóng, mỗi

một bước đi đều phải cắm vào rút ra vài lần,
<http://congquanghang.com>

rốt cục đi tới bên cạnh ao, hấn buồng Tô Y
Nguyên xoay thân thể của cô, làm cho cô ghé
<http://congquanghang.com>
vào tảng đá bóng loáng bên cạnh, nâng cái
mông của cô lên, dùng sức tách chân cô ra
giống như nước sôi mật đào, đem đục vọng
tráng kiện nộ phóng sắp lại đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 23

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Chương 9
<http://congquanghang.com>

Edit: Ái Nhân
<http://congquanghang.com/>

Beta: yunafr
<http://congquanghang.com/>

Tô Y Nguyên dùng hai tay chống đỡ thân
thể, cái mông của cô bị hấn nâng lên, mỗi lần
va chạm của hấn đều giống như đánh bay cô ra
ngoài, cô không rảnh thưởng thức cảnh đẹp trên
núi đối diện, càng không có cách nào để nén
tiếng rên ỉ bật ra không ngừng, sắt nóng ở
trong cơ thể cô ra vào, như một lần đục lớn, thật

sâu mà khắc lên tuyên cáo khoái cảm điên cuồng cùng nhau của bọn họ.

Một bữa tiệc tình dục sáng khoái sau vô số lần kịch liệt cắm vào rút ra kết thúc, Tô Y Nguyên mơ mơ màng màng, đã không có khí lực chống đỡ thân thể bủn rủn, mềm nhũn ghé vào tảng đá bên cạnh hồ nước nóng. Dục vọng của Bách Kiến Tề nhảy lên trong cơ thể cô, cô cảm giác được nhiệt lưu cực nóng bắn nhanh vào thân thể cô, thế nhưng làm cho cô lại một lần nữa mẫn cảm cao trào.

Bàn tay Bách Kiến Tề dùng sức nắm giữ móng cánh hoa của Tô Y Nguyên, muốn thư giải sung sướng phun mạnh từ trong xương cốt, Tô Y Nguyên ở dưới thân thể hần rên rỉ ai oán, nhìn cô hoàn toàn thần phục bộ dáng hần, Bách Kiến Tề rất muốn hung hăng phá hư cô, đặt cô ở dưới thân cả đời đều không buông.

Ôm lấy Tô Y Nguyên nữa ngất ở trong cao trào, Bách Kiến Tề ôm cô ra khỏi thành trì vững chắc trở về phòng, đặt cô ở trên đệm giường trong phòng uyên ương, quỳ gối ở giữa hai chân cô tách mở đùi trắng trẻo của cô ra

núi chân cô lách mở đầu tuyết cũng cầu cô lại
lại đem sắt nóng sáp vào.

“Kiến Tề..... Không cần.....” Tô Y
Nguyên từ chối một chút, tay chân vô lực đẩy
ra, cô cố gắng mở to mắt thỉnh cầu.

“Anh hôm nay tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho
em!” Hấn nhìn nhiều ngày như vậy, đợi nhiều
ngày như vậy, chính là chờ đợi cô khôi phục
sau đêm đầu tiên, làm người phụ nữ của hấn
nhất định phải theo kịp tiết tấu của hấn. Không
tiếp tục vô nghĩ, Bách Kiến Tề đem tất cả
khí lực dùng ở trên lưng, lần lượt rút ra cắm
vào sắt nóng, lần lượt từ trên người Tô Y
Nguyên thu được vô số khoái cảm.

<http://cungquanghang.com/>

Đêm giường bay trên mặt đất bị bọn họ cuốn
sang một bên, Bách Kiến Tề ăn Tô Y
Nguyên trần trụi trên ván gỗ ấm áp, không
chút lưu tình nào lần lượt tiến vào thân thể cô,
thân hình nam tính cường tráng cứng rắn hoàn
toàn vây khốn thân thể nữ tính trắng tuyết mềm

<http://cungquanghang.com/>

mặt, Cô Y Nguyên căn bản không có năng lực phản kháng, bị lần lượt va chạm của hấn đánh bay tam thần.

Tóc bọn họ hơi bị ước mờ hôi, đuôi của cô vì cơ bắp buột chặt thời gian dài mà đau nhức, huyết hoa của cô sáng khoải đến đau đớn tê dại, Cô Y Nguyên đã không nhớ rõ cô ở bao nhiêu lần cao trào mà ngất đi, lại như thế nào bị người đàn ông này dùng tư thái lửa nóng đánh thức.

“Tề..... Em mệt mỏi quá.....” Cô Y Nguyên vội khuất vươn cánh tay ôm lấy cổ Bách Kiến Tề, cực kỳ tội nghiệp nói: “Em mệt mỏi quá, không cần được không.....”

“Có thể, em có thể..... Không được bỏ anh một mình cao trào..... Đợi anh .....” Bách Kiến Tề đã ở trên người Cô Y Nguyên lần lượt thử đủ loại tư thế, thích nhất vẫn là gát gao đặt cô ở trên sàn, nhìn bộ dáng tuyệt mỹ của cô khi cao trào, hấn không thể không chế mình, hấn căn bản không dùng được.

Ở trước cao trào một giây, Bách Kiến Tề rút ra đục vọng lửa nóng, lỗ nhỏ ngay trước sát

nóng mở ra, phun ra tinh dịch nóng rực, từ lông
mao đen thui một cõ phun lên bụng bằng phẳng
trải rộng đến nhũ hoa ửng ngân xanh tím, hai, ba
giọt dịch nóng bắn tung tóe lên gương mặt cô.

<http://cungquanghang.com/>

Trên thân thể Tô Y Nguyên lộ ra một tầng
sương mù, mắt sáng của cô sáng như mắt bò
câu, đã không còn lực làm ra phản ứng gì.

Nhìn thấy nóng dịch dính ở bên môi Tô Y
Nguyên, trong đầu kia dây thần kinh của
Bách Kiến Tề lại bị kích thích, dục vọng ở
trong ánh mắt giật mình của Tô Y Nguyên
lại đứng thẳng, Tô Y Nguyên khóc ra, rất lo
lắng, thật ủy khuất, thật mệt mỏi thút thít.

“Ngoan.” Bách Kiến Tề ôm lấy Tô Y
Nguyên, hắn biết cô rất mệt mỏi, hắn cam
đoan lại một lần nữa để cô lại nghỉ ngơi, hắn
đặt cô giữa hai chân, đem dục vọng lửa nóng
để trước mắt cô.

<http://cungquanghang.com/>

Tô Y Nguyên ngẩng đầu nhìn Bách Kiến

<http://cungquanghang.com/>
Tề, không rõ hẳn muốn làm cái gì, cô đã
không có khí lực then thùng hoặc tránh né.

<http://cungquanghang.com/>

“Dùng miệng em giúp anh, nhanh chút.” Bách
Kiến Tề mở chân ra ngồi, ngón tay xuyên
qua tóc đen của Tô Y Nguyên, ôn nhu xuyên
qua sợi tóc của cô, hai mắt ngập tràn tình dục
nhìn cô, thỉnh cầu cô, cổ vũ cô.

Tô Y Nguyên khẩn trương nuốt một ngụm
nước miếng, cô thấy được người đàn ông này ở
trên giường có bao nhiêu kiên trì cùng bá đạo, cô
hé miệng ra, chần chờ ngậm đỉnh sắt nóng, lập
tức sắt nóng lại càng thêm to ra, lại thô to một
vòng.

Tô Y Nguyên phát hoảng, hoảng loạn nắm
giữ dục vọng, sợ nó lại lớn lên, cô ở trên dục
vọng người thấy mùi tanh, đó là hương vị của
hắn, tuy rằng không quen nhưng cũng có thể
chịu được.

“Dùng tay của em, miệng em, lấy lòng nó,
nhanh chút!” Ngón tay Bách Kiến Tề
xuyên qua sợi tóc cô dùng sức, thanh âm buột

chặt để nên.

Tô Y Nguyên hít sâu một hơi, phối hợp ngón tay cao thấp, dùng miệng mút vào đục vọng trắng kiện đứng thẳng, cảm giác nó ở trong tay cô, trong miệng càng thêm bưng bưng phấn chấn, cô nhìn hấn, hấn nhắm chặt mắt tình, trên mặt có đề nén cùng sáng khoái, điều này làm cho Tô Y Nguyên có động lực cùng tin tưởng, càng thêm ra sức lấy lòng hấn.

Bách Kiến Tề nhìn Tô Y Nguyên, công chúa mềm mại của Tô gia giống như nữ nô quỳ gối giữa hai chân hấn, dùng cái miệng nhỏ nhắn hàm chứa đục vọng của hấn, không ngừng mút nào, phun ra nuốt vào, trong khoang miệng của cô nóng quá, thật non mềm, gân xanh trên mu bàn tay hấn hưng phấn căng lên.

Bách Kiến Tề không có cách nào đề nén đục vọng mênh mông, lấy tay bắt lấy gáy của cô, nâng mông lên bắt đầu đứng lên rút ra cắn đục vọng vào trong miệng cô.

Tô Y Nguyên vì đục vọng nhiệt liệt trở nên khó chịu cực kỳ, hai tay cô dùng sức mà đứng vững trước bụng hấn, ý đồ chậm lại độ mạnh yếu mỗi lần đục vọng tiến vào, có thể đục vọng lại lần lượt sáp nhập vào chỗ sâu nhất trong miệng cô, đâm vào cổ họng cô thật khó chịu, nước mắt từng giọt rơi xuống, giờ phút này Tô Y Nguyên thoát nhìn chặt vật cực kỳ, cũng cực kỳ xinh đẹp.

Bách Kiến Tề thề, cảnh đẹp này chỉ có hấn có thể nhìn!

Đục vọng kịch liệt ra vào cào qua răng nanh Tô Y Nguyên, đục vọng ngay lập tức mở ra, bắn ra tinh dịch nhiệt liệt, Tô Y Nguyên đột nhiên bị bắn ra,

dùng hết khí lực mới tránh ra từ dưới cánh tay hắn, sắt nóng trượt một đường cong, đem tinh dịch bắn đầy gương mặt cùng sợi tóc của cô.

Tô Y Nguyên ủy khuất ngồi chồm hổm, trên mặt chặt vật dính nước mắt, nước miếng, dịch cùng tinh dịch, trong miệng tất cả đều là hương vị hắn.

Bách Kiến Tề nở nụ cười, tươi cười thật thỏa mãn, hắn ôm chặt Tô Y Nguyên hôn mạnh cô, chia sẻ với cô hương vị của hắn.

Bách Kiến Tề phóng túng làm cho Tô Y Nguyên nằm trên giường ba ngày, tinh lực của cô cạn kiệt nghiền trọng, huyết hoa đỏ son bầm dập to máu, Bách Kiến Tề áy náy, Tô Y Nguyên quả thực quá non qua non, căn bản không thể thừa nhận dục vọng to lớn mạnh mẽ của hắn.

Nhưng hắn thậm chí nghĩ muốn cô, tìm thực sự nghĩ muốn cô, loại cảm giác thỏa mãn cùng khoái cảm này bất cứ người phụ nữ nào cũng không thể cho.

Lúc Tô Y Nguyên nằm ở trên giường hồi phục thể lực, Bách Kiến Tề đã hầu hạ cô giống như công chúa, ôm cô đi toilet, vì cô mà sát bên người đốt com, khi bắt đầu Tô Y Nguyên còn thẹn thùng ngượng ngùng, dần dần hình thành thói quen được hắn cưng chiều.

Bách Kiến Tề không có tiếp tục phóng túng chính mình, chỉ khi vào lúc ngủ vỗ về đường cong pháp phồng của cô, sau đó tự giải phóng ở trong bàn tay của mình.

Sau nửa tháng nhân nhả nghỉ phép, Bách Kiến Tề cùng Tô Y Nguyên trở về Đài Bắc, nơi dừng chân đầu tiên chính là Tô gia.

Tô Y Nguyên thực khuôn trang, ở trên taxi gặt gao rúc vào lòng Bách Kiến Tề, một lời không nói.

“Đồ ngốc, không cần nói, tất cả đã có anh.” Bách Kiến Tề cười hôn lên cái trán Tô Y Nguyên, hắn thực khuôn trang, hắn chưa từng gặp qua gia trưởng nhà gái, càng không có kinh nghiệm trong chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lầy Em Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

“Người Tô gia được cha mẹ Tô Y Nguyên áp chế xuống, mới mở cửa cho Bách Kiến Tề bình an vào cửa, hoàn hảo ngồi trên ghế sofa, trong vòng nửa giờ, bảy anh em Tô gia tất cả đều trở về nhà lớn, một chữ nói ra đều là công kích Bách Kiến Tề ngồi ở đối diện. Tô Y Nguyên gặt gao ôm cánh tay Bách Kiến Tề ngồi ở bên cạnh hắn, cô biết các anh trai nhất định sẽ phản đối, bất quá vô luận như thế nào cô đều phải ở cùng Bách Kiến Tề, cho dù bỏ trốn cũng không sợ.

Bảy anh em Tô gia rất đau lòng, rất khổ sở, công chúa bọn họ thủ hộ hai mươi mấy năm thế nhưng vì người ngoài mà dùng ánh mắt phòng bị nhìn bọn họ, giống như bọn họ mới là người làm tổn thương cô, công chúa bọn họ đã bớt đi dấu vết non nớt, giữa hai khóe mi

thêm phần quyền rũ, vừa thấy là biết đã bị tên
hồn đàn Bách Kiến Tề đã ra tay với công
chúa của bọn họ!

Cha mẹ Tô gia đau lòng vì con gái, con gái
khóc nói nhất định phải ở cùng Bách Kiến Tề,
bọn họ cho dù có bao nhiêu thành kiến đối với
Bách Kiến Tề cũng không chống lại được nước
mắt của con gái, chỉ có thể đem chuyện này
cho các anh trai quan tâm trân trọng cô xử lý.

“Mày đã đáp ứng chúng tao cái gì? Mày biết
chúng tao không có khả năng giao Nguyên
Nguyên cho mày!” Trong ánh mắt Tô V
Phàm phun ra lửa nóng phẫn nộ.

Bách Kiến Tề cảm giác được Tô V Nguyên
muốn truyền tư tin cho hắn, hắn một chút
cũng không khẩn trương, Tô V Phàm ánh
mắt có đôi nét tương tự Tô V Nguyên làm cho
hắn dù bị trừng phạt lộ ra tươi cười, trước bảy
đôi mắt phẫn nộ nhìn chăm chăm hắn, nâng
khuôn mặt Tô V Nguyên lên, ở trên trán ấn
xuống nụ hôn sủng nịnh.

Mấy tên đàn ông Tô gia, trừ bỏ Tô ba ba chen
chúc ở mặt sau, toàn bộ đều nổi giận, đều kéo
tay áo lên, nắm nắm đám đứng lên vây quanh
Bách Kiến Tề.

“Anh trai, nếu các anh dám đụng đến một
ngón tay của Bách Kiến Tề, em sẽ rời nhà
trốn, không bao giờ trở lại nữa!” Tô V
Nguyên vội vàng che ở trước Bách Kiến Tề.

“Hòe Bách, mày đi ra, tránh ở sau phụ nữ tính
là bản sự gì!” Anh ba Tô gia giận đến nổi
điên. Tô ba ba cùng mẹ Tô thở dài thật sâu,
theo tình huống hiện tại, bảy anh em Tô gia

căn bản không chiếm được lợi thế, bởi vì công chúa vạn người nhà hắc chăm chú, được sủng ái nhất lại ở bên phe tên kia, hiện tại chỉ có thể cầu nguyện, tên đàn ông kia ngàn vạn lần đừng thương tổn công chúa thiện lương tốt đẹp của bọn họ.

Bằng dài ba thước cũng không thể đo được cái lạnh của ngày này, người nhà Tô gia thành kiến đối với Bách Kiến Tề không có khả năng bởi vì Tô Y Nguyên kiên trì mà có thể thay đổi, sau khi Tô Y Nguyên kiên trì vừa khóc lại nháo, bảy anh em Tô thị đáp ứng cho bọn họ kết giao, bất quá điều kiện là phải hẹn hò ở nơi công cộng, để một anh em Tô gia giám sát.

Tô Y Phàm gọi Bách Kiến Tề sang một bên, “Trước khi Tô gia đồng ý cho các người kết hôn, cậu không thể chạm một ngón tay vào Tô Y Nguyên, bằng không đời này cậu đừng nghĩ cười được Nguyên Nguyên!”

Tô Y Nguyên là công chúa Tô gia, Bách Kiến Tề nghĩ ra được chỉ có thể đáp ứng điều kiện của anh em Tô gia, trời biết cảm giác mỗi ngày hẹn hò với cô nhìn cô, lại không thể đụng vào cô nhanh làm cho hắc nỗi điên.

Tô Y Nguyên cùng nhanh bị các anh trai nhìn chăm chú đến điên rồi, đang yêu nên cô lúc nào cũng muốn dính cùng Bách Kiến Tề, muốn ôm hắc, muốn cùng hắc mỗi ngày nhìn mặt trời mọc, cùng nhau ngắm mặt trời lặn, loại bóng đèn anh trai này thật sự quá sáng đi.

Mỗi một ngày đi qua, ngọt ngào lại dày vò, tất cả mọi người phát hiện Bách Kiến Tề thay đổi, hắc không tiếp tục hi hi ha ha đối với những người phụ nữ đang muốn câu dẫn hắc, hắc chuyên chú cho sự nghiệp, đối với nhóm khách nữ vẫn chu đáo nhưng duy trì khoảng cách, hắc hoàn toàn từ biệt cuộc sống về đêm, cùng Tô Y Nguyên đi dạo hiệu sách, dạo thư viện, xem phim, thậm chí chủ động đến Tô gia dù bị các anh em Tô gia nhìn chăm chú.

Gần đây, xã hội thượng lưu có rất nhiều người có độ tuổi gia đình phù hợp luôn luôn xuyên qua các mối quan hệ muốn đám hỏi cùng Tô gia, trong đó không biết tự lượng sức mình nhất, không từ thủ đoạn chính là lão đại Bách gia Bách Tư Hiền, mặc kệ Bách Kiến Tề không thể nào đáp ứng yêu cầu của bọn họ, nhưng vẫn còn hơn phế vật Bách Tư Hiền kia.

Bởi vì Bách Tư Hiền xuất hiện, Tô Y Phàm bắt đầu nhìn thẳng vào Bách Kiến Tề, bởi vì đại thiếu gia này trừ bỏ thanh danh tốt, thế nhưng ở mặt khác hắc đều bại so với em trai mình, điều này làm cho Tô Y Phàm thực không cam lòng, nhưng không có cách nào phủ nhận. (AN: lại thêm một anh coi môn đăng hộ đối là trên hết. Chán ghét! Quyết định liệt anh ra khỏi danh sách soái ca của mình.)

Tô Y Phàm tìm thám tử tư điều tra thật tường tận Bách Kiến Tề, từ một khắc sinh ra cho đến bây giờ.

Tô Y Phàm nhìn báo cáo điều tra thật dày trăm mặt, lấy trình độ bú đờng bình của em gái, dựa theo bản tin của em gái, bọn họ không thể thay đổi ý nghĩ của cô, mà tên đàn ông này, thực sự có thể thay đổi vì Tô Y Nguyên sao?

Chương 25

Giữa trưa thứ sáu, Bách Kiến Tề nhận được điện thoại của Bách Tùng, làm cho tâm tình hắn không được vui cả một buổi chiều.

Người cha cùng huyết thống này trừ bỏ cung cấp tiền bạc, nuôi hắn lớn lên, cung cấp học phí đại học cho hắn, không còn có liên hệ gì khác.

Bách Tùng giống những người khác khinh bỉ hắn, cho dù không có cảm tình, bị người cha thân sinh của mình khinh bỉ ra mặt cũng vẫn làm cho Bách Kiến Tề bi thương, hắn tình nguyện sinh ra trong một gia đình bình thường, thậm chí là cô nhi viện, mà không phải là như bây giờ, hắn là chứng cứ sỉ nhục của Bách gia, Bách gia cũng là đoạn trí nhớ mà hắn không muốn quay đầu nhớ lại.

Hắn biết Bách Tùng so với bất cứ kẻ nào còn hận hắn hơn, nếu không phải có kết quả DNA, Bách Tùng căn bản sẽ không thu lưu hắn, về sau hắn trưởng thành, không tiếp tục oán giận Bách Tùng, bởi vì lúc trước mẹ thừa dịp Bách Tùng uống say mới cùng Bách Tùng lên giường, Bách Tùng ở bên ngoài tìm vui một lần, lại để lại chứng cứ không thể xóa bỏ, tạo thành ngăn cách nhiều năm như vậy giữa Bách Tùng cùng Bách phu nhân.

Tuy rằng không biết mục đích chân chính của Bách Tùng, nhưng Bách Kiến Tề cũng biết sẽ không có chuyện tốt, giống như bọn họ không muốn nhìn đến hắn, hắn cũng không muốn nhìn thấy bọn họ, làm bộ hắn không phải là người nhà Bách gia, không phải là sỉ nhục của Bách gia.

Hắn đã bao nhiêu năm không trở về biệt thự lạnh như băng kia? Lâu đến mức hắn thật sự đã quên.

Buổi tối khi xem phim, Bách Kiến Tề luôn luôn không yên trong lòng.

“Kiến Tề, hẹn hò với em có phải thực nhàm chán hay không?” Lúc từ rạp chiếu phim đi ra, Tô Y Nguyên rất lo lắng hỏi, bây giờ bọn họ hẹn hò ngay cả học sinh tiểu học cũng không giống, bởi vì phía sau luôn có một anh họ đi theo cô, thật ghê tởm!

“Sẽ không.” Tuy rằng bởi Tô Y Nguyên xem toàn là phim hoạt hình, nhưng chỉ cần nhìn thấy tươi cười ngọt ngào của cô hắn liền thỏa mãn, nguyên lai yêu chính là như vậy, cái gì cũng không cần làm, nhìn cô mỉm cười liền thỏa mãn.

“Anh không phải có tâm sự chứ?” Tô Y Nguyên tuy rằng hồn nhiên, nhưng vẫn có trực giác cùng nỗi cảm của phụ nữ, cô biết mình rất ngốc, căn bản không có biện pháp giúp hắn giải quyết khó khăn, nhưng nếu có thể cô sẽ toàn lực giúp đỡ hắn.

Ở trên quảng trường trước công ty bách hóa, Bách Kiến Tề cúi đầu nhìn ánh mắt đầy lo lắng cùng chờ mong của Tô Y Nguyên, hắn không để ý đến anh ba Tô gia cách ba mét đang nhìn bọn họ chăm chăm, thân thủ kéo Tô Y Nguyên vào lòng, “Chỉ có một chút chuyện phiền lòng, bất quá, chỉ cần có em ở bên anh, cái gì anh cũng không sợ.”

“Nhưng, anh không biết em ngờ ngác ngốc ngốc, đã không có năng lực cũng không thể giúp anh, em ngay cả tự mình ra khỏi cửa cũng không dám, em thật là phiền toái lớn.” Đầu nhỏ của Tô Y Nguyên miên mẫn suy nghĩ nói ra một kết luận.

“Đồ ngốc!” Bách Kiến Tề cúi người hôn môi Tô Y Nguyên, ngăn chặn cam chịu của cô, “Em không biết em có bao nhiêu quan trọng đối với anh sao, đáp ứng anh, bất luận phát sinh chuyện gì, đều không cần rời xa anh.”

Trông mặt anh ba Tô gia trùng đến nhanh rút ra, chỉ biết đây là chuyện khổ sai, tan tằm không thể ở bên bạn gái, còn phải nhìn bọn họ không coi ai ra gì trên đường diễn tiết mục ngọt ngào, nắm đầm của hắn rất ngứa, rất muốn vung một quyền vào khuôn mặt tươi cười chán ghét của Bách Kiến Tề, không biết hắn làm như vậy em họ bảo bối của hắn có thể không bao giờ để ý đến hắn nữa hay không?

Quả nhiên con gái lớn không thể giữ lại a! Có phải bọn họ bảo hộ cô tốt quá hay không, không có một chút sức chống cự cùng lực miễn dịch, mới có thể bị một hoa hoa công tử mê hoặc tâm trí, hơn nữa theo hắn quan sát, công chúa bọn họ trúng độc quá sâu, chỉ sợ dùng thuốc hay châm cứu đều vô hiệu.

Nguyên nhân làm cho Bách Kiến Tề chán ghét Bách gia lại thêm một cái, bởi vì phải về Bách gia, chạm trễ hẹn hò của hắn cùng Tô Y Nguyên, tuy rằng Tô Y Nguyên rất hiểu chuyện nói hắn nên lấy về nhà làm trọng, nhưng cô vẫn ngốc không biết che giấu cảm xúc biểu hiện thất vọng.

Tô Y Nguyên ở Nhật Bản đã biết được Bách Kiến Tề cùng Bách gia có khúc mắc, cô rất đau lòng, rất khổ sở, thậm chí còn ngậm ngút mở miệng: “Nếu lúc trước quen biết em thì tốt rồi, anh đến nhà em ở, em sẽ đối với anh tốt lắm.”

Ngốc ngôn ngốc ngữ làm Bách Kiến Tề cho cô một nụ hôn ngọt ngào, hốc mắt hắn cũng đỏ lên.

Tô Y Nguyên làm hết khả năng của cô để giúp đỡ lo lắng của Bách Kiến Tề, Bách Kiến Tề cảm thấy hắn thực sự may mắn, rất hạnh phúc, hắn từng oán giận trời cao, cho hắn sinh ra trên đời này, không ai thức sự quan tâm đến hắn, để ý hắn, nhưng Tô Y Nguyên cho hắn biết, hắn kỳ thực phi thường may mắn, có được người phụ nữ cùng cảm tình trân quý nhất trên thế giới.

Mặc dù biết khúc mắc giữa Bách Kiến Tề cùng Bách gia có thể vĩnh viễn đều không tháo gỡ được, nhưng Tô Y Nguyên đơn thuần cảm thấy bọn họ là người một nhà, tình thân rơi mất được cải thiện so với làm kẻ thù thì vẫn tốt hơn.

Bách Kiến Tề cũng không có vui vẻ nhìn Tô Y Nguyên đơn thuần hòa thuận, bọn họ nhất định có việc muốn lợi dụng hắn, bằng không sẽ không kéo cái đinh trong mắt là hắn về làm chứng mắt.

Bách Kiến Tề ở trong phòng khách Bách gia chờ đợi vợ chồng Bách thị xuất hiện, hắn biết bọn họ không có lập tức xuống lầu là biểu hiện khinh thường đối với hắn, rất nhiều thứ giống như hồi nhỏ, muốn thấy mặt bọn họ, đều phải ngồi đợi rất lâu. Bất quá, hiện tại tâm tình hắn đã hoàn toàn khác xưa, hắn sẽ không ngây thơ khát vọng quan tâm yêu thương của bọn họ.

Lần trước đứng ở chỗ này, đã là bao nhiêu năm trước! Hắn xin được vào khoa chính hình của Nguyên Thịnh, lại bị Bách Tùng mắng không làm việc đảng hoàng, buồn cười là, bọn họ căn bản không biết hắn học đại học, sở nghiên cứu, tiến sĩ học cái gì, lại dựa vào cái gì khoa tay múa chân với công tác của hắn? Kết quả cuối cùng đương nhiên là không vui. (AN: Tề ca ca, anh đừng có buồn! Bọn họ ghen tị vì anh được vào khoa chính hình lớn nhất của bệnh viện lớn nhất thôi. Trong khi con bọn họ chưa bằng con giun, con sán, con đũa chỉ hết. Bọn họ xách giày cho anh còn chưa đáng nữa á chứ!!!!!!)

Lúc hắn nghe lén được vợ chồng Bách thị dự tính lợi dụng đám hỏi của hắn hơn nữa sẽ tìm đối tượng thổi nát cho hắn, hắn đã ngay lập tức tìm cách rời đi, lần đó vì sự việc kia vừa vặn cho hắn lý do, hắn đá cửa rời đi, trừ bỏ cái tên “Bách Kiến Tề”, hắn không có mang bất cứ cái gì của Bách gia đi, hắn không còn tiến vào cửa nhà Bách gia nữa, hắn nhĩ thiếu gia trên danh nghĩa của Bách gia làm cho Bách gia hổ thẹn thành người qua đường.

Vừa nghĩ đến phải gặp Bách Kiến Tề, vợ chồng Bách thị đã nhủ mảy cả một ngày, bọn họ quá tự cho là cao quý nhất bước chân đi xuống lầu, trước khuôn mặt lạnh lùng của Bách Kiến Tề ngồi xuống, nhìn nhau, thật lâu không ai nói chuyện.

“Có chuyện gì kêu tôi đến đây?” Vừa thấy Bách Tùng, Bách Kiến Tề sẽ không có biện pháp thả lỏng tinh thần, kỳ thật bộ dáng hắn giống như người mẹ xinh đẹp xấu số của hắn, Bách Tùng trừ việc cho hắn sinh mệnh, thậm chí ngay cả dung mạo đều không có một dấu vết nào là từ ông ta, nói đến thật sự châm chọc, rõ ràng là cha con ruột, lại không nhìn thấy một chút giống nhau.

“Người là con ta, không có việc gì ta không thể gặp người sao?” Bách Tùng đề nén tính tình xuống, nhẫn nại nói.

Vừa nghe đến những lời này, Bách Kiến Tề biết Bách Tùng nhất định bàn tính cái đa mưu túc trí gì đó, bằng không sẽ không nói ra lời nói thừa nhận hắn, ông ta rõ ràng hận không thể khiến hắn chưa bao giờ xuất hiện qua.

“Tôi còn không biết ông xem tôi là con trai đó, mặc kệ thế nào, có chuyện gì ông nói thẳng đi, tôi nghĩ ông cùng Bách phu nhân thực bẽ bộn nhiều việc, tôi cũng bẽ bộn nhiều việc.” Trải qua nhiều năm như vậy, khát vọng tình thương của cha đối với hắn, hận đối với Bách Tùng sớm tan thành mây khói, bây giờ còn lại chỉ là nhảm chán không hài lòng.

Bách Tùng có loại ảo não bị vạch trần, nhưng thế tử nắm giữ tay hắn làm cho hắn kiềm lại tính tình, “Ta muốn mảy cưới con gái lớn Lưu gia, hai nhà đã công bố tin tức đám hỏi ra ngoài.”

“Ông nói cái gì? Tôi thế nào không biết chuyện này? Tôi vì sao phải kết hôn với đại tiểu thư Lưu gia?” Đại tiểu thư Lưu gia là danh nhân trong giới xã giao, sau khi kết hôn một lần, bởi vì bị chồng mình bắt gian trên giường mà ly hôn, từ đó chạy qua chạy lại giữa các nhân tình, từng vô số lần tung ra lời mời đối với hắn, nhưng hắn đối với phụ nữ tâm cơ nặng cũng quá mức phóng đãng này thật sự không có hứng thú, không nghĩ tới, thế nhưng có một ngày có người muốn đồ cô ta đến trước mặt hắn.

“Ta là cha mảy, nuôi dạy mảy nhiều năm như vậy, cho mảy đến Nhật Bản học du học, đưa ra chút yêu cầu với mảy có gì quá đáng.” Bách Tùng là người nói một không hai, tuyệt không chấp nhận kẻ nào chất vấn quyết định của hắn.

“Tôi đã có người trong lòng, tôi sẽ kết hôn, nên sẽ không cưới phụ nữ khác.” Bách Kiến Tề đứng lên, tuyên bố đàm phán thất bại, nếu biết gọi hắn trở về là nói cái chuyện không dính dáng này, hắn căn bản không cần lãng phí thời gian.

“Bách Kiến Tề, mảy sẽ không nghĩ mảy có thể cưới con gái của Tô gia đi?” Bách phu nhân luôn luôn trầm mặc mở miệng, thanh âm chanh chua chói tai, “Tô Y Nguyên là đối tượng của Tư Hiền, mảy đừng có cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga, mảy không xem xét xuất thân của mảy so với Tư Hiền không thể so sánh được!”

“Bà nói cái gì?” Bách Kiến Tề xoay người dùng ánh mắt lợi hại nhìn thẳng Bách phu nhân, người phụ nữ cao quý trong trí nhớ nguyên lai đã già hồng như thế, cho dù có trang điểm giỏi đến đâu cũng không che lấp được dấu vết năm tháng trên mặt bà.

“Tao nói mảy tốt nhất cách Tô Y Nguyên xa một chút, cô ta sẽ gả cho Tư Hiền, tốt nhất quản tốt thân mình, cẩn thận tao đối với mảy không khách khí!” Bách phu nhân bị ánh mắt nhìn chăm chú của Bách Kiến Tề mà lạnh cả người, nhưng vẫn mạnh miệng nói.

“Bà tốt nhất cùng con bà cách Tô Y Nguyên xa một chút, cô ấy là người phụ nữ của tôi!” Bách Kiến Tề vừa nghĩ đến tên hôn đản Bách Tư Hiền đánh chủ ý lên Tô Y Nguyên, liền hận không thể một quyền đánh bay hắn.

“Bách Kiến Tề, mấy năm nay chúng ta chi nhiều tiền trên người mảy như vậy, đây là lúc mảy nên báo đáp chúng ta, nói thật cho mảy biết, nếu không được Lưu gia giúp đỡ, Bách gia sẽ phá sản, vàng sáng nhĩ thiếu gia Bách gia bao phủ trên đầu mảy sẽ biến mất.” Bách Tùng xanh cả mặt, nếu không đến mức vạn bất đắc dĩ, hắn cũng không nguyện ý yếu thế trước đứa con hắn luôn luôn không muốn nhìn thẳng.

“Bách gia sắp phá sản?” Bách Kiến Tề luôn luôn không quan tâm chuyện Bách gia, ở trong lòng hắn tất cả này đều không quan hệ với hắn, Bách Tùng

thế nhưng sẽ công khai nói ở trên người hấn chỉ bao nhiêu tiền, hấn mỗi ngày ăn bọn họ ba bát com, bắt quá là vụng trộm ăn trong phòng bếp, cũng chỉ lấy một năm học phí đại học từ bọn họ, ân tình này thực sự lớn ngập trời a, lớn đến mức hấn cần phải hy sinh tất cả để hoàn lại.

“Cho nên kế hoạch của các người là lợi dụng tôi cưới đại tiểu thư Lư gia, đòi lấy tiền viện trợ Lư gia, sau đó để cho Bách Tư Hiền đánh chủ ý lên Nguyên Nguyên, không thể không nói, các người lo lắng thực sự hoàn mỹ cùng ti bỉ, bắt quá, có tôi đây hết thấy đều sẽ không thực hiện được, các người có lựa chọn cuối cùng, có thể cho Bách Tư Hiền cưới đại tiểu thư Lư gia.” Thanh âm lạnh băng tĩnh, cảm xúc càng mãnh mẽ, chỉ với việc Bách Tư Hiền đơn phương muốn đánh chủ ý lên Tô Y Nguyên, Bách Kiến Tề đã ghen tị muốn giết hấn.

“Câm miệng! Con ta phải kết hôn với tiểu thư khuê các có huyết thống cao quý, mà không phải là một dân phụ, loại phụ nữ phóng đảng giống như người con của một kỹ nữ, thật xứng!” Bách phu nhân oán giận nói, mấy năm nay Bách Kiến Tề như là cái đinh trong mắt bà, bà ta hận không thể vĩnh viễn không nhìn thấy hấn nữa.

“Các người cảm thấy tôi sẽ khuất phục các người sao? Tôi đã trưởng thành, độc lập, không cần nuôi dạy cùng tiền tài của các người giúp đỡ, về sau không cần lại tìm tôi vì loại chuyện nhảm chán này, các người không muốn nhìn thấy tôi, tôi cũng không muốn nhìn thấy các người.” Cầm dưới Bách Kiến Tề buột chặt, hấn cùng Bách phu nhân đối thoại cũng không nhiều, nhưng chỉ cần mở miệng bà ta đều dùng ngôn ngữ khó nghe nhất công kích mẹ hấn, mặc kệ mẹ hấn làm cái gì, bà đã cho hấn sinh mệnh, hấn không thể bình tĩnh nhận vũ nhục của người khác đối với bà.

Bách Kiến Tề nhìn chung quanh với hấn mà nói vô cùng xa lạ này, từng trốn ở trong góc phòng nhìn lên phòng khách trống lẽ, từng ôm ý tưởng đơn thuần tốt đẹp, lần lượt cố gắng hòa hợp với gia đình, không nhìn phần nộ của Bách Tùng cùng Bách phu nhân, xoay người rời đi.

“Mày chẳng lẽ không muốn biết mẹ mày ở đâu sao?” Bách Tùng trước khi Bách Kiến Tề ra khỏi cửa tung ra mồi cuối cùng.

Bách Kiến Tề bước chân một chút, mở cửa đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Anh chàng Không Kết Hôn, Lầy Em Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Hấn muốn biết, mấy năm này không có lúc nào hấn không muốn tìm được người đã cho hấn sinh mệnh, giấu hấn ở trong tủ quần áo, nghe bà cùng đàn ông lên giường rên rỉ, muốn chất vấn bà vì sao đã sinh ra hấn, lại đưa hấn đến Bách gia, hấn tình nguyện là thằng bé nhỏ khiếp đảm tránh trong tủ quần áo, cũng không nguyện ý đến Bách gia lạnh như băng chỉ có tra tấn kia!

Hấn lựa chọn khoa chinh hình, nguyên nhân lớn nhất là vì từ nhỏ trong lòng hấn đều mang

một ảo tưởng, nếu mẹ hắn không bị hủy dung, nếu dung mạo mẹ hắn có thể chữa trị, hắn sẽ không bị quăng đến Bách gia? Hắn từng rất hận, rất oán, nhưng cũng thật sâu yêu bà.

Bách Kiến Tế lái xe rời đi thật nhanh, lãng đãng nơi nơi tán loạn, trong óc hắn ong ong vang, ngực hắn thực buồn thực buồn, hắn cho rằng hắn tưởng thành, độc lập, không tiếp tục bị chuyện khó khăn gì của Bách gia nhiều, nhưng, hắn vẫn bị ảnh hưởng.

Bách Kiến Tế đưa xe dừng ở cửa sau Tô gia, tầm mắt xuyên qua hoa viên to như vậy nhìn thấy cửa sổ Tô Y Nguyên.

Đèn trong phòng Tô Y Nguyên sáng, ánh sáng xuyên qua rèm cửa sổ hồng nhạt đi ra, Bách Kiến Tế ngồi ở trong xe, ngơ ngác nhìn luồng sáng kia, hắn biết, Tô Y Nguyên nhất định mặc váy ngủ công chúa đính đầy ren, ghé trên giường xem truyện tranh Doremon, cẳng chân trắng nõn của cô nhoáng lên một cái, nhoáng lên một cái, đèn tế tung bay sắp đổ ở trên chân.

Dần dần, khuôn mặt Bách Kiến Tề bước
chặt cùng tâm tình giống nhau bình tĩnh lại,
Bách Kiến Tề lộ ra tươi cười nhàn nhạt, chỉ
cần nghĩ đến Tô Y Nguyên, tựa hồ lo lắng
của hắn đều tan thành mây khói.

Tiếng chuông di động càng lên, đó là Tô Y
Nguyên giúp hắn đặt ra, chỉ là tiếng chuông
của riêng cô.

"Ừ, Kiến Tề, anh về nhà chưa? Trong nhà
có chuyện gì sao?" Thanh âm thanh thúy của
Tô Y Nguyên truyền ra từ di động, làm cho
Bách Kiến Tề gọi lên môi, thả lỏng dựa lên
ghế dựa.

"Ừ, đã trở lại, không có chuyện gì, em đang
làm cái gì?" Thanh âm Bách Kiến Tề rất
ôn nhu, sau khi trải qua hết thầy chương khí
mùi mật ở Bách gia, biết được Bách Tư iền
đánh chủ ý lên người Tô Y Nguyên, Bách
Kiến Tề muốn lập tức có được Tô Y
Nguyên, đưa cô giấu ở trong nhà ai cũng không
cho thấu.

"Em vừa mới cùng anh trai ằm ỹ một trận, em quyết định về sau sẽ không bao giờ để ý đến các anh ấy nữa!" Tô Y Nguyên tức giận đập vào hai cái gối đầu.

"Làm sao vậy? Không cần tức giận với anh trai em, bọn họ đều là vì tốt cho em." Nghĩ đến bộ dáng Tô Y Nguyên tức giận lâu lâu, Bách Kiến Tế cười khẽ ra tiếng.

"Anh trai em không chỉ cho người điều tra anh, còn tìm phụ nữ đến câu dẫn anh, sẽ chờ đến khi anh bị câu dẫn, thật tốt chia rẽ hai ta!" Sau bữa tối Tô Y Nguyên bởi vì lo lắng Bách Kiến Tế trở về Bách gia, không thể an tâm mà đi lại nơi nơi, không nghĩ tới ở ngoài thư phòng không cẩn thận nghe lén các anh trai nói chuyện phiếm, cô rất nhanh tức khí lên.

"Phải không?" Cẩn thận nhớ lại, mấy ngày nay có rất nhiều bất ngờ không thể hiểu được, phụ nữ căn bản không cần chỉnh hình xuất hiện, ở ngoài phòng lác lư, hẳn có thói quen bị câu dẫn nên không có nghĩ nhiều.

“Là thật, chính tai em nghe được, em ghê tởm các anh ấy!” Thanh âm Tô Y Nguyên tức giận, một bên dùng sức mà đập đánh bàn làm việc.

“Nếu anh thật sự bị câu dẫn thì làm sao bây giờ?” Bách Kiến Tề bị thanh âm dỗi của Tô Y Nguyên chọc cho cười, không nhìn được tiếp tục đùa cô. Bên kia di động trầm mặc, loáng thoáng truyền đến mức nở cứt đầu.

“Đồ ngốc, em vừa khóc sao? Anh chỉ đùa em thôi, bây giờ trong lòng anh chỉ có em, phụ nữ khác anh căn bản không để vào mắt, em không tin anh sao?” Bách Kiến Tề liếc chơi đùa phát hỏa, nói rằng giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27

“Kiến Tề, anh không cần rời xa em được không? Nếu không có anh, em nhất định sẽ chết!” Tô Y Nguyên vừa nghĩ đến Bách Kiến Tề là của phụ nữ khác, cô liền khổ sở sắp chết mất, cô khóc thỉnh cầu, cầu xin Bách Kiến Tề.

“Đồ ngốc, nếu mất em, anh mới là người sẽ chết!” Học ngữ khí ngây thơ của Tô Y Nguyên, Bách Kiến Tề nghiêm túc nói: “Nguyên Nguyên, anh muốn gặp em.” Hắn thực sự rất muốn rất muốn nhìn thấy cô.

“Em đi tìm anh!” Tô Y Nguyên nhảy xuống giường, “Anh ở nhà sao? Em đến nhà anh tìm anh.”

“Không cần, để cho anh trai em biết bọn họ sẽ tức giận.” Bách Kiến Tề thiếu chút nữa nói “được”, nhưng lại nghĩ đến phạm quy sẽ chỉ khiến bảy đàn ông Tô gia càng thêm phản đối, hắn tình nguyện chịu đựng nhất thời để đổi lấy gần nhau lâu dài về sau.

“Em mặc kệ bọn họ tức giận hay không, em đang giận bọn họ!” Bách Kiến Tề nghe được Tô Y Nguyên đang đập ổng heo, thanh âm bắt lấy bó lớn tiền xu, sinh hoạt của cô được chăm sóc rất tốt, căn bản không cần dùng đến tiền, cho nên lúc cô cần dùng tiền, chỉ có thể xin giúp đỡ từ ổng heo của cô.

“Nguyên Nguyên, anh đang ở cửa sau nhà em, ngay trước cửa sổ phòng em” Bách Kiến Tề không thể không chú ý muốn gặp được Tô Y Nguyên mở miệng nói, mặc kệ anh em Tô gia phát hiện có giết hấn hay không, hấn đều phải nhìn thấy cô.

“Chờ em, em lập tức ra ngay!” Tô Y Nguyên bỏ qua tiền xu, không kịp thay quần áo đổi giày, vội vã chạy ra khỏi phòng, may mắn bấy anh em Tô gia đều ở trong thư phòng thương lượng đại sự, người hầu nhìn thấy cô chạy xuống lầu, không kịp hỏi, cô liền mở cửa sau vọt ra hoa viên, người hầu cho rằng cô muốn đến nhà kính hoa viên, nên không để ý.

Tô Y Nguyên thật may mắn, một đường thuận lợi xuyên qua hoa viên, ngay cả bảo vệ trông coi cửa sau cũng không biết vì sao không trực, cô mặc váy ngủ màu trắng, giống như con bướm nhào vào ngực Bách Kiến Tề, “Em rất nhớ anh.”

“Anh cũng vậy.” Bách Kiến Tề nâng đôi má Tô Y Nguyên, xoay người đặt Tô Y Nguyên lên trên xe, dùng sức mà thân xuống.

Bọn họ tách ra lâu lắm, bọn họ vô cùng khát vọng lẫn nhau, mỗi lần gặp mặt đều có anh em Tô gia anh mắt giống như đèn pha nhìn bọn họ chằm chằm, giờ khắc này, giữa đường nhỏ hẻo lánh ở cửa sau Tô gia, xa xa là ánh sáng mờ mờ, bọn họ đều không thể không chế chính mình.

Bàn tay Tô Y Nguyên tham tiến vào trong áo sơ mi của Bách Kiến Tề, lung tung vuốt ve ngực rắn chắc của hấn, bàn tay Bách Kiến Tề nhấc lên váy ngủ chằm bi của cô, đẩy quần lót tham vào bên trong huyết hoa, hấn không có nhiều kiên nhẫn để làm khúc dạo đầu, vội về chơi đùa cái cảm giác ẩm ướt ở ồ, động tác nhanh chóng cởi bỏ thất lưng, kéo khóa kéo xuống, nhanh chóng cùng cô hợp nhất.

Nhận trạng kiện của Bách Kiến Tề đối với Tô Y Nguyên mà nói còn thực cổ hết sức, bất quá cô thích loại cảm giác này, thích hấn ở trong cơ thể cô, mỗi lần tìm đập đều liên tiếp giống nhau, thích loại cảm giác thờ vào mặt nhau.

Bách Kiến Tề nâng đùi Tô Y Nguyên lên, dừng mãnh tiến công, sau hơn mười phút ngay lúc cơ thể cô hồng mắt, cùng cô cùng nhau cao trào.

Dục vọng vừa nhanh vừa vội nhận được thư giãn giải tỏa, lý trí trở về lại trong đầu Bách Kiến Tề, hấn mới ý thức được chính mình làm cái gì, Tô Y Nguyên đã bị hấn đặt lên cửa xe, dục vọng của hấn còn chôn thật sâu trong cơ thể cô, cảm thụ được trong cao trào cô không ngừng hấp thu khoái cảm sắt nóng.

Bách Kiến Tề lau tóc, mở cửa xe ôm Tô Y Nguyên vào xe ngồi, hấn cũng chui vào theo, ôm Tô Y Nguyên vào lòng, gắt gao ôm nhau cảm thụ dư vị cao trào.

“Nguyên Nguyên..... Nguyên Nguyên.....” Bách Kiến Tề hôn sượt tóc hơi ẩm ướt Tô Y Nguyên, hấn thực sự không rời được cô gái này, tuy rằng cô một chút cũng không mị, cũng không gọi cảm, nhưng lại có thể tác động đến tim của hấn, lấp đầy ngực trống rỗng của hấn, “Nguyên Nguyên, ngàn vạn không cần rời xa anh!”

Tô Y Nguyên kịch liệt thờ dục trong lòng Bách Kiến Tề, giữa hai chân trơn bóng cùng tê mồi nhắc nhở cô mới vừa làm chuyện điên cuồng gì, “Kiến Tề, không bằng chúng ta bỏ trốn đi!” Tô Y Nguyên ngừng khí kinh người nói.

“Đồ ngốc.” Bách Kiến Tề nắm chặt bàn tay mềm mại của Tô Y Nguyên, cúi người cắn một cái vào chóp mũi của cô, “Đừng suy nghĩ miên man, anh sẽ nghĩ biện pháp thuyết phục các anh em.”

“Nhưng em chờ không kịp, em không còn muốn bị quản giống như phạm nhân nữa, đóng cửa, em lúc nào cũng muốn ở cùng anh, mỗi ngày đều nhìn thấy anh!” Bàn tay Tô Y Nguyên vội về đôi má Bách Kiến Tề, “Anh không muốn sao?”

“Nguyên Nguyên, nếu anh cái gì cũng không có, nếu anh không có biện pháp cho em cuộc sống tiếp tục giống như công chúa bây giờ, em có còn nguyện ý đi theo anh sao?” Bách Kiến Tề nắm bả vai Tô Y Nguyên, thật sâu mà nhìn vào ánh mắt cô.

Tô Y Nguyên không biết đã xảy ra chuyện gì, cô từ trong ánh mắt Bách Kiến Tề thấy được sự yếu ớt cùng bất an, Tô Y Nguyên nở nụ cười, rất nghiêm túc nói: “Em cho đến bây giờ đều không muốn làm công chúa, chỉ muốn làm vợ anh, tuy rằng bây giờ em thực ngốc, thực yếu ớt, nhưng anh tin em, em nhất định có thể làm tốt lắm, chỉ cần có anh ở bên em, em cái gì đều có thể làm được.”

Con người Tô Y Nguyên trong ánh sáng mờ mờ lờ lờ tỏa sáng, trong ánh mắt hoàn toàn là quý cùng tin cậy, loại tình yêu một trăm phần trăm này làm cho Bách Kiến Tề động lòng, làm cho nhiệt huyết Bách Kiến Tề sôi trào.

Hấn đặt cô ở dưới thân, ngăn chặn môi của cô, hấn muốn cô! Chỉ cần có cô!

Hôn môi nhiệt liệt, vuốt ve kịch liệt, ngón tay hấn đẩy ra quần lót mỏng manh ướt đẫm, nương theo một hồi hoan ái lưu lại trơn bóng, nặng nề mà sáp dục vọng đi vào, trải qua lần phát tiết vừa vội vừa mau, hấn có nhiều kiên nhẫn hơn quần lấy cô.

Trong không gian nhỏ hẹp trong xe, thân hình cường tráng cao lớn của hấn chặt chẽ khóa cô ở trong người, mỗi một lần tiến công của hấn đều không biết sẽ đụng vào cái gì, cô trừ bỏ bị động nhận lấy, phản ứng gì cũng không kịp làm.

Hơi nóng bốc ra từ trong thân thể của bọn họ ở trên cửa xe tạo thành một mảnh sương mờ sương mù, tiếng thờ dục, tiếng rên rỉ của bọn họ, thanh âm thân thể giao triền quanh quần uyển chuyển trong xe.

Không ai chú ý tới, ở cách cửa sau hẻo lánh của Tô gia không xa, một cái xe chần động hơn nửa đêm.

Sáng sớm, Bách Kiến Tề rốt cục cũng dừng lại, Tô Y Nguyên đã ngất ở dưới thân của hắn, thân thể cô thực mềm mại, mặc hắn đùa nghịch ra cái tư thế gì đều phối hợp, nơi mềm mại của cô, luôn gắt gao hàm chứa trắng kiện của hắn, hắn rốt cục giải phóng dục vọng tích lũy nhiều ngày, bất quá cô chịu khổ rồi.

Bách Kiến Tề rút ra khăn giấy giúp Tô Y Nguyên lau chùi dịch dính đầy người, giúp cô mặc váy ngủ chằm bích có nhiều nếp nhăn bị hắn xé rách, để cho cô ngủ ở trên ghế sofa, hắn mặc xong quần áo trở lại chỗ tay lái, lái xe rời khỏi Tô gia.

Hắn muốn hợp pháp có được cô, mặc kệ có phải có bấy thị vệ hung mãnh che ở phía trước hay không.

Hơn mười giờ, Tô Y Nguyên mơ mơ màng màng bị đánh thức, cô đã được thay một thân áo phục trắng tuyết, đó là tác phẩm của cô mới làm ra trong quý này, lấy ôn nhu cùng lãng mạn làm ý tưởng mà thiết kế.

Bách Kiến Tề đã hẹn với hai bằng hữu làm nhân chứng, chỉ cần hơn mười phút nữa thôi, khi bọn họ đi ra từ sở luật pháp, bọn họ đã là vợ chồng hợp pháp.

“Ủy khuất em, anh đáp ứng em, nhất định sẽ vì em tổ chức một hôn lễ long trọng.” Bách Kiến Tề khẩn cấp cưới Tô Y Nguyên, hắn muốn có được cô, ngăn chặn bất cứ kẻ nào đánh chủ ý lên cô.

“Chỉ cần có thể gả cho anh, có hôn lễ hay không cũng không sao cả.” Tô Y Nguyên rất hạnh phúc, hết thảy như cảnh trong mơ, khi cô mơ mơ màng màng tỉnh ngủ, hắn đã chuẩn bị tốt nhân chứng, nháy mắt cô trở thành Bách phu nhân.

Nghĩ tới xưng hô này, Tô Y Nguyên rất vui vẻ, thật thỏa mãn, rất đặc ý, “Chồng ơi, về sau em nhất định sẽ làm người vợ tốt!”

“Vợ ơi, anh nhất định sẽ làm cho em trở thành người hạnh phúc nhất trên thế giới!” Bách Kiến Tề hôn môi vợ mới cưới của hắn, sau đó nắm tay cô đi đến bãi đỗ xe, “Đến nhà em.”

“Ừ.” Tô Y Nguyên đã đạt được giấc mộng lớn nhất của cô, cô cái gì cũng không sợ.

Quả nhiên, khi Bách Kiến Tề nắm tay Tô Y Nguyên đi đến Tô gia, ở nhà lớn Tô gia mấy anh em đều đi làm, thế nhưng lại không ai phát hiện Tô Y Nguyên nữa đêm chuồn ra cửa.

Tô Y Nguyên đưa Bách Kiến Tề đến giới thiệu với ba mẹ, giờ ra nhìn kim cương lóe sáng, “Ba ba, mẹ, con đã đăng ký kết hôn với Kiến Tề, Kiến Tề sẽ tìm thời gian cùng con đến Canada thăm ông nội, bà nội.”

Tô ba ba cùng mẹ Tô cả kinh tròn mắt đều muốn rơi ra, bọn họ không thể tin được nhìn nhìn kim cương trên ngón tay Tô Y Nguyên.

“Ba ba, mẹ, xin tha thứ cho con lỡ mắng xúc động, con thực sự yêu Nguyên Nguyên, không có cách nào chờ thêm một giây, xin hai người tha thứ cho chúng con, con thề, nhất định sẽ dùng thời gian cả đời để yêu thương, chiều chuộng Nguyên Nguyên, tuyệt sẽ không để cô ấy nhận bất cứ ủy khuất gì.” Bách Kiến Tề khẩn trương nói.

Tô Y Nguyên nghe được lời hứa của hắn, lập tức cảm động ôm eo hắn, mặc kệ ba ba, mẹ đã bị dọa đến không biết nói gì.

“Các con ngồi xuống đi, đầu ta còn choáng váng.” Mẹ Tô cảm thấy huyết áp tăng tắp bay lên, bọn họ đối với Bách Kiến Tề cũng không có khúc mắc sâu như anh em Tô gia, nhưng không lâu mới biết được con gái yêu đương, mới biết được đối tượng con gái yêu mến là hoa hoa công tử, cưới con gái họ làm vợ là chuyện thật, đối với bọn họ mà nói vẫn có điểm hơi khó tiếp nhận.

“Ba giúp mẹ con uống thuốc, các con tùy ý.” Đầu Tô ba ba cũng choáng váng, ông muốn chạy nhanh lên lầu gọi điện thoại cho con trai.

“Mẹ, người làm sao vậy? Muốn đến bệnh viện hay không?” May mắn Tô Y Nguyên còn không tính quá phận, không có vì chồng mới cưới mà triệt để xem nhẹ cha mẹ.

“Mẹ con không có việc gì, con mang theo..... Tự nhiên một chút đi.” Tô ba ba thế nào cũng đều không thể nói ra hai chữ “con rể”.

Không đến nửa giờ, bảy anh em Tô gia đã trở lại năm người, còn hai người đi công tác nước ngoài, không có cách nào lập tức trở về.

“Bách Kiến Tề, cậu thật sự hơi quá đáng, chúng tôi chỉ đáp ứng cho cậu cùng Nguyên Nguyên hẹn hò, cậu lại bắt nó đi đăng ký!” Anh cả Tô gia Tô Y Đường thực tức giận.

“Bách Kiến Tề, cậu cưới em gái tôi? Cậu xem bọn tôi là gì? Cậu dựa vào cái gì cưới em gái tôi?” Tô Y Phàm đem tờ báo mới nhất tháng này đến trước mặt Bách Kiến Tề, trên mặt bìa rõ ràng là ảnh chụp của hắn, tiêu đề là “Đám hỏi Bách Lưu, nam chính phong lưu và nữ chính phóng đảng”, nội dung bài viết rất rõ ràng, nói về xuất thân Bách Kiến Tề còn đề cập đến chuyện phong lưu nổi danh cũ của hắn, so với tình sử của Lưu tiểu thư kia thì không kém cỏi chút nào.

Bách Kiến Tề liếc liếc mắt một cái đã biết sao lại có chuyện này, “Chuyện này tôi có thể giải thích.”

“Giải thích? Cậu cảm thấy chúng tôi sẽ cậu anh giải thích sao?” Tô Y Phàm tức chết rồi, tiểu tử này gần đây biểu hiện không sai, có lẽ tiếp tục chiều chuộng bọn họ sẽ rút ngắn lại thời gian quan sát, không nghĩ đến hắn thế nhưng lại ra một chiêu đề tiện như vậy.

Tô Y Nguyên tiếp nhận tạp chí, rất có hứng thú lật xem.

“Nguyên Nguyên.” Bách Kiến Tề lo lắng bắt lấy tay Tô Y Nguyên, ngăn cản cô tiếp tục nhìn xuống, “Mặc kệ trên đó viết gì đều không phải sự thực, kia đều là chuyện quá khứ, anh cam đoan về sau.....”

“Anh tối hôm qua chính là bởi vì chuyện này mà mất hứng sao?” Tô Y Nguyên ngược mặt lên, dùng ánh mắt quan tâm nhìn Bách Kiến Tề, cô tuy đơn thuần nhưng không ngốc, cô thương hắn, gả cho hắn nên sẽ tin nhiệm hắn, luôn bên hắn.

Bách Kiến Tề im lặng, hít sâu một hơi, dùng sức gật gật đầu, hắn biết hắn phải dùng thái độ thành khẩn nhất đối mặt với Tô y Nguyên, hắn biết nếu muốn cho người nhà Tô gia thừa nhận hắn, phải đưa chính mình hoàn toàn mở ra mới có phần thắng, cho dù chuyện này với hắn mà nói là vết thương khắc sâu, đau đớn, mục rữa.

“Bọn họ muốn mượn ân tình nuôi dạy ép tôi cưới con gái Lưu gia, bất quá tôi đã cự tuyệt, tôi không phải là người ngu xuẩn, sẽ không bởi vì ân tình của bọn họ mà hy sinh hạnh phúc cùng người phụ nữ tôi yêu.”

“Cậu thực cảm thấy tình trạng bây giờ của cậu, xuất thân, bối cảnh, còn có Bách gia chuỗi dài phiền toái nhất, cậu có thể cho Nguyên Nguyên hạnh phúc sao?” Tô Y Phạm cảm thấy em gái thật sự ngốc, nhiều tên đàn ông gia thế tốt như vậy cho cô lựa chọn, cố tình lại chọn con đường phiền toái nhất.

“Anh trai, anh đừng nói nữa, em đã gả cho Kiến Tề, em tình nguyện đi cùng một con đường với anh ấy, cho dù cùng anh ấy nhặt rác, em cùng muốn ở cùng anh ấy, hết thảy Tô gia em cùng không cần!” Tô Y Nguyên gắt gao ôm Bách Kiến Tề, rất lớn tiếng nói.

“Nguyên Nguyên, con sao có thể nói như vậy a, gả liền gả, làm sao có thể nói ra loại chuyện đoạn tuyệt quan hệ với Tô gia?” Huyết áp Tô ba ba thẳng tắp bay lên, rất sợ nghe được con gái nói gả đi rồi sẽ không quay lại đây nữa.

“Ba, ba nhìn anh trai xem, anh trai luôn có thành kiến với Bách Kiến Tề, chẳng lẽ anh ấy muốn được sinh ra như vậy sao? Anh ấy ở trong hoàn cảnh không có ai yêu thương như vậy lớn lên sao? Cho dù anh ấy rất phong lưu, chẳng lẽ anh ấy không thể thay đổi sao?” Tô Y Nguyên lại đau lòng cho Bách Kiến Tề vừa tức Tô Y Phạm, kích động rống to, hai gò má tức giận đỏ lên, ngực kịch liệt phập phồng, sau đó thân thể mềm yếu ngã xuống.

“Nguyên Nguyên, Nguyên Nguyên!”

Người Tô gia bị dọa chết, Bách Kiến Tề ngay cả hô hấp cũng dừng lại, hắn ôm chặt Tô Y Nguyên, vỗ gương mặt cô, “Nguyên Nguyên! Nguyên Nguyên, mở to mắt ra nhìn anh, đừng rời bỏ anh, đừng rời bỏ anh!”

Người nhà Tô gia cùng Bách Kiến Tề cùng nhau đưa Tô Y Nguyên đến Nguyên Thịnh, dọc theo đường đi Bách Kiến Tề đều gắt gao ôm Tô Y Nguyên, không ngừng nói chuyện với cô, hắn lạnh cả người tay chân cứng ngắc, trong ánh mắt chỉ có thể nhìn thấy Tô Y Nguyên gầy yếu hôn mê.

Tô ba ba quay đầu, nói nhỏ với Tô Y Phạm lấy xe: “Y Phạm, quên đi, mặc kệ trước đây tên đàn ông này như thế nào, bây giờ thấy hắn đối với Tô Y Nguyên thật tâm, cho dù điều kiện không cũng không sao, trọng yếu nhất là, Nguyên Nguyên thực sự thương hắn a.”

Tô Y Phạm mím môi, từ sau kính chiếu thấy được Bách Kiến Tề kinh hoàng thất thố, nước mắt không ngừng chảy xuống mặt, hắn chưa từng có vì xuất thân của Bách Kiến Tề mà ghét bỏ hắn, hắn lo lắng chính là Bách Kiến Tề phong lưu khó bỏ thôi.

Tô Y Nguyên được đưa vào phòng cấp cứu, Bách Kiến Tề đứng ở cửa phòng cấp cứu không nhúc nhích, người nhà Tô gia ngồi hoặc đứng, đều lo lắng vô cùng.

Không bao lâu, bác sĩ cấp cứu đi ra, người nhà Tô gia lập tức mạnh mẽ đi đến, bao quanh vây quanh bác sĩ.

“Bệnh nhân không có chuyện gì, đã đưa vào phòng quan sát nghỉ ngơi, các người có thể đến thăm cô ấy.”

“Bác sĩ Triệu, vợ tôi rốt cuộc làm sao vậy?” Bách Kiến Tề bắt lấy tay bác sĩ cấp cứu, cùng là đồng nghiệp Nguyên Thịnh, hắn cùng bác sĩ Triệu coi như cũng có chút giao tình.

“Vợ cậu?” Ngữ khí Bác sĩ Triệu không thể hiểu lặp lại, Nguyên Thịnh không ai không biết Bách Kiến Tề là người theo chủ nghĩa độc thân, sẽ không để bất kỳ kẻ nào bắt nạt.

“Tô Y Nguyên là vợ tôi, anh mau nói cho tôi biết cô ấy làm sao vậy?”

“Bách phu nhân không có việc gì, cô ấy mang thai lại nhận kích thích nên té xỉu, mang thai ba tháng đầu là thời kì kiêng cử, ngàn vạn lần đừng để cho cô ấy chịu kích thích nào.” Bác sĩ Triệu đẩy đẩy mắt kính, nói rõ.

“Cái gì?” Toàn bộ người nhà Tô gia đều dùng ánh mắt phẫn nộ trừng Bách Kiến Tề.

Bách Kiến Tề sùng sốt vài giây, sau đó ngây ngốc mở cười, “Tôi sẽ làm ba ba! Tôi sẽ làm ba ba!” Hắn quá mà đã quên luôn anh em Tô gia chán ghét hắn cỡ nào, bắt lấy từng anh em Tô gia dùng sức lay, không ngừng lặp lại, “Tôi sẽ làm ba ba! Tôi sẽ làm ba ba!”

Bác sĩ Triệu bị lấy bộ dáng ngốc ngơ ngạc vui vẻ của Bách Kiến Tề, cùng bật cười theo, hắn nhìn thoáng qua mấy người đàn ông sắc mặt không tốt kia, kéo Bách Kiến Tề về bên cạnh, “Về sau không chế chút, không cần miệt mài như vậy, cho dù không mang thai, thân thể lão bà anh cùng không chịu được.”

Tô Y Phàm nhìn thấy bác sĩ lên lút nói chuyện cùng Bách Kiến Tề, hần lạng lẽ lại gần, lại nghe bác sĩ thấp giọng nói, mặt lập tức đen lại, quyết định sẽ không dễ dàng nhận Bách Kiến Tề làm em rể hần.

Tô Y Nguyên ở Nguyên Thịnh quan sát ba ngày mới được xuất viện, sau khi cô biết được trong bụng mình có tiểu bảo bảo vui vẻ đến không được, gặp ai đều kiêu ngạo nói với người ta: “Tôi mang thai a, tôi cùng chồng tôi có cục cưng nha!”

Mấy tháng trước, ai cũng không thể tin được công chúa nhỏ được Tô gia sủng ái nhất chỉ xem phim hoạt hình đã lập gia đình, đã có thai, giờ đã thành người phụ nữ thành thực sắp làm mẹ.

Mà bộ dáng Tô Y Nguyên luôn mặt mày hớn hờ làm cho toàn bộ người nhà Tô gia đều khuất phục, không thể không nhìn thẳng vào sự tồn tại của Bách Kiến Tề, bọn họ làm hết thấy đều là vì hạnh phúc của Tô Y Nguyên, gã đàn ông này hiển nhiên so với bọn họ càng có thể làm cho Tô Y Nguyên hạnh phúc.

Vài ngày sau, Bách Kiến Tề đem một chi phiếu hai mươi triệu giao cho Bách Tùng, “Đây là chuyện duy nhất tôi có thể làm vì Bách gia, không có nghĩa là tôi có cảm tình với Bách gia, chính là để đoạn tuyệt quan hệ với các người.”

“Bách Kiến Tề, mày đồ lang tâm cầu phế, thế nhưng thông qua người nhà Tô gia đối phó với Bách gia, mày đồ tạp chủng không lương tâm!” Bách phu nhân lại tiêu tụy không ít, điên điên khùng khùng không ngừng điên cuồng hét lên với Bách Kiến Tề.

Bách Kiến Tề sừng sốt một chút, không có tính dưng vấn đề này để tiếp tục dây dưa, hần không có chút lưu luyến rời khỏi Bách gia, triệt để thoát khỏi quan hệ với Bách gia.

Bách Kiến Tề bán đi nhà hần đang ở, xuất ra tất cả tài sản của mình có để hoàn lại ân tình nuôi dạy của Bách gia, hần có được cuộc sống cùng tâm hồn hoàn toàn tự do, ngày kế tiếp, mục đích sống duy nhất của hần chính là thật tốt thật tốt yêu Tô Y Nguyên.

“Nguyên Nguyên, anh thực sự cái gì cũng không có, nhà, xe đều không có, toàn thân cao thấp tài khoản không vượt qua một vạn, về sau cần nhờ em nuôi anh.” Bách Kiến Tề giúp Tô Y Nguyên uống thuốc bổ xong, ôm Tô Y Nguyên làm nũng.

Tuy rằng bây giờ cái gì hần cũng không có, nhưng hần có được tình yêu của Tô Y Nguyên, có được đứa nhỏ sắp ra đời, có được năng lực y học cao siêu, hết thấy đều sẽ tốt đẹp lên, hần có niềm tin này.

Bởi vì Tô Y Nguyên mang thai, cho nên bọn họ tạm thời ở lại nhà Tô gia tĩnh dưỡng, Bách Kiến Tề không có rối rắm cái vấn đề gọi là tự tôn mà kiên trì mang Tô Y Nguyên ra ở riêng, điểm này làm cho Tô Y Phàm âm thầm tán thưởng, thưởng thưởng nhiều người lòng tự trọng cao đều bởi vì tự ti cùng ích kỉ của bản thân mà không đồng ý, gã đàn ông này thực yêu Nguyên Nguyên, mới có thể hết thấy đều vì cô mà lo lắng.

“Yên tâm đi, em có rất nhiều tiền nga.”

Bách Kiến Tề cho rằng Tô Y Nguyên nói chính là ông heo bị cô đập nát, không nhận được nở nụ cười.

“Em thực sự có rất nhiều tiền!” Tô Y Nguyên nghiêm túc mà cường điệu.

Bách Kiến Tề còn muốn tiếp tục trêu chọc Bách phu nhân, nhưng nghĩ đến bác sĩ nói rõ, quyết định chờ sau khi Bách phu nhân sinh xong lại tiếp tục trêu cô, hần vội vã thật tin tưởng gật gật đầu.

“Chồng ơi, anh có thể cảm thấy theo giúp em ở nơi này thực ừy khuất hay không?” Bọn họ ở trong phòng của cô, nơi nơi đều là ren màu hồng nhạt, hần lại là một đàn ông cho nên nhìn thật không hợp, nhưng chính biểu hiện của hần thật sự là không để ý, để cho Tô Y Nguyên tức giận là, Tô Y Phàm thường thường lấy đó nói đâm hần vài câu, mỗi lần cô đều bởi vậy mà gây gổ với Tô Y Phàm, đều được Bách Kiến Tề ngăn trở.

“Làm sao có thể được? Ở nơi này tốt lắm, có ba ba, mẹ em hỗ trợ chiếu cố em, anh mới giải tỏa tâm trạng, bán nhà trọ anh đi, chờ anh có tiền mua căn phòng lớn chúng ta lại chuyển ra ở riêng, hoặc nếu em muốn luôn luôn ở đây đều có thể.” Dù sao hần là một người không có nhà, chỉ cần có thể ở cùng Tô Y Nguyên thì nơi nào cũng đều không quan trọng.

“Chồng ơi, em rất yêu anh!” Tô Y Nguyên rất vui vẻ, rất cảm động ôm lấy Bách Kiến Tề.

“Vợ ơi, anh cũng rất yêu em!” Bách Kiến Tề ôm Tô Y Nguyên vào trong ngực, ngửi mùi hương trên tóc cô, nhận không được hưởng ứng nói.

Bụng nước trái cây đem lên cho con gái, con rể mẹ Tô nghe đến đó, cả người run lấy bấy nổi da gà, lạng lẽ đóng cửa phòng lại xuống lầu, bà nghĩ, bây giờ thứ bọn họ cần nhất định không phải là hoa quả.

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Edit: Băng Nguyệt

Beta:yunafr

Tám tháng sau, Tô Y Nguyên ở Nguyên Thịnh sinh được một bé gái siêu cấp xinh đẹp, lập tức thay thế được địa vị Tô Y Nguyên ở Tô gia, trở thành công chúa nhỏ được đàn ông Tô gia sủng ái, Bách Kiến Tề cùng cha quý nhờ con được người nhà Tô gia hoàn toàn tiếp nhận.

Tuy rằng không ngừng có người tìm đến Bách Kiến Tề hợp tác mở phòng khám thẩm mỹ, nhưng hắn trải qua suy nghĩ cẩn thận, vẫn quyết định ở lại Nguyên Thịnh, Nguyên Thịnh có dụng cụ thiếp bị tốt nhất, đủ điều kiện cho hắn phát huy tài năng.

Sự nghiệp thiết kế thời trang của Tô Y Nguyên bởi vì kết hôn sinh con gái mà dần dần thay đổi phong cách, phong cách ngày càng thành thực, cùng bắt đầu lần qua thị trường thời trang trẻ em, từ quần áo của bé trai đến bé gái, được nhóm mẹ trẻ nhiệt liệt chào đón.

Tuy rằng hiện tại toàn Nguyên Thịnh đều biết Bách Kiến Tề kết hôn, có được cô vợ xinh đẹp cùng con gái đáng yêu, nhưng vẫn có rất nhiều phụ nữ không thức thời không ngừng xuất hiện trước mắt Bách Kiến Tề, nghĩ cách câu dẫn hắn, đối với việc này, Bách Kiến Tề lãnh ngôn chống đỡ, lấy bất biến ứng vạn biến đối đáp với đám phụ nữ tìm tới cửa này.

Bây giờ cô tin tưởng mình đã có thể nắm giữ được người đàn ông của cô! Tô Y Nguyên rất kiêu ngạo vì điều này.

Bách Kiến Tề rất nhanh tiến đến mục tiêu mua nhà mới, nhưng bọn họ luôn luôn không có chuyển ra khỏi Tô gia, Bách Kiến Tề thích nhất cảm giác đại gia đình ở cùng chỗ, Tô Y Nguyên cũng không rời ba ba, mẹ, các anh trai, mà người nhà Tô gia lại sẽ không để cho tân sủng Bách Oánh Tâm rời khỏi tầm mắt bọn họ.

Lúc sinh nhật một hai tuổi, bọn họ mang theo con gái xinh đẹp giống như búp bê, đi đến một ngôi mộ hẻo lánh ở Đài Trung, rốt cục, Bách Kiến Tề cùng tìm được mẹ hắn.

Nguyên lai, năm đó mẹ hắn đưa hắn đến Bách gia, là vì bà bị hủy dung, hơn nữa còn mắc bệnh nan y, bà nghĩ đến an bài tốt nhất cho con mình chính là đưa hắn về Bách gia, sau đó bà đi đến đây yên lặng chờ chết.

“Kiến Tề, mẹ anh nhất định rất yêu anh.” Tô Y Nguyên ôm eo chồng mình, cùng chồng mình cùng nhau nhìn ngôi mộ cùng bia mộ đơn sơ.

“Anh biết.” Ba năm nay cuộc sống đối với Bách Kiến Tề mà nói tốt đẹp giống như trên thiên đường, hắn có rất nhiều rất nhiều người nhà, cô vợ xinh đẹp lại hiền thực, mỗi ngày làm cho hắn tràn đầy yêu thương, nữ nhi đáng yêu đến không được, mỗi ngày ba ba dài ba ba ngắn, ba ba là người cô bé yêu nhất, sủng bái nhất.

“Ba ba, Oánh Tâm cũng rất yêu ba!” Quả nhiên, vừa nghe mẹ nói đến, Oánh Tâm được Bách Kiến Tề ôm vào ngực lập tức ôm cổ ba ba nhiệt tình thông báo, cô lúc ở nhà, nghe ba cả ngày nói yêu mẹ, cho nên cô bé cũng muốn nói là mình cũng yêu ba.

Bách Oánh Tâm rất vui vẻ mà hôn Bách Kiến Tề, nước miếng vẽ lên mặt hắn.

“Bảo bối, ba ba cũng rất yêu con, cũng thực yêu mẹ.” Bách Kiến Tề mỗi lần hưởng ứng con gái, đều sẽ không quên nói với vợ mình hắn rất yêu cô.

“Con yêu ba ba, yêu mẹ, yêu cậu, bác cả, chú ba, chú tư, chú năm, chú sáu, chú bảy, còn có ông nội bà nội, Oánh Tâm yêu tất cả mọi người!” Bộ dạng Bách Oánh Tâm hai tuổi tựa như bộ dáng phần điều ngọc mại của Tô Y Nguyên lúc còn nhỏ, mồm miệng lanh lợi, ở trong lòng Bách Kiến Tề lại một lần nữa thông báo lớn.

“Con gái anh quá lém lỉnh đi, chính là cái miệng nhỏ nhắn này dễ cho mọi người thần hồn điên đảo.” Bị con gái đoạt mất nổi bật, Tô Y Nguyên bị thất sủng thực sự có chút ghen tị, bất quá nghĩ đến cô càng có nhiều thời gian ở cùng Bách Kiến Tề, tâm lý của cô mới thoáng cân bằng.

Một nhà ba người Bách Kiến Tề tự tay sửa sang lại ngôi mộ, Tô Y Nguyên còn lớn tiếng kêu bà bà, cam đoan sẽ đối xử tốt với Bách Kiến Tề, nhận lời hằng năm sẽ đến thăm mộ, một nhà mới rời khỏi mộ.

Lúc trở về, con gái lại nhảy lại nhào vui vẻ đến không được, thẳng đến khi mệt mỏi mà ngủ.

“Thời gian hành kinh đã xong rồi đi?” Bách Kiến Tề nhìn thoáng qua con gái ngủ ở ghế sau thật ngoan, trực tiếp nói trọng điểm.

Tô Y Nguyên đỏ mặt, lập tức biết tên đàn ông này muốn làm gì, tuy rằng gả cho hắn đã nhiều năm, con gái cũng đã sinh, cô vẫn không thể đối mặt với nhiệt tình của hắn, “Vâng.”

“Ok, tin tưởng ba ba, mẹ sẽ rất vui vẻ ở với Oánh Tâm cuối tuần này, chúng ta sẽ đưa nó về nhà, sau đó đi hưởng thể giới của hai người.” Bách Kiến Tề dùng ánh mắt lửa nóng liếc nhìn Tô Y Nguyên một cái, lập tức, đôi má của Tô Y Nguyên lại nóng lên.

Hai năm nay lúc bọn họ thân thiết, không chỉ có một lần bị con gái phá hư, mỗi lần Bách Kiến Tề muốn tìm bất mãn lại không đành lòng, nhìn bộ dáng con gái quý quyết làm cho cô rất thích, tuy rằng ngày tiếp theo cô bị chinh rất thảm.

Người Đàn ông này nhu cầu thực quá cao, mỗi lần đều ép buộc cô một đêm, không dễ dàng dừng lại, tuy rằng cô cũng thực hưởng thụ hết thảy, nhưng thường xuyên ngủ đến mặt trời lên cao cũng không thể rời giường, làm cho cô cảm thấy thực mất mặt.

Về sau, Bách Kiến Tề bắt đầu đưa con gái cho ba ba, mẹ, mang theo cô đến nhà bọn họ mua ở qua cuối tuần, đã không có trường bối Tô gia cùng Bách Oánh Tâm sẽ tùy thời tìm ba ba, mẹ, Bách Kiến Tề có thể phát điên ép buộc cô.

Cô mỗi lần đi vào căn nhà kia đều sẽ đỏ mặt, bởi vì nơi nơi đều lưu lại dấu vết hoan ái của bọn họ, mặc kệ phòng bếp hay phòng khách, phòng tắm, thậm chí cả ban công, ngôi nhà kia thật sự trở thành động tiêu hồn của bọn họ.

Bách Kiến Tề thừa lúc đèn đỏ, lén nhìn cô vợ của mình ngay cả thùy tai đều đỏ, bọn họ mặc kệ qua bao nhiêu lần, cô đều ngượng ngùng như vậy, như lần đầu tiên của bọn họ vậy, trải qua huấn luyện của hắn, Tô Y Nguyên đã miễn cưỡng có thể thừa nhận dục vọng cường đại tác quái của hắn, không tiếp tục bởi vì hắn quá dũng mãnh mà bị đau.

“Oánh Tâm rất tinh mịch, chúng ta sinh thêm một em gái nữa cho nó đi.” Bách Kiến Tề nắm lấy tay Tô Y Nguyên, cảm thấy chính mình thật sự trướng đờ, càng ngày càng yêu cô hơn, càng ngày càng mê luyến cô hơn.

“Được.” Tô Y Nguyên đỏ mặt gật đầu, cô là một bà xã tốt, bất luận chồng mình muốn cái gì đều sẽ hoàn toàn phối hợp.

-- Toàn thư hoàn --

Bạn đang đọc truyện *Anh Chàng Không Kết Hôn, Lấy Em Đi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.